

8,625

Q, 625

Historia Alexādi
magni regis mace
donie de prelijs

Sapientissi

mi egyptij sciētes mē
suram terre. vndaſq;
q; maris et celestius
ordinem cognoscent
es. id est stellarū cur

sum. motum etiā firmamentū tradi
derunt etiā vniuerso orbi per altitu
dinem et per noticiā artium magi
carum. Sicut enim de Alectanabo
rege ipſorum q; fuerit ingenio
sus de astrologia et mathematica
eruditus. Quada; aut die dū nun
ciatum fuisset ei q; Artarxes rex
persarū cū valida manu hostiū su
per eum veniret. nō mouit milia;
neq; preparauit exercitū. sed intra
uit cubiculum palacij sui. et depren
dens concham eream plenā aqua
pluuiali tenensq; in manu virgam
eream. hic p magicā incantationes
demonēs couocabat. et p magicas
incantationes intelligebat in ipsa
concha clauēs nauū sup eum po
tenissime venientes. Erant eni p
cipes i custodia milite positi Ane
ciabia confinibus persarū. Venit
quidā exors dicēs. Maxime Ane
ciabe insurgit in te Artarxes rex
persarum cū multitudine hostium
et gentiliū infinitis. Sunt eni Ipa
thi. Medii. Persici. Syrii. Mesopotami.
Babyloni. Arabes. Argiri. Caldei.
Babiri. Confires Ihericani atq;
Agiopbi. et alie pluresq; gentes
de orientalib; partib; pcedētes.
Cū hec audisset Alectanabus
suspiciens dixit. Custodia; quā tibi
condidi bene obserua. sed nō tamē
sicut pnceps milite egisti. sed sicut
homo timidus. Virtus eni nō hec
valet in multitudine populi sed i for

titudine animorū. an nescis q; vni
leo multos ceruos in fugam vertit
Et hec dicens iterū intrauit cubicu
lum solus. et fecit nauiculas creas
concha cum aqua plena pluuiali.
tenensq; in manu virgam palme. et
respiciens in ipam incepit tons vi
ribus incantare. et videbat qualiter
egyptij sternebantur impetu clasi
um Barbarorū. Statimq; muta
to habitu radens sibi caput et bar
bam. et tulit aurum quantumcunq;
portare potuit. et quecūq; erant sibi
necessaria ad astrologiam et ad ar
tes magicas exercendas fugit pro
pe pelusū de egypto. Veniq; veni
ens et iopiā induit linea vestimen
ta egyptiū quasi ppheta intrauit
macedoniā. sedensq; manam gre
cis corā omnib; palā videntib; di
uinabat. Egyptij vero vt viderunt
quia Alectanab; non inueniebāt
ad curiū. perreuerūt ad Serapim
deū illoꝝ marimū. et rogauerūt eū
vta responsa daret eis de anecta
nabo rege eorū. Serapis autē re
spondit. Alectanabus rex vester
abiit de egypto ppter artarxesem
regē persarū. qui vos suo imperio
subiugabit. Post modicū vō tem
pus reuertet ad vos reiciendo a se
seruitutē et vlciscetur de inimicis ve
stris subiugando illos vobis. Et hec
responsa recipientes statim fecerūt
statuam regalē ex lapide nigro i bo
nore Alectanabi. et scripserunt ad
pedes eius responsa vt in posterū
memorie mandaret. Alectanab;
autē mālit macedonie incognitus.

Quomodo Alectanabus ascē
dit palacium ad Olimpiam re
ginam.

Quare Phil

lipus rex macedonie abiit in prelium. Anectanabus autem ascendens palatium ut reginam Olympiam conspiceret et videret pulchritudinem eius. Hic cum videret eam iaculatus est cor eius in concupiscentiam eius euerit. extendensque manum suam salutavit eam dicens. Ave regina Macedonia. indignatus ei dicere domia. Ad hec respondens Olympia dicit. Ave magister accede propius et sede. Sedente autem ipse interrogavit eam Olympia. Hic est qui egyptius sis. Respondit illi anectanabus. Verbum regale dixisti. quando egyptios nominasti. Sunt enim egyptii sapientes que etiam somnia solvunt. signa monstrant. volatilia intelligunt. secreta aperiant et cognoscunt fata nascentia. de his omnibus ut propheta cognosco. Hoc autem cum dixisset aspexit eam sensu concupiscentia. Videns Olympia quod aspexit eam dixit. Magister quid cogitasti taliter inspiciedo. Respondit anectanabus. Recordatus sum plurima responsa deorum. Etenim responsum accepi ut deberem intueri reginam. Ad hec eo dicente statim protulit de sinu suo purificam tabulam auream et eburneam mixtam auro et argento. tres in se circulos continentem. Hic mus continebat in se intelligentias duodecim. In tertio vero sol et luna parebant. Post hec asperebat cathena eburnea et ex ea protulit septem splendidissima astra horas explorantia. et natiuitates hominum et septem lapides sculptos et duos lapides ad custodiam hominum institutos. Videns hoc Olympia dixit illi. Magister si

vis ut crederem tibi. Hic mihi annus die et horas natiuitatis regis. Cum dixisset autem regine. Ave ne aliud a me audire. Regina ait. Volo ut renuncies mihi quod inter me et philippum accideret debet. Referunt enim homines quod cum venit philippus ex phoenicia me aliamque contraxit uxorem. Cum anectanabus ait. Falsa multa loquere. sed antequam multa tempora elabunt. euenit quod dixisti. sed tandem te philippus habebit in uxorem. Ad hec regina ait. Obsecro te magister ut orem aperias mihi veritates. Cui anectanabus ait. Unus ex potentissimis diis concubet tecum. et te in cunctis prosperabit. et aduersitatibus adiuuabit. Olympia respondit. Obsecro te magister ut mihi referas quam figuram gerit ille deus. Respondit anectanabus. Neque iuuenis neque senex et barbam canis habens ornata. Unde si placet esto illi parata. quia in nocte videris eum. et in somno concubet tecum. Regina dicit. Si hec videro non ut prophetam nec diuinum sed ut deum ipsum adorabo. Statim anectanabus dicit. Vale regina. Post hec anectanabus descendens de palatio et crenis continuo castra ciuitatis in desertum locum et euellit barbas. terensque eas et succos illarum milt. et fecit incantationes per diabolica figmenta. ut in eadem nocte Olympia deum Hamon concubentem secum videret. dicitque ei post concubitum mulier concipisti defensorum tuum. Hanc autem facta cum esset Olympia a somno excitata concupiscens uocabat anectanabum. eiusque somnium quod viderat recitauit. Tunc anectanabus dixit. Si locum mihi dederis in palatio deum ipsum facie ad faciem contemplantur. Hic ille deus

in figura draconis ad te venies. et ex inde humanam formam accipiens. et mea similitudine apparebit. Ad hec Olympia dicit. Sicut dixisti magister. recipe tibi cubiculum in palatio et si veritatem probare valebis te quasi si patres pueri habebis. Et hec dicens iussit sibi cubiculum in palatio fieri. Circa autem primam vigiliam noctis cepit anectanabus per incantationes magicas transformari in figuram draconis. et sibilando contra cubiculum Olympie cepit transuolare. Ingressusque cubiculum ascendit in lectum eius. et cepit eam foriter osculari. et post oscula cognouit eam. Cum autem a concubitu surrexisset. percussit eam in vtero et dixit. Hec concipio si vltim. et nullatenus concipietur ab homine. Taliter decepta Olympia cum hominemque cum deo concubuit. Hanc autem facie descendit anectanabus de palatio. Regina itaque pregnantis erat. Cum autem cepisset tumescere venter eius vocauit ad se anectanabum. et dixit illi. Magister volo ut dicas mihi quicquid de me faciet philippus si redibit. Cui anectanabus ait. Noli eripere. quod deus Hamon auxiliator tibi erit. Et his dicitis erit de palatio extra ciuitatem in desertum locum. et euellit barbas triturauit eas. et milt succum illarum. apprehendensque aurem marinam cepit super eam incantare. illa de succo barbarum liuens. Hec tamen faciebat per diabolica figmenta ut deciperet regem philippum per somnium. Factumque est eadem nocte apparuit philippo in somnio deus Hamon concubens cum Olympia uxore sua. et post concubitum quod videret os vulue aperire et anulo aureo consignare. et in ipso anulo

erat lapis ubi erat sculptus caput leonis et currus solis et gladius pacatus. et dixit ei. Mulier concipisti defensorum tuum. Erurgens autem philippus a somno vocauit ariolum. et somnium quod viderat inuicauit. At ille ariolus dicit. philippe non ab homine sed a deo uxor tua concipit. Caput namque leonis. currus solis et gladius acutus taliter exponit. Quia qui nasci debet ex ipsa perunget usque ad orientem unde sol egreditur. Et per gladium acutum uniuerse sibi debent subiugari nationes.

Qualiter Anectanabus in figura draconis antecedebat philippum in prelio deuincendo et hostes.

Quare Phil

lipus rex pugnavit et vicari. Apparuit ei namque in prelio draco qui antecedebat eum. et inimicos eius prosternebat. Cumque requirit macedoniam obuiauit ei Olympia et osculatus est eam. Inuenies eam philippus rex et dixit ei. Cui te olympia tradidisti. Peccasti inquit et non peccasti. quia violenter a deo passus es. Ego autem hoc totum quod in te factum est a deo per somnium vidi. proinde a me ac ab hominibus irreprehensibilis esse videris.

Quomodo Anectanabus in figura draconis apparuit philippo in comitio et osculatus est Olympiam.

Quare die e

pulabat philippum cum principibus et primis macedonie

pnā cum olumpia vxore sua Zinec-
nabus autem p artem magicā in-
dunt formā draconis & p mediū ir-
clinum discumbentū transiēs for-
titer sibilabat. vt cōiuuātes oēs pa-
uore ac p̄urbandē maxima torque-
rent. & appropinquans olumpie im-
posuit in gremio suo caput & oscu-
labat eā. Videns hec philippus di-
xit olumpie. Tibi dico & oibus. Dra-
conē hūc vidi quādo inimicos me-
os prostravi.

Quō autē generauit ouū i gre-
mio philippi. de quo cōfractio exiit
serpens q̄ statim mortuū est.

Hic paucos

aut dies sedens philippus
rex in palacio suo apparu-
it ei parua ac minissima auis volās
in gremio eius & generauit ouū. ca-
densq; in terrā diuisum est. Et statim
ex eo paruissimus serpens egressus
est. congiransq; intrare ouū voluit
& anteq; ibi caput immitteret est ex-
tinctus. Vidensq; hec philippus turba-
tus est valde. & vocauit ariolus. ei q;
monstrum qd̄ viderat monstrauit
Cui ariolus dixit. Rex philippe na-
scetur tibi filiū q̄ regnauit post
tuū obitū. circūibitq; totū orbē gen-
tes vniuersas obunēdo. & anteq; re-
uertat in terrā natiuitatis sue mor-
te velocissima morietur.

Propinquas

autē temp̄ pariedi olumpia
cepit dolere & torquebat ven-
ter eius. & vocari fecit ad se ariolum
et dixit illi. Misagister venter meus
maximis dolorib; torqueatur. Zinec-
nabus cepit dicere. Subleua te
paululus regina a solio tuo. q; bac

hora elemēta a sole turbata sūt. Sa-
cumq; est. & recessit ab ea dolor. Et
post paululū dixit ad eā; anectana-
bus. Sede regina. & sedens peperit.
Statimq; puer cū cecidisset in tra-
factū est tonuruus validus & fulgura
& signa & chorus canōdes facte sunt p
vniuersum orbē. Tunc dilatata est
nox & vsq; ad penultimā partē diei
extēsa est pariter & diuisa. Tūc ita-
lia partes de nubib; ceciderūt. Vi-
dens autē philippus rex hec signa tre-
mie factus in gremio suo est ad olumpia &
dixit. Cogitaui qm̄ infantul; iste nul-
laten; nutriat. Non enim ex me conce-
ptū sed a deo creatū intelligo. qm̄ in
natiuitate ei; vidi elemēta mutari.
Nutriatur i memoria ac si fili; me-
us esset. & in filij quē ex altera vxore
habui succedat locū. Nec eo dicēte
cū omni diligētia infantulū guber-
nauit. Figura autē pueri nec patris
nec matris effigie habuit. Coma ca-
pitis sicut leonis aspersa videbatur
Oculi ei; sicut stelle micantes. sed co-
lore dispari radiabant. vnus niger
alter vō glaucus apparēs. Dentes
liquidē eius erāt acuti. imper; illius
feruid; vt leonis. Forma q̄pe illi;
vigorem & prudentia; quē in poste-
rū habuit ostendebat. Vocat; est a
parentib; alexander. In scolis ua-
q; vbi sedebat pugnabat cū eistam
in litteris q; in loquelis. & velocitate
obunens principatū. Cū autē eēt an-
noū duodeci instruebat ad pugna-
& anteedebat in armis. Cui; velo-
citate; philippus intuens cōmen-
dabat eum. Et ait illi. Fili alexander
velocitate tuā et ingeniu; tu a nūm
diligō pfectū. Sed cōturbo; q; fi-
gura tua videt mibi dissimilis & in-
epta. Audies hec Olumpia terrore

perterrita vocauit Zinec nabus &
dixit. Misagister intellige de me quid
philippus cogitat. Dixit enim ale-
xandro. Fili velocitatem tuam dil-
go. & ingenium tuū animi approbo.
Sed tristis sum quia figura tua in
nullo mibi simularur. Zinec nabus
cepit cogitare & dixit. Cogitatio ill-
us nullatenus est nocua. Solito-
q; respiciens computabat quandā
stellam. separabatq; desiderium su-
um. Audiens hec alexander dixit ei
Stellam quam vides videtur in ce-
lo. Cui anectanabus dixit. Est fili.
Alexander dixit. Idotes mibi eam
ostendere. Respondit Zinec nabus.
Sequere me hora noctis et osten-
dam tibi. Alexander dixit. Fatū tu-
um est ne tibi cognūm aut incertū
Zinec nabus respondit. Est satis.
Alexander dixit. Pro illud cogno-
scere. Zinec nabus respondit. Scio
quippe q; a filio meo debeo recipere
mortem. Cum hec dixisset descēden-
te eo de palacio sequebatur eū; ale-
xander hora serouina extra urbem.
Et cum incederent supra fossatum
cuius dicit anectanabus. Fili ale-
xander cōtemplare sidera. vide stel-
lam herculis qualiter conturbatur
Mercurius vero gaudet. Iouem
liquidem video coruscantem. fata
mea mibi propinquam mortē a fi-
lio meo comminatur. Taliter eo
vidente accessit ad eum propinqu-
us alexander. et facto impetu eum
corruere fecit vsq; ad infimam par-
tem fossati. aliter inde ei dices. In-
felix sic te mori decet. cum terrena sa-
res cur celestia presumpsisti false fu-
tura predestinans. Cui Zinec nabus
respondit. Cognūm mibi fu-
it q; tali debea; supplicio mori. Itō;

ne dixit tibi q; filius meus me extin-
guere debebat. Alexander dixit. Er-
go filius tuus sum. Zinec nabus
respondit. Veruera ego genuite. Et
hec dicens expirauit. Alexander au-
tem filiali pietate motus eleuansq;
corpus ei; sup humeros suos por-
tauit ipm̄ in palaciū suū. Cuiq; vi-
deret illū Olumpia dixit alexandro.
Fili alexander quid est hoc. Cui il-
le respondit. Corp; anectanabi est.
Olumpia dixit. Zinec nabus pater
tuus fuit. Respondit ille. Quē admo-
dū stulticia fecit tua ira est. Et iussit
illud sepeliri.

Qualiter quidā princeps de Ca-
padochia adduxit equū bucafallū ad
philippū regem macedonū.

Hic ipse deni-

q; temporib; princeps Ca-
padochie adduxit vnum es-
quū undomū magnū corpore et
pulchrū nimis. ligatūq; ex omi par-
te catenis ferreis. Comedebat enī
ille equus bucafallus homines pro-
pter aspectus horribilitatē. siue a si-
no q; thaurinū caput qd̄ maius ha-
bebat vstū. seu q; in fronte ei; qdam
mine corniculorū procedebāt. Cum
igitur vidisset philippus rex ipius
equi pulchrū dines dixit ministris
suis. Confricte cancellos ferreos vt
latrones q; mori debent ex lege ur-
ci dentur ab eo.

Qualiter reuelatum fuit philip-
po q; ille post eum regnare debe-
bat qui dictum equum bucafallum
equitabit. et de alexandro sedente in
curru et de verbis habitis cum rege
arridorum.

Hi ipsi denique di-
ebus responsum habuit rex philip-
pus pro somnii quod post mortem suam
ille regnare deberet qui hunc ferocem
equum equitaret. Alexander itaque
cum esset annorum duodecim factus
fortis, audax, sapiens et discretus.
Vidicerat enim plene omnium li-
beralium artium disciplinas Arist-
totelis et castorem. Quadaam vero
die cum pertransiret per locum ubi
stabat ille equus indomitus vide-
ret inter cancellos ferreos, et ante eum
manus et alia membra hominum dis-
persa iacencia miratus est valde. Mis-
it ilico manum suam per cancellos.
Equus autem extendens collum suum
cepit lambere manum illius, et
prostravit se in terram pedibus com-
plicatis, erigensque caput cepit fortiter
aspicere alexandrum. Intelligens
autem alexander voluntatem equi
aperuit cancellos, et ingressus cepit
dorsum equi suauiter manu tange-
re. Statimque incepit ille mansuescere
renuis. Et sicut videtur canis ces-
sam domino suo, sic equus coram
alexandro parebat. Veniensque alexan-
der ascendit illum et equitans cepit
exire. Cumque ergo vidisset eum philip-
pus dixit ei. Fili alexander omnia
responsa deorum impleta sunt in te,
quia post mortem meam regna mea
tuo imperio gubernabuntur. Cui
alexander ait. Mater si fieri potest di-
rige me ut in curru sedeam regali. Re-
spondit ei philippus. Gratanter hoc
facio. Tolle tibi centum equites et se-
ptuaginta milia solidorum aureo-
rum, et vade potenti milia circumful-
sus. Et factum est. Erigens igitur
alexander vna cum ephesio philo-

sopho amico et duodecim pueris
quos elegerat et iugo suo docuerat
denique ornamenta preciosa et so-
lidos. Precepitque milibus suis ut
equis curam imponerent diligenter
veniente itaque alexandro in pelo-
ponensem. Occurrit ei nicolaus
rex eiusdem provincie cum exercitu
suo ut pugnam cum eo committe-
ret. Et appropinquans dixit ei. Quis
estu dic mihi. Cui alexander respo-
dit. Ego sum alexander philippi ma-
cedonis. Nicolaus rex ait. Quem
me speras esse. Alexander respondit.
Tu es rex arridorum. Non tamen
eleuetur cor tuum in superbia quia
regalem honorem tibi attribui. So-
lentque alta petere profundus. Idcirco
vitas vero usque ad sidera sublimari
nicolaus respondit. Optime dicas.
Considera te ipsum. Alexander
respondit. Recede a me o homo, quia
nihil habes adversus me dicere, nec
ego adversum te aliqua detractio-
ne. Audiens hunc sermonem nico-
laus rex iratus est valde. Et ait il-
li. Aspice tibi loquor. Per salutem
patris mei si impetum spume in fa-
ciem tuam eicio morieris. Hoc cum
dixisset expulit in eum et dixit. Tolle
quod te deceat habere carule et erube-
sce. Alexander vero secundum naturam
suam et doctrinam procedens ait il-
li. Nicolaus quia parvum meam
contempsisti iuro tibi per pa-
ternam pietatem et per vterum ma-
tris mee in quo sum a deo conceptus,
quia videbis me in patria tua bella-
gerentem, et regnum tuum meo im-
perio subiugantem. At ille submu-
tebat. Et constituerunt inter se dies
pugnandi, deinde discesserunt.

Qualiter alexander pugnavit
cum nicolao rege arridorum ip-
sumque demit et regnum eius occu-
pavit. Rediensque invenit philip-
pum aliam uxorem duxisse quam
alexander expulit, et matrem eius re-
stituit patri suo.

Everfusque est

alexander ad philippum
et preparato exercitu die
statuto convenerunt ambo ad pug-
nam. Itaque tubis bellicis clangen-
tes vterque hostiliter sunt commoti,
et acriter pugnare ceperunt. Alexan-
der autem obtinuit et caput nico-
lai regis amputavit gladio suo. Illa
die alexander est adeptus magnam
victoriam subiugans sibi regnum
nicolai regis. Imposuerunt liqui-
dem milites alexandro et equo coro-
nam. Sicque ad patrem suum cum
trumpbo remeavit. Invenit autem
philippum in convivio nuptiali se-
dentem. Eiecerat enim olympiam et
sociaverat sibi cuiusdam hominis
filiam nomine cleopatram. In-
gressus est autem alexander ad nu-
ptias. Et sic affatus est. Idcirco mee
victorie palmam recepi coronatus.
At tamen quando matris nuptias
celebrabo sociando eam regi alteri
in uxorem te nullatenus inurabo.
Cum ipse nuptias facias ad quas
nullo indicio sum vocatus. Hec au-
diens quidam ex discumbentibus
lillas nomine ait regi. Ex cleopa-
tra filius qui post mortem tuam te-
nere debet regnum tibi similis orietur.
Alexander itaque turbatus est val-

de. Et factis impetu contra eum per-
cussit caput eius baculo quem tene-
bat, et ilico expiravit. Audiens hec
philippus dolore commotus sur-
rexit, et impetum faciens in alexan-
dram voluit eum gladio percutere.
Statimque cecidit. Et quanto magis
adversus eum accedebat, tanto ma-
gis cadebat in terram quasi terrore
percussus. Dixit ei alexander. Phil-
ippe qui greciam subiugasti, quare
non stat vigor in pedibus tuis. Et
statim turbate sunt nuptie. Alexan-
der itaque omnium discumbentium
mensas eiecit. Ipsa etiam cleopa-
tra turpiter de triclinio prostravit. Phil-
ippus itaque infirmitate oppressus est,
et post paucos dies alexander ingres-
sus est ad visitandum eum et dixit
illi. Philippe quis in decens sit te pro-
prio nomine vocari, tamen non ut
filium sed ut amicum decet amico
tibi loquor. Reconciliare uxorem
de morte vero lise nullatenus
conturbabis. Bene feci quia ipse ex-
tinxit eum. Non enim decebat eum
in nephandis scelera approbare.
Indigne autem egisti volens gla-
dium tuum in me vibrare. Hec eo di-
cente incepit flere philippus pietate
commotus. Egressus est autem
alexander et abiit ad olympiam ma-
trem suam, dixitque illi. Tu mater
mea non sis patri meo molesta.
Quamvis enim absconditum sit pec-
catum tuum reprehensibilis esse vi-
deris. Et hec dicens dixit ipsam ad-
dixit eam, osculatus est eam.

Quomodo nunciij Darij impe-
ratoris venerunt ad tollendu3 tribu-
ta consueta dari p̄ philippū patrē
alexandri. ⁊ de responsione ipsius fa-
cta per alexandrum.

Est hec uene-

runt reguli multi a dario
destinati ad philippum re-
gē census et tributa querētes. Qui-
bus alexander dixit. Bicine Dario
impari nostro. Ipsi q̄z enī phi-
lippi fili⁹ adoleuit. gallina que oua
aurea generabat cōsumpta est steri-
litate. ⁊ Darius tribuns ⁊ census
est prauatus. Audientes hec nunciij
darij mirati sunt valde ex prudētia
⁊ sermonibus eius. ⁊ reuersi sūt ad
Darium regem persarum.

Qualiter alexāder iuit ad expu-
gnandū armenia iussu philippi. et
rediens cū victoria interfecit paula-
mam qui in philippum patrē eius
irruerat. ⁊ ipm̄ interfecit.

Quereā nūciatum

est philippo regi q̄ leuasset tra eu3
arma armenia q̄ fuerat subdita illi.
Et p̄parato exercitu duxit illic ale-
xandrum ut pugnaret cū illis. illaq̄z
iugo suo subiceret. Erat autē q̄dam
homo tunc in macedonia nomine
paulsania fili⁹ cereuste vir audax
⁊ velox subditus q̄z philippo. Hic cū
multis temporib⁹ cōcupisceret o-
limpiam conuersionem fecit tra
philippum. Et congregato popu-
lo hostiliter abiit cōtra regem. Au-
diens hec philippus obuiauit ei in
campo cū paucis. Videns q̄z multi-
tudinē quas paulsania duxerat

tergauerus aufugit. Quē infecit
paulsania vibrata lancea p̄fodit eū.
Qui q̄z ius foriter vulnerat⁹ esset.
nō tamē statim mortuus est. Face-
bat enī in iramite semiuu⁹. Quā-
ma siquidē turbatio facta ē in ma-
cedones dū sperabant eu3 esse mor-
tuū. Et paulsania in superbia eleua-
tus intrauit audacter palaciū. ⁊ ex-
inde olimpiā irabens ut secū duce-
ret ⁊ eam haberet. Accidit autem ut
alexander victis armenijs triumphū
reportaret victorie. inuenit in regno
turbationē maximā de philippo.
Olimpia autē exiens incognitū lo-
cum palaciū ut vidit signa et vexilla
victorie alexandri cepit vociferare
ad eū dicens. Fili alexander ubi es
q̄d a dijs accepisti ut victor et
nō victus existeres. Audiens pau-
lsania aduentum alexandri exit con-
tra eum. Quem ut vidit alexāder fa-
cit impetu ⁊ euaginato gladio irru-
cit eum.

Qualiter venit ad alexandrum
q̄ philippus pater eius nōdū erat
extinctus. ⁊ qualiter ipsum honori-
fice sepeliuit.

Viola autes

de exercitu dixit alexādro.
Rex alexāder pater tuus
philippus mortu⁹ est in campo. ale-
xander autē hoc audies. eum q̄z con-
spiciens semiuuū amarissime flere
cepit. Intuens eū philippus dixit
ei alexander. iam let⁹ moror. q̄z occi-
dendo interfectore meū acutam de-
me sumpsisti vindictam. Et hec di-
cens continuo expirauit. Itaq̄z ale-
xander plorans mortem philippi.
ipsum honorifice sepeliuit.

Qualiter alexander sedit i folio
parris coronat⁹ ⁊ de parlamēto ma-
cedonib⁹ facto ut se ad arma para-
rent. sibi q̄z militiā eligendo.

Illo autes die

Alexander p̄ tribunali in so-
lio parris eius sedit. ⁊ cōgre-
gata multitudinē populatū est af-
fatus. Viri macedones. Traces
Thessalonicenses ⁊ Breci inueni-
ni alexandri ut fugiat a vobis om-
nis timor: omnū barbarorū. Illos
siquidē subiugabo imperio meo. ut
nō barbari. sed greci armorū gloria
condemnet. Siquis ex vobis ar-
ma nō habet tollat de palacio meo
⁊ p̄paret se ad pugnam. Et q̄ habet
muniamur armis suis. Audientes
hec senes milites vna voce respōde-
rūt dicens. Rex alexander. multo
tempore militamus cum philippo.
Nō est nobis virtus ut ferre arma
valeamus ⁊ angustias p̄liorū. q̄z
etas nostra iam in senectute posita
est. Unde si placet elige tibi iuuenes
⁊ milita quam hactenus egim⁹ re-
censetur. Respondit alexāder ⁊ ait
senibus. Malo eligere senum gra-
uitatem prouisam q̄z iuuenum ve-
locitatem improuisam. Quia iue-
nes solent mortem recipere in iuue-
tute sua nimis confidentes. Senes
autem agunt cuncta consilio iudicā-
tes. Hec eo dicente omnes ei sapi-
entiam laudauerunt. ⁊ acquiescere
sapientie eius decreuerunt.

Quomodo Alexander p̄para-
to exercitu venit italiā volens ro-
manorū superbiam refrenare et
eos sibi subiugauit.

Est aliquos

dies congregato exercitu
⁊ multitudinē preparata. ce-
pit italiā nauigare. ⁊ veniens cal-
cedoniam expugnauit eam. Calce-
dones autē supra muros ciuitatis
ascēdētes ei foriter resistebāt. Qui-
bus alexander ait. Vobis dico cali-
cedones. Aut pugnate viriliter aut
potestati subiugamini pugnatorū.
Verū tamē calcedoniā apprehendit
Eriens q̄z inde et nauigādo pelago
ingressus ē italiā volens romanorū
supbiā refrenare. Consules ro-
manorū aduentū alexandri audien-
tes valido sunt timore p̄territi. ⁊ con-
gregato populo auritalenta. lx. mi-
lia. ⁊ coronas aureas cētūz direx-
erūt alexādro. supplicantes illi ut eos
nullaten⁹ expugnaret. Alexāder ve-
ro recepto a romanis tributo ⁊ a cur-
tis italiāz habitantib⁹ vsq̄z ad mare
occidentis quorū regio vocat̄ euro-
pa reliq̄t eos in pace. Et exinde sul-
cato pelago affricāz p̄perauit i qua
paucos rebelles inuenit. cū suo im-
perio subiugauit. Eriens autē de affri-
ca p̄cepit militib⁹ suis ut ingrederēt
secū naues ⁊ venit ad pharāradem
insulā ad deū hamonē p̄sulēdum.
Factūq̄z est cū irēt ad rēplū hamo-
nis obuiauit eis i itinere ceru⁹ quē
p̄cepit alexāder a militib⁹ sagittari.
Illi vero plures mutētes sagittas.
ipm̄ sagere nullaten⁹ poterūt. At
autē alexāder app̄hēdit vnā de sagit-
tis. ipm̄ ceruum p̄mū vulnerauit
Et ipso itaq̄z die iste loc⁹ sagittari⁹
appellat̄. Et ingressus rēplū hamonē
fecit ibi vicinas. Supplicauit alexā-
der deo ut ei vera respōsa p̄mitteret
Bendamio exercitu venit in locū

qui dicitur **Lapbostr**. in quo loco
erat uille quindecim. et habebat flu-
mina duodecim que cursu suo in ma-
re labunt. Et erant ibi porte claustr
carbena ferreis firmate ubi alexan-
der imolauit dijs. Eadez igitur nocte
apparuit alexandro in somnis deus
Serapis in habitu excelso et forma
horribili uimenda dixit illi. alexander.
potes ne mutare huc montem. ipmque
super humeros tuos transportare.
Alexander respondit. Et qualiter que
esset qui hoc posset. Serapis dixit.
Sicut mons iste. non mutabit locum
suum. sic nomen et fatum tuum nar-
rabitur usque ad viscera seculorum. Et
hec alexander cepit ei supplicare di-
cens. Rogote Serapis qua mor-
te debeo mori mihi. ppbenzes. Et se-
rapia. Bonum est et absque dolore plu-
mum supplicium ignorare. Et tamen
rogasti me tibi dicam. Id est bibita
potione morte gustabis amaram.
In iuuentute enim finies tuos. **Mo-**
litamen bona aut tempus inquire-
re. que nullatenus tibi reuelabo. **Di-**
cetur enim tibi a dijs orientalibus
fatum tuum. Erurgens autem alexander
a somno tristatus est valde. Et cepit
ciuitatem suo nomini fabricari. cui
nomen imposuit alexandriam.

Quomodo Alexander subiuga-
uit sibi Egyptum. Syriam Lyrum
et totam iudeam.

Qter hec au-
dientes egyptij aduentus
alexandri exierunt obuias
illi. et subiugati sunt illi. cumque in egypto
honorifice receperunt. Intrans
autem alexander egyptum inuenit sta-

tuam regalem magno lapide sculptam
quam intuens alexander. **Id**ec statua
dixit cuius est. Egyptij responderunt.
Statua ista regis anectanabi per-
tissimum egyptiorum est. Audiens hec
alexander dixit. Anectanabus pater
meus fuit. Et hec dicens strauit se in
terram. et cepit statuam osculari. **De-**
inde accepta milina Syria est pfe-
cens. Syria uero uiriliter resistentes
pugnauerunt cum eo. et quosdam suos
milites occiderunt. Exinde ueniens
Damascum eam expugnauit uiriliter.
Deinde capta Syria uenit. et castra
metatus est supra ciuitatem Lyrum
ubi alexander cum exercitu comorans
multa incommoda perpressus fuit.
quia erat foras ciuitatem maris
circudatione. tam edificiorum constru-
ctione. tam et ipsius loci fortitudi-
ne naturali que nullatenus ciuitatem
poterat cum impetu obtinere. **Con-**
struxit autem alexander edificium in-
gens in mare quod ciuitatem tam forti-
ter obtinebat que nulla nauigia neque clas-
ses poterant portum ciuitatis attinge-
re. Alexander autem attendebat quomodo
modo posset urbem inuadere. **Cepit**
itaque exercitum indigere. **Ad** hoc alexan-
der misit literas ad pontificem iudeo-
rum nomine **Jadelum** monens eum
ut sibi auxilium impenderet et uena-
lia que uulgariter mercatum dicitur
suo exercitui prepararet. **Censum** etiam
que **Dario** dabat sibi sine omni di-
latione exhiberet. eligeretque magis
macedonum amicitiam quam persarum.
Id pontifex uero iudeorum respondit
literarum portitoribus. etiam iururan-
do **Dario** se dedisse. nec uincuique con-
tra eum arma leuare etiam ueniente **Da-**
rio iuramenta nulla posse mutare.
Et uidentes hec alexander iratus est valde et

principem iudeorum dicens. **T**ale fa-
ciam uindictam de iudeis ut discernant
quorum precepta debeant obseruare.
Id uoluit tamen derelinquere **Lyrum**
Elegit autem **Adaleagrum**. deditque sibi
milites quingentos precipiens illis ut
uallam peterent iofaphat ubi armen-
ta plurima pascebantur ex ciuitate
Sadij. **Sanson** autem ducebat eos
quia uniuersa loca regionis illius
apissime cognoscebat. **Et** uigilantem
intraissent portum. **Ad** que duceret
in finitiam. obuiauit eis theofellus
dux armentorum. multosque iporum mor-
tuos prostrauit. **Ad** aleager uero ro-
bustus in fortitudine armatorum un-
uersos armentorum custodes expu-
gnauit. **Saulus** uero ipsius ducis
armentorum uentrem amputauit. **Et**
igitur hec omnia essent **Bitrio** co-
gnita de ciuitate **Sadij** erunt cum equi-
tibus triginta milibus ad pluuem prepa-
ratis. **Tanta** siquidem erat copia pu-
gnatorum que ex nimio clamore terre
tremere uidebatur. **Quod** uidentes **Ad** a-
cedones turbati sunt. **Uolebant** igitur
Ad aleagrum mittere ad alexandrum
ut in eorum subsidium ueniret. nullos
tamen eorum uoluit suscipere **Ad** aleager.
Id dignatum est tandem inter eos. **San-**
son a byurio est extinctus. **Ad** macedo-
nes autem nimia hostium circumsultione
oppressi succubere uidebant. **Quod** ui-
dens arrideus abiit ad alexandrum. si-
bi que grecorum incommoda intimauit.
Alexander autem relinques **Lyrum** ue-
nit in iofaphat ubi **Byurium** et totum
eius exercitum perdidit. **Beuerus** autem
Lyrum inuenit edificium quod in mari
struxerat funditus dissipatum. **Bala-**
am enim cum omnibus habitantibus
tyrum post recessum alexandri egres-
sus edificium illud uiriliter expugna-

uit. **Quod** uidentes macedones iterum
turbati sunt. **Alexander** cum eis quasi
de capite tyri oipbarie diffidebat.
Id nocte itaque subsequenti apparuit
alexandro quatenus tuam manu. et
cum tractaret eam in terram. terensque pe-
dibus uinum exprimebat. **Erurgens**
autem alexander a somno ait. et fecit
ad se uenire ariolum sibi que somnum
quod uiderat enarrauit. **Cui** ariolus
respondit. **Alexander** esto robustus
in **Lyrum** et noli in aliquo titubare.
uia quam tenebas in manu eamque pro-
iciens in terram pedibus conterebas.
hec ciuitas est quam debes proprijs
manibus expugnare. ipamque pedibus
conculcabis. **Alexander** autem cog-
nitauit quibus modis posset ciuitatem
expugnare. **Construxit** itaque in
mare ingens edificium classium quod
erat centum anchoris alligatum. **Erat**
siquidem tante celsitudinis que muris et
turribus tyrorum alexander eminebat.
Alexander autem solus illud edifi-
cium ascendit armis fulcitus. precepit
ut totus exercitus se prepararet ad pu-
gnam. et mox ut ipm uiderent ingredi
ciuitatem omnes impetu facerent versus
muros. **Defecissis** itaque anchoris edifi-
cium parebat ad latera muri ciuitatis.
Alexander autem profiliuit in terram
ubi stabat **Balaam**. et facto impetu
ipsum occidit. faciens ipm cadere in
profundum. **Uidentes** hec macedo-
nes et greci. continue muros ascende-
re ceperunt. alij scalis. alij manibus ad-
herentes. **Instantium** enim erat tyri **Bala-**
am ducis eorum extinctione timore
perterriti que nullatenus grecorum im-
petum resistebant. **Sicque** capta ciui-
tas et usque ad radices funditus dissi-
pata. **Elias** etiam duas ciuitates
funditus expugnauit. **In** quibus

quanta mala sustinuerunt Syrii. usque hodie memoratur. Deinde a moro exercitu peruenit in ciuitates Sazā. et ea capta in Hierusalē ascēdere festinabat.

Qualiter iudei dicti angeli cum magno honore receperunt Alexandrum.

Moens Ja:

Delus pontifex iudeorum aduentum Alexandri timuit valde. et conuocans iudeos induit ei sic iunia triuana cum supplicacionibus et imolacionibus deum inuocare. Proce igitur eadem post sacrificium apparuit ei angelus domini dicens Nolite timere. sed continuo omnia plateas et portas aperias. et omnis populus exeat veste albilissima preparatus. Tu autem et reliqui sacerdotes cum stolis legumis occurrite obviam Alexandro. Sic enim ei oportet regnare. quod totius mundi dominator erit. Deinde ipsum ira domini conculcabit. Quia somno excitatus conuocans iudeis narrauit eis quecumque viderat dormiendo. Idrecepit itaque fieri que admodum in somno sibi fuerat reuelatum. Statim exiens de ciuitate ynnacii sacerdotibus et civium multitudinem peruenit ad locum qui scopulus nuncupatur vnde templum et ipsa ciuitas conspiciunt. ibi magni alexandri expectabat aduentum. Alexander autem appropinquans ad locum qui dicitur scopolus. et cernens multitudinem populi vestibus albis indutam. et sacerdotes albilissimis stolis ornatos. pontificemque iudeorum indutum stola candida iacinctina. et super caput eius habentem syndonem mundam. et

desuper laminam auream fabricatam in qua nomen dei tetragramaton scriptum erat. statim precepit omnibus suis retro consistere. Ipse vero alexander solus abiit ad eos et piecit se ab equo in terram. et nomen dei quod scriptum viderat adorauit. Statimque omnes iudei alexandrum salutare ceperunt. et clamare vocabus altissimis. Quat vivat altissimus alexander venit. Quat vivat altissimus imperator alexander. Quat vivat victor inuictus super omnes terrenos principes gloriosus. Videntes hec reges Syrie plurimum obstupescunt murrabant. Quidam vero ex principibus eius cui nomen erat Isarmonen interrogavit eum dicens. Isarmonen imperator. Quid est omnibus te adorantibus. ipse adorasti principem iudeorum. Cui alexander. Non hunc sed deum cuius pontificatu fungit adoravi. Nam per somnum in huius habitum conspexi eum cum adhuc macedonem essem. et cum cogitare quomodo possem asiam subiugare. illud siquidem in somno me negligere nulloatenus incitabat. sed confidenter irasire. Ideoque animaduerto ipsum esse quem per somnum intuebar. Exinde arbitror diuino iuuamine me Barium vincere et persarum potentiam soluturum. et omnia que in animo meo spero aduentura esse confido. Et hec dicens cum sacerdotibus ciuitatem ingressus et intrauit templum dei quod ille sapientissimus Salomon construxerat. et secundum sacerdotum ostensionem deo victimas immolauit. Pontifex autem obtulit ei librum Danielis in quo erat scriptum quodam grecorum plura potentiam destrucurum. alexander autem existimans se ipsum

fore gauisus est valde. Statimque pontifici et alijs sacerdotibus multa contulit donaria preciosa. dicitque ut petentes quascunque donaciones acciperent. Pontifex ergo in deorum petijt dicens. Liceat nobis patrum legibus prepotiri. et anno septimo sine tributis consistere. Alexander vero omnia concessit eis. Deinde postulauit pontifex ut iudei in media et babilonia statuunt suis legibus potirent. Concessit eis omnia que postcebat. Alexandri vero dispones de hierosolima. et dimisso adromatico duxit exercitum ad reliquas ciuitates. et ad quas peruenit amicaliter recipiebatur.

Quomodo Syri narrauerunt Bario quod deinceps fuerant ab alexandro. et eius figuram sibi portauerunt in membrana pictam. quam Barius despexit.

Idem tem

e poze Syri que fugerunt ab alexandro Bario narrauerunt. Audiens hec imperator Barius sciscitatus est ab eis de aspectu et forma alexandri. Illi vero ostenderunt imaginem eius in membrana depictam. quam cum vidit Barius despexit propter formule paruitatem. Et statim direxit ei pilam ludicam et zocham que fit de virgibus que a capite curuatur. et cancrum auream. et epistolam taliter continentem.

Epistola missa a Bario alexandro macedonum imperatori.

Strius rex re

digum et dominus dominatum parens solis qui lu-

cet ynnacii perfidis dijs famulo nostro alexandro dirigamus. Eludimus quia elatus in supbia et per vanam gloriam exaltatus congregasti latronum culos de finibus occidens. et volueris cum multitudine persarum preliari. quorum vigores nequaquam extinguas. Quomodo et ipsi dii qui totum mundum fulcunt et sustentant. nomen nostrum approbant et commendat. Tu autem ut homulus imo viroem minus de tua cupiens transcendere paruitate tanquam mus proflitens de scissura. Egressus enim de terra ceibum. et per spaciofa loca perfide iradis saltus. et ludos exercis vt mus in domibus. vbi catule vel muscipule non sunt Ego vero late ter respiciens gressus tuos dum secure credideris stultizare te facto impetu apprehendam. Sicque turpiter fines dies tuos. Respicere igitur a tuo proposito te oportet. si tuam cupis infamiam poliare. Reuertere igitur o miser et pauper me. et reqesce in sinu matris tue. Et ubi dirigo pilam ludicam et zocham. cum quibus ludum exerceas puerorum. Quia cum sis puer te decet et oportet puerilia piraciare. Non si quis dem quod tanta est indigentia tua quod vit miserrima corpora sustentas. Trebis itaque imperium Barium subiugare. Per animam patris mei tantum aurum in regno perfide reqesceat quod solis vinceret claritatem. si ab initio esset congregatum. Quapropter tibi mandamus firmiter iniungendo vt bac stulticia et vana gloria relicta macedoniam reuertaris. Quod si facere non curabis dirigemur ad te innumera merabilem copiam armatorum qui te non vt philippi filium sed vt principem latronum crucifigant.

Quomodo Alexander fecit les-
gi coram suis militibus epistolam
missam a Dario et voluit nuncios
suspendio puniri.

Enientes ita:

¶ q3 qui missi fuerant a Da-
rio imperatore ad alexan-
dri. obtulerunt ei epistola missam a
Dario cum una canera aurea pila et
zocha. Alexander precepit illam coram
omnibus publicari. Milites siquidem
audientes epistole tenore non modice
turbabant. Videns autem alexan-
der tristes factos dixit eis. O comi-
tiones mei formidissimi quare corda
vestra ex vobis epistole Darii commo-
uentur. An nescitis quod canes qui mul-
ti latrant nullam habent lesionis effi-
cacia. Nos itaque credidimus quod epi-
stola in aliquo verum dicat. hoc est de
auri multitudie quae Darius dicit
se habere. Et ideo oportet nos cum eis
preliari viriliter. Quia multitudo
auri eiusdem cum eo pugnare ardens-
sime compellit. Et hec dicens precepit mili-
tibus suis ut nuncios Darii capere-
rent. ipsosque crucis pambulo torquerent.
Et illi ceperunt altis vocibus cla-
mare. Rex alexander que culpa ve-
get in nobis prege nostro quod debeat
misteriorum subire. Quibus alexan-
der respondit. Dicta imperatoris ve-
stri hoc facere me compellunt. qui
vos ut ad latrunculum destinavit.
Et illi responderunt dicentes. Non scri-
psit imperator noster hec. Quia ma-
gnitudo vestra sic sibi penitus igno-
ta. Dimittite nos. quod erit sibi tua gloria
per nos reuelata. Alexander autem pre-
cepit illos dimittere. et ad conuiuium
inueniri. Sedentibus illis dixerunt

alexandri. Verum si vestre placet ma-
gestan imperate ut equites mille no-
biscum veniant. quia Darium in ma-
nibus eorum trademus. Quibus alex-
ander respondit. Letetur animus
vester in hoc quod sedetis. quia per tradi-
tione vestri regis vobis non dabitur
vnius miles. Illis itaque die precepit
alexander epistolam scribi Dario
in hunc modum.

Epistola missa ab alexandro
Dario imperatori.

Alexander filii

¶ a us philippi et olimpiere-
gine Dario regi regum pa-
renti solus qui lucet unacum perfidia
dij. dicendo. Mandandum si bene vo-
lumus inspicere veritatem propria non
sed mutata viciate possidemus que
tenemus. Quia cum omnes in rota
fortune volubili militemus. sepius
de diuitiis in paupertatem. de leticia
in tristitiam. de altitudine in profun-
dum. et contrario variamur. Non er-
go debet aliquis cum in sublimiori par-
te rotae resideat. tantum in sua perfidie
et insipientie quod per superbiam eleuatus
ac in vanam gloriam deductus facta des-
piciat minimorum. cum minimus se-
pius extollatur. et altissimus usque
ad puluerem deprimatur. Turpi-
tudinem atque dedecus esse putato tan-
tissimi impatorum prout ab ho-
minibus esse aspiceris mihi paruo
et humili talia destinare. Tu enim es
par soli et in throno missus a dijs sedi-
cis cum dijs perfidie residere. Sed cum
dij sunt immortales. mortalium habere
consonum penitus vilipendunt.
Mortalis certe sum ego. et sic ad te
venio quasi cum homine mortali.

pugnaturus. Tu vero qui magnus
et excelsus es. vis te quasi dicere im-
mortalem. cum veneris mittere pu-
gnam nobiscum. nihil acquires si vi-
ctorem reportabis. quia paruum ho-
minem et latrunculum obtinebis.
¶ Si ego vicerem. gloria mihi magna
erit. quia imperatoris magnifi-
centissimi victoriam adipiscar. Verum
quia dixisti perfidiam auro plurimo
habundare. acuisi sensus nostros.
et fecisti nos strenuos in virtute ut
aurum vestrum possim acquirere. et
quam nos dixisti habere paupertatem
repellere. Ex eo vero quod nobis pilam
ludicam zocham et caneram auream
dixisti. que futura sunt certissime
propheta. et que nos speramus dis-
fauentibus euenire. Per rotundita-
tem vero pile intelligimus orbem terra-
rum. quod imperio nostro debet subiuga-
ri. Per zocham que a capite curua
existit contemplantur quod omnes reges
et terrarum principes coram nostra pre-
sentia curuabunt. Per caneram au-
ream quod caput hominis induit et con-
girat nos victores. et non victos arbi-
tramur. Tu autem qui magnus es et
potentissimus iam nobis tributa de-
disti. dum a te pilam ludicam. zocham
et caneram auream. que tanta si se con-
tinent dignitates receperimus. Cum
hec scripta fuisset epistola vocauit
ad se nuncios Darii imperatoris. et da-
tis illis donis optimis et epistola re-
cesserunt. Post hec alexander amo-
to exercitu cepit ire. Darius itaque ple-
cta epistola turbatus est valde. De-
inde scripsit epistolam satrapibus su-
is tali modo.

Ex regum da-

¶ r riamo et Ambiocho

satrapibus gaudium. Audiuimus
quod Alexander philippi macedonis
in stulticiam eleuatus intrauit. Asy-
am. ipsamque pulchritudine euacu-
auit. Quapropter damus vobis fir-
miter in mandatis. ut magnis et stre-
nuis viris nostri imperii fidelibus con-
gregatis contra puerulum illum insur-
gere non tardens. apprehendentes il-
lum. et coram nostra plenaria ducen-
tes. ut illo pueriliter flagellato indu-
am purpura. et dirigam eum mari
sue olimpie derogatum. Non enim
debet eum pugnare. sed cum pueris
puerilia exercere. Relegentes itaque
satrapes darii epistolam taliter da-
rio rescripserunt.

Epistola missa Dario a primo
et ambiocho satrapibus.

Egi regum da-

¶ r rio deo magno Idamum
et ambiochus seruitutes.

Sciat magnitudo vestra quod ipse pu-
er alexander. qui ut dicitis nostram
provinciam deuastauit et dissipauit.
nos congregata multitudie cum
eo pugnantem terga verumus. vir-
eualimus de manibus pugnantium.
Nos itaque quos dicitis vestri im-
perii adiutores. maiestati vestre hu-
militate supplicamus. ut nobis vestris
fidelibus succurrans. Cum autem
Darius ipsam epistolam perlegisset.
supuenit nuncius alter dicens. quod alex-
ander castrametatus erat super flu-
uium qui siragma dicitur. Audientes
hec Darius imperator. iterum scri-
psit Alexandro hoc modo.

Epistola missa Alexandro per Da-
rium et semen papaueris.

Arius rex re

D gum & dñs dominantius
famulo nostro alexandro
mandam. Per vniuersum orbes
comēdātū est nomē Barii & lauda
tū. quoniam & diu utubabāt nomē ei.
Tu autē qualiter ausus es pirans
reflumina mōtes & maria et facere
impenū contra nostri imperij maie
statē. Maxima siquidē tibi gloria
esset si absq; nostra licētia volunta
teq; posses macedoniā gubernare.
Melius ubi esset de tuis maleficijs
penitere q̄s a nobis iniuriā pualidā
promereri. Cū absq; nostra domi
natione terra possit q̄si vidua nun
cupari. Reuertere igit in terrā tuā
pauisq; nostre indignatiōis ira sup
caput tuū irruat & descēdat. Verus
ut quanta sit gloria et fortitudo nos
tra agnoscas. significam⁹ tibi per
hec grana papaueris q̄ in mantica
destinam⁹. Vides ergo si hec gra
na poteris numerare. sic p̄ certo sc
as q̄ noster populus poterit sic nu
merari. Quod si facere nō valebis
reuertere in terrā tuā & obliuiscere q̄
fecisti. quia innumerabilis est nostro
rū copia pugnatorū. & de cetero ta
lia facere non presumas.

Quomodo nuncijs Barii obtu
lerunt alexandro epistolam Barii
& semen papaueris sibi missi.

Im autem

C venissent nūcij darii ad
alexandri epistolā sibi &
semen papaueris obtulerūt. Ador
aūt ut alexander epistolā legit mit
tens manū in mantica tulit de ipso
semine. mittensq; illud in os suū ce

pit mandere dicēs. Tideo q̄ hoies
illius muli sunt. sed sicut hoc semē
molles reperuntur. Inter hec ves
nerunt quidā de macedonib⁹ dicen
tes alexandro. q̄ olimpia mater sua
infirmate graui teneretur. Eludē
ens hec alexāder tristis est valde ef
fectus. Et tamen scripsit epistolā da
rio ita continentem.

Epistola missa dario ab alexan
dro q̄n militi piper. p̄ semine papau
eris q̄d receperat a Bario.

Alexander fi

A lius Iphiliippi & regine o
limpie Bario regi persā
rū mādam. Scias q̄ plurime epi
stole aduenerūt q̄ inuitos facere cō
pulerūt q̄ dicem⁹. Tu autē noli cogi
tare q̄ pre pauore aut dubitatione
tue pane glie dirigam⁹ retrocedere
gressus nostros. sed ut videā matrē
meā q̄ infirmitate grauissima deti
net. Scias ergo q̄ nō post multum
temp⁹ ad te cum maxima copia pu
gnatorū festinamus & citius venie
mus. Ecce nunc tibi instar seminis
papaueris dirigim⁹ istud piper. ut
cognoscas q̄ multitudo semis pa
paueris b⁹ paruissimi piperis acu
mine subiugat. Hanc epistolā de
dit alexander militib⁹ Barii & piper
& optima dona. & dimisit eos.

Quomodo Alexander redeūdo
macedoniā expugnauit a montem
principem Barii. & vicit eum.

Et inde amoto

D to exercitu cepit macedo
niā remeare. Eodēq; tpe
vir q̄dā potētissim⁹ cui nomen erat
Almonia pnceps milite Barii sub

arabia cū manu hostiū resistebat.
Hic audiens aduentum alexandri
vniuerso motu exercitu opposuit se
pra alexandri. cepitq; cū eo viriliter
preliari. Valde mane siquidem in
choarū est preliū. & usq; ad occasus
solis eq̄liter pugnauerūt. Sic enā p̄
tres dies p̄nuos pestiferū bellū du
rauit. Tā fortis enī fuit ipsa pugna
q̄ passus fuit sol eclipsim. nolēstan
tam sanguinis effusione cōteplari.
Deinde ceperūt multa cadauera a
parte p̄saz cadere. q̄d vidēs p̄nceps
milite tergauerus de manib⁹ in
micoy vir cū paucis euasit. Cū tan
ta siquē celeritate cucurrit q̄ an da
riū ipos q̄ ab alexandro reuersi fue
rāt reperit. & dario adhuc tenente in
manu eplā & sciscitāte q̄d alexan
der de semine papaueris egisset. Il
lisq; ridentib⁹ at̄ obēdit & momo
du dixitq; mlti sūt. sed molles. El
ceptoq; dari⁹ de pipere alexandri &
misso in os suū mādere illo & suspi
rante & dicēte. Id aucti sūt ei⁹ milites
sed sunt fortes ut hoc piper ostēdit.
vir inueniet in orbe p̄ra stātes. Re
spondit a montē. d. Etiaz dñe pau
cos milites b⁹ alexāder. sed fortes. q̄
multos meos milites occiderunt. a
q̄z manib⁹ vir euasit. Alexander autē
in supbia nullaten⁹ est eleuat⁹. ex eo
q̄ victoria p̄secut⁹ est. q̄ tam p̄sā
macedones q̄ occisi fuerāt recedere
fecit in sepulchris.

Quō alexander venit in ciliacia
& in sauniaz & in ciuitatez p̄sopolis.
deinde in asyā eā subiugādo. & mila
tes sibi adiungit.

Hec uenit

P alexander in ciliā & in sa
uniaz in q̄ multe ciuitates

suo impio iurauerūt. Et insup des
cē & septē milia hoim suo exercitu
p̄gregauit. Inde q; venit i sauniaz
que sine p̄radictioe subdita est illi.
Elscēdit enā alexāder i montē thau
rū. & venit in ciuitatez q̄ p̄sopolis
nuncupat. in q̄ sunt nouē milia. a q̄
accepta milia egressus est asyā ci
uitates plurimas subiugādo. Uel
nūq; in frigiā. & ingressus templum
solis ibidē victimas imolauit. Uel
niens autē ad flumen q̄ stamadro
dicat. cui⁹ latitudo. xv. cubitis desi
gnat. Uixitq; illis homib⁹ Beati q̄
laudes homeri adepti estis. Quidā
vero ex circūstantib⁹ noie Bocconi
ctus respondēs ait. Rex alexander
p̄bertiores laudes d̄te scribere queo
q̄ fecit. Homerus de his q̄ ciuitatē
destruxerūt troianā. q̄ maiora q̄ il
luis temporib⁹ p̄fecisti. Cui alexā
der ait. Adagister cupio sapiētis eē
discipul⁹ magis q̄s vilit laudes ha
bere. Post hec moto exercitu venit
macedoniā. inuenitq; matrē suā
Olimpiā ab egritudine conualu
isse. & cum ea diebus paucissimis ē
locutus.

Quomodo alexander exiēs ma
cedoniā iterum venit in persidem

Et inde amoto

D exercitu exiens macedoniā
cepit p̄ra persidē p̄ficisci. Et
castrametat⁹ ē i loco q̄ d̄: abdyron.
& homies illius ciuitatis portas p̄
dig; firmauerūt. Vidēs q; hec alexā
der. iratus est valde. & p̄cepit militib⁹
suis ut eam incēderēt. Milites
autē alexandri facto impetu v̄bez ex
pugnare ceperūt. Ciuitatenses v̄o
videntes se non posse multitudinez
b 2

armatorum sustinere. quod locum non erat naturaliter munitum. ceperunt vociferare et dicere. Rex alexander non clausimus portas civitatis ut tue cellitum dum obstarem. sed timens Darium regem persarum. quod hoc audio mitteret satrapas suos qui nos undique dissiparent. Quibus alexander respondit. Alite portas civitatis si vultis eundem pugnatores. Cum autem cum Dario finem fecero. tunc vobiscum colloquor fungar. Audientes autem adunata aperuerunt sibi portas. Et inde transiens brachia venit in obliquo. et inde caldeo polim pertransiit. Deinde venit ad flumen senis ubi fame pualida oppressus est exercitus alexandri. Admirabatur enim milites dicentes. Equi nostri deficiunt incessanter. Quibus alexander confortans eos dicit. Cur comitones mei fortissimi qui hucusque bello: pericula passi estis. nunquam propter defectum equorum diffiditis de salute. Nonne si vita regnauerit in cor: poribus vestris. equos innumerabiles reperiemus. Si autem vita privabimur corporali nihil nobis copia equorum valebit. Festinemus ergo ad loca talia proficisci. ubi nobis et equis nostris largissime cibaria capiamus.

Quomodo Alexander venit ad templum appollinis. qui vocavit eum Herculem.

Est hec autem

pro ad finem ducendi venit in locum qui dicitur iurus. ubi multa cibaria et animalium pascula invenit. Deinde a motu exercitus venit in locum qui dicitur iragacines. et castrametatus est ibi. Et ingressus est templum appollinis et voluit ibi victimas facere.

et divina responsa percipere. Sed dictum est sacerdote femina virgine eiusdem templi cui nomen erat zochora quod non erat hora responsionis. Altera quoque die venit alexander ibi quoque victimas immolavit. Statim quoque vocavit illum apollo. Hercule. bercule. Respondit alexander. Cur bercule me vocasti. nunc vero responsa tua falsa videntur.

Quomodo alexander venit Thebas quam expugnavit et funditus evertit eo quod fortiter sibi restitit.

Exiens inde autem

alexander venit ad civitates que theba dicitur. dicitur quoque hominibus civitatis illius. date mihi quingentos milites qui veniant in adiutorium meum in armatorum habitu paratos. Audientes hec thebei clauserunt portas civitatis. et armatis ex eis decem milibus armatorum ascenderunt muros. ceperuntque alius vocibus proclamare. Alexander nisi recedas a nobis te turpiter actuos milites fugemus. Audientes hec alexander subidens ait. Thebei multum estis de fortuna die commendati clausistis portas civitatis. et dixistis mecum velle pugnare. Nonne fortis et bello cupidus non recluditur infra muros. sed in campo pugnat viriliter contra hostes. His dicens precepit quatuor milibus sagittariorum ut ipsam circum civitatem. et stantes supra muros feriant et vulnerent sagittis. Precepit et duobus milibus equitum fundamenta que struxerant amphyon et zochorus rumpere. Aliis mille precepit ut cum ardentibus faculis portas undique incenderent civitatis. Illa vero tria milia ordinavit ut cum ardentibus percuterent muros. et

ferreis instrumentis dissiparet. Ipse vero alexander cum fundibulariis et reliquo exercitu consistebat. Inchoato itaque prelio civitatis ex una parte diris ignibus urebatur. Populus autem per murum precipitans. alii monentes. alii liquidum tibi et brachia frangebatur. Erat autem quodammodo intra exercitum alexandri sistorius inimicus. hic gaudebat videns civitatem dissipari. Sed alii mulicis civitatis ysuimea nomine videns sue patrie desolationem. alexandri pedibus prostratus ilico cepit partem mulicam lametari. sperans flectere alexandrum ut erga civitatem pietate flecteretur. Intuens autem eum alexander dixit. Quare me cum tanto conamine rogasti. Ysuimea respondit. ut posses animi tui ad misericordiam flectere. Audientes hec alexander iratus est valde. et iussit muros civitatis euelli ab ipsis fundamentis. Et inde motu exercitus cepit ire. cum vestigia quodam nobilissimi civitatis nomine diubomarum comitabantur. Theba vero que remanserant ex incendio civitatis penerunt responsus a belphimadeta appollinis. Quibus respondit appollo dicens. Ille qui thebanas destruet civitatem tres victorias consequetur. Et tribus victoriis adeptus. statim nostram civitatem reformabit in forma pristina.

Quomodo alexander venit corinthum. et quidam thebanus cuius in lucis obtinuit propter quod refecta fuit civitas thebarum.

Alexander itaque

quoque thebanam civitatem relinquens abiit corinthum. Rogaverunt autem corinthii ut eis manibus lucerent. Quorum precibus accieuit et pervenit ad spectaculum populi multum. Qui

bus innumerabilibus dicit alexander. Quis ex vobis erit in capite ludus. Diubomarus quem supra nominavi de thebeana respondens dicit. Sive stre complacet maiestati ego accepta prete luciani ludum arripiam prima vice. Et statim iussu alexandri luctatus est. et vicit. Et dicit alexander. Si ter viceris coronaberis. Statim quoque luctatus secundo et tertio devicit. Statim quoque iussu alexandri coronam accepit in capite gloriosam. Dixerunt autem ei precones. Nobis indica nomen suum. Diubomarus ait. Sine civitate vocor. Audientes hec alexander dicit. O beatissime certator ut quod sine civitate vocaris. Diubomarus respondit. Maxime impator an regali dyade mate fulgens civitatem habuit appellatam. Postquam vero impatorum suscepisti civitatem penitus sum privatus. Hoc responsum intelligens alexander. cognovit quod thebeus diceret. Et ait preconibus. Vociferentur ut thebanus habeat reficere thebanam civitatem.

Quomodo alexander intrauit templum appollinis. et responsum habuit quod mundum sibi subiugabit unum versum.

Exiens

de corintho venit ad civitatem que plathea dicitur. Cumque in capite quodam nomine straxagonas fugeretur. Et ingressus templum dyane invenit sacerdotem feminam virginem que sacerdotalem habitum vestiebat. Que ut vidit eum dicit. Benevenisti alexander. Tu debes mundum tibi supponere unum versum. Illa itaque die ingressus est straxagonas templum in quo erat ipsa sacerdos. Quem ut vidit ipsa eum taliter alloquitur. Quid vis strax

gonas post paucos dies tu priua-
beris principatu. Quo audito stra-
ragonas iratus est valde. et dixit ei.
Iste es digna sacerdotio fungi. Ale-
xander ingressus est ad te et bene va-
ticinata es ei. mihi autem dixisti quod
vniuersum perderem principatum
Cui sacerdos. Nolui a se. sic enim
oportet fieri. nec potest vllatenus pre-
terminari. Factumque est ut post paucos
dies alexander iratus est contra stra-
ragonam. apudque de principatu suo
deposuit et eiecit. Straxagonas au-
tem abiit athenas. ubi de alexandro
quiescentis principatu suo prauauerat
cum lachrymis conquestus est. Athe-
nienses vero hec audientes irati sunt
valde. dicentes se grauius contra ale-
xandrum facere. nisi forte straxago-
nas suo principatu redderetur.

Quomodo Alexander venit a-
thenas. et qualiter scripsit eis.

Alexander au-

tes amoto exercitu venit a-
thenas. Audiens autem que
athenienses dicebant. scripsit eis epi-
stolam ita continentem. Alexander fili-
us philippi et regine olympie a-
theniensibus hec dicimus. Postquam
mortuus est pater noster sedimus in
dignitatis solio. descendimus in co-
finio occidentis. ubi omnes habitan-
tes nostro imperio se subdiderunt.
ab urbe roma usque ad mare occide-
ntis. Alii recipientes nos pacifice. Alii
prelio subiugati. Nolentes itaque ad
nos venire pacifice. habitantes eo-
rum fecimus funditus dissipari. Iam
autem egredientibus nobis de mace-
donia et per totam partem affricae. traiecit

ibus thebani ceperunt nostro impe-
rio derogare. quorum superbiam fe-
cimus usque ad terram declinari. Eo-
bis autem atheniensibus scribimus
ut nobis decem philosophos diti-
gans cum quibus cupimus nostrum
ingenium exercere. Nihil aliud a vo-
bis petimus nisi ut nos tanquam reges
et dominum timeatis. Si autem nostro
non vultis imperio colla submitte-
re. oportet vos nobis fortiores ex-
istere. aut fortiores vobis imperio de-
clinari. Legentes itaque athenienses
epistolam. ceperunt vocibus insanire.
Eusculeus autem philosophus con-
surgens in multitudine populorum
dixit ut nequaquam verbis acquiesceret
alexandrum. Idopulus autem congre-
gatus in vnum supplicauerunt demo-
stheni philosopho ut eis consilium
daret. et quicquid videretur suo con-
silio aperiret. Ille igitur eleuans se
et manu imperans silentium taliter
est locutus.

Tri concives

mei percipite supplico ver-
bula mea pacifice et audia-
tis. Si tales vos sentitis esse ut va-
leatis magnitudines opprimere ale-
xandri. pugnat cum eo. et verba eius
nullatenus admittatis. Sin autem
eius flectimini maiestati. Scitis enim
quod sicut audiuimus a maioribus no-
stris. Sennes rex fortissimus et excel-
sus licet multas fuisset victorias con-
secutus. tamen in clayda dana mul-
ta est perpeffus. Iste autem alexan-
der innumerabiles pugnas exerci-
t. in quibus nihil aliud quam victorias
semper reportauit. Nonne habitan-
tes tyrii milites erant fortissimi. et ut

omni armorum exercitu eruditi. quod
eorum profuit militatio vel fortitudo
Thebes sapientia multa reuerebat.
qui et quorum cunctas arte pugnandi
non modicum ornabant. Quid autem
eorum profuit sapientia et vigor for-
tissimus preliorum. Delipenses quin-
tuncumque pugnauerunt cum alexandro
tandem succubuerunt ab impetu ar-
matorum. Iamne intellexistis quoniam
merabiles ciuitates ad quas abiit
sine pugna et alitacione aliqua sue
sunt suppositae maiestati. Ex eo quod stra-
ragonem suo prauauit principatu be-
ne fecit. Culpa enim straxagonis in-
teruenit. quoniam sicut audiuimus ale-
xandrum etiam sapientia circumsusum quod
sine culpa straxagones munime eie-
cisset.

Quomodo athenienses miserunt
tributa magna alexandro. et coronam
auream fulcra gemmis preciosissimis.

Volentes ita

que athenienses vniuersimode
ceperunt philium demosthenis
approbare. et statuerunt alexandro co-
ronam auream dirigere pensamque libra-
centum quinquaginta. et nuncios promit-
tentes ei censum pariter et tributa.
Retorcos autem ei nullatenus dire-
xerunt. Thebantes autem missi ad alexan-
dram obtulerunt ei coronam auream
census et tributa annualia pro-
mutentes prout athenienses accepe-
runt. Audiens eos alexander statim
eusculei consilium intellexit qui dire-
xit ut resisterent alexandro. et philium
demosthenis dicentis ut manda-
tis alexandri munime obuiarent.
Scripsit tamen eis epistolam ita con-
tinentem.

Epistola missa Atheniensibus ab
alexandro.

Alexander fili-

lus philippi et olympie
regine. Quousque sub po-
tenti manu grecorum Barbaros
submitamus. nomen regum nul-
latenus assumemus. Atheniensibus
hoc dicimus. Non cogitauimus ci-
uitatem vestram cum exercitu intro-
ire. sed tantum cum principibus que
habemus. Idopolumus siquidem
vos ab omni suspitione criminis li-
berare. Vos autem de nobis contra-
rium cogitastis. prout vestra mani-
festat conscientia. Testes enim mi-
hi sunt dii. quod si quis ex vobis contra
nos calcaneum erexisset contra eius-
dem indignationis nostre nullatenus
fudissemus. Sed ut scitis mali
semper cogitant mala et committunt.
Istecus quod Corinthi contra nos ar-
ma leuantes dignum inde meritis
acceperunt. Vos autem in nobis
conscientiam habentes culpastis nos
iam. quia Straxagonem deposui-
mus qui grauius contra nostram
maiestatem commisit. Scripsimus
vobis ut decem philosophos mitte-
rens. Vos autem nostrum abiicit-
istis mandatum post terga. ignorantes
potentiam alexandri. Licet autem
inde possitis de culpa reprehendi. ta-
men vobis omnis iniurie delictum
remittimus omnemque contumacie
prauitatem. Confortamini igitur et
estote leni. nullam enim a nobis su-
stinebitis grauitatem. Iamne quod De-
mosthenis consilio aduersistis. Le-
gentes hanc epistolam Athenienses
gausi sunt valde.

Quomodo Lacedaemonesne
gantes recipere alexandrum para-
uerunt se ad pugnam.

Einde amoto

D exercitus venit Lacedaemoni-
am alexander. Lacedaemo-
nes autem mandatis ei nullo mo-
do parentes vnanimiter referebant
Non sunt imbecilles sicut Atheni-
enses qui amuerunt impetum alex-
andri. sed virtutem nostram virili-
ter ostendam. His itaq; dicitur por-
tas ciuitatis clausurunt. et ascenden-
tes muros vndiq; consistebat. Ascen-
derunt etiam naues. sibiq; ad litus
maris obuiam exierunt. Unde beatus
alexander direxit eis epistolam ita
continentem.

Epistola missa Lacedaemonibus
ab Alexandro ut ipsius mandatis
obedirent.

Alexander filii

Aus philippi regine olim
pie Lacedaemonibus hoc di-
cimus. vobis consulimus ut fidem
quam a nostris antecessoribus acce-
pistis integraliter seruetis. Et no-
lite manus extendere ad alissima quae
tangere non potestis. Si enim gau-
dere cupitis fortunam personarum.
sic vires vestras ostendite ut a nobis
dignum recipiat honoris. Ideo
quod firmiter vobis damus in manda-
tis ut grauis de vestro nauigio crea-
tis prorsus ignis vos turpiter com-
pellat prostrare. Quod si facere vultis
pendens videbitis vosmetipsos rep-
benturos cum viderit alexander.

Quomodo Alexander expugna-
uit Lacedaemones.

Egentes hanc

I epistolam Lacedaemones
iran sunt valde. Exerunt
quod ad pugandum se fortiter prepa-
rare. Alexander itaq; cum exercitu
circumiens ciuitatem. et facto impetu
cepit precipitare eos per murum. alios
mortuos. alios vulneratos. Na-
ues autem igne succense cremaban-
tur. Reliqui vero qui remanserunt
taliter cernentes periculum exierunt de
ciuitate. et prosternentes se pedibus
alexandri. rogabant ut penitus non
capti uerentur. Respondit eis Alex-
ander. Veni ad vos mansuetus. et
mansuete me recipere noluitis. Eo-
cremate sunt naues vestre. et ciuitas
populo depauperata. Nonne dixi
vobis ut non extenderetis manus
ad sidera quae nemo tangere potest
Qui enim ad tam ardua scandit.
ut pedis non habeat firmitatem. ir-
remediabiliter cadit in profundum
Ceterum si bene conspiciamus vos
non criminaliter reprehendimus. cum
de nobis facere sperabatis sicut her-
cules et parentes vestri antiquitus fe-
cerunt. Nunc autem spes vestra pe-
nitens vos sefellit. quia sustinere ne-
quistis impetum armorum. Et his
dicitur Lacedaemonibus imposuit li-
bertatem.

Quomodo Alexander iterum
ingressus est regiones Barbarorum
de quo Varius valde iuuat eius
aduentum.

Einde amoto

D exercitu ingressus est partes
cilitiae in regiones barbarorum
Varius itaq; imperator audiens ad-
uentum alexandri perterritus est valde
Statimque congregans principes et satra-
pas suos consuluit eos dicens. Ut vi-
deo iste sic vadit pugnam victoria
crescit pariter virtute. Ego autem puta-
bam illum esse latrunculum quae tamquam predo re-
giones debiles periret. Ipse siquidem
pugnat ut vir. et sicut rex humiliat. et
quanto plus super ipsum nititur exaltatur. tam-
to magis nomen eius ad altissima sub-
limatur. Buren et ludicam pilam et
socham ut ludum disceret puerorum
Sed quae dixi discipulis videtur ex-
dere magistrum. et quicquid vadit illum
fortuna prospere comitatur. Porro
ergo nos de saluatione nostra pluri-
mum mediari. ne in elatione et stulti-
cia vane glorie incadamus periculum
despicendo ipsum dicentes. Nihil est alex-
andri superbia elati. eo quod peridia gau-
deamus. cum paruitas eius crescit et ma-
gnitudo nostra deficiat. Non dubi-
to enim quoniam supra prudentia adiuuat
eum. volens illi cedere et dyadema. te-
pus illi faueat et augmentet. et dum
credidi illum eicere de ellada. eiecit
nos ipse de perfidia.

Quod Varius imperator consi-
lia fecit cum suis principibus quae
sunt resisteret alexandro.

Is dicitis a

B dario respondit macher
frater eius. Magnificasti
alexandrum. d. quod ille exardescit ingre-
di peridia quae nos elladam occupare.
Unde si placet vtere moribus alexan-
dri. et sicut in stabit regnum in concussis.

et alia plurima subiugabis. Alexan-
der enim volens pugnare cum aliquo satra-
pas aut principes non transmittit. sed ac-
cedens ipse in primo sibi nomen et gloria
nascitur. Audies beatus dario dixit. Be-
beo ab illo an ille a me exemplum colligere.
Respondit vnde de principibus di-
cens. Alexander in omnibus permissi-
mus in nullo delinquit. sed per semet-
ipsum viriliter agit cuncta. qui formas
ipsa a nativitate accipit leonis. Cui
dario. Unde hoc tibi notum. Iller-
spondit. Cum tuo iussu tollere a philipo
centum accederem macedonia
vidi figuram eius summamque sapien-
tiam. Unde si tibi placet per cunctos fi-
nes regni tui dirige. et congregas omnes
satrapas tuos et principes vniuersos
quod sub regno persarum gens plurima
continet. Paribus nec non et asedi.
Alpollumati. Itali. Barbei. Biri-
mani. quae vero gentes centum quinquaginta
raue seruiat maiestati congregentur
omnes in vnum et queramus a diis au-
xilium. Unde cum viderit alexander ple-
nitudinem gentium et barbarorum virtutem
vniuersa membra eius tremoribus et tre-
moribus rapiant. Cui aliter ex principibus
dixit. Bonum consilium sed non vni-
le promulgasti. An ignoras quod vnde
lupus maximum fugat gregem pe-
cudum et dispergit. Ita et grecorum
sapiencia superat multitudines bar-
barorum.

Quomodo Alexander balneas
uit in flumine ex quo propter aque
frigiditatem infirmus fuit.

Quereat Alex

I rander congregata maria
multitudine pugnatore pue-
nit ad numerum ducentorum milium

hominum. et a motis tentoria venit ad fluuium qui oceanus nuncupatur. ex quo aqua labitur frigidissima et perclara. accidit autem voluntati eius ut in ipso fluuio laueretur. Factum est autem sed lesio maxima facta est in capite eius. ita quod doloribus et febribus maximis torqueretur. Quae videntes macedonenses infirmari turbati sunt valde timentes inter se referre ceperunt. Si nota fuerit Bario infirmitas alexandri. facto impetu super nos penitus nos delebit. Sanitas enim alexandri omnes milites confortabat.

Quomodo medicus alexandri potionem sibi dedit. ex qua statim conualuit alexander.

Alexander ita

quod vocauit ad se medicum suum nomine philippum. et de infirmitate sua sagaciter inquirebat. Erat itaque medicus ille iuuenis. et in omni arte medicine perfectus. Proderat enim alexandro quod per unam potionem ipsum ad sanitatem pristinam reuocaret. Quidam vero princeps militie que tenebat armeniam nomine pharmerus qui valde huic medico iudebat. ex eo quod ab alexandro dulcius amabatur. scripsit alexandro dicens. Caue tibi a philippo medico. noli quantum tibi obtulerit bibere potiones. Barius enim promisit sibi filiam suam coniugio copulare. ipsumque regno suo coniungere. si te occasione aliqua suffocaret. Perlegens autem alexander epistolam nullatenus turbabatur. Considebat enim multum de pura scientia philippi. Interea philippus cum potione parata ingressus est ad alexandrum. sibique quas

dixerat obtulit medicinam. Alexander autem susceptam potionem in una manu tenens medicinam. et alia manu tenens epistolam. in facie medica fortiter intuebatur. Cui medicus ait. Noli maxime impator ex pauescere potione sed bibere illam. Statimque alexander potione sumpsit. Deinde philippo iudicauit epistolam. Lecta a philippo epistolam dixit. Pharime impator non sum in culpa ex hoc quod epistola refert. Alexander itaque sanus effectus est. vocauitque ad se philippum. et amplexatus est collum eius dicens. Noli philippe amorem et fiduciam que habui ad te. Proximo enim potione tua bibi. deinde epistolam tibi monstravi. Cui philippus ait. Pharime impator ipsum precipe coram tua presentia stare. qui talem tibi epistolam destinauit. Instruxitque enim me tale facinus perpetrare. Pharmerum venire. et percunctatus inuenit eum morte dignum. Sicque precepit ut capite pauaretur.

Quo alexander subiugauit sibi armeniam et mediam. et venit ad flumen eufraten. et ibi pontem construxit fecit catenis colligatum.

Et inde amoto

exercitu venit in mediam et armeniam magnam. ipsa quoque suo impio subiugauit. Deinde abulans diebus multis ingressus est locus aridum et inaquosum. ubi aqua minime consistebat. et transiens per locum quem dicitur adriacum venit ad fluuium eufraten. ibique tentoria fixit. Statimque alexander iussit afferriligna et pontem classicum fecit super ipsum flumen preparari

et stringi clauis ferreis et catenis et precepit suis milibus ut transirent. Illi vero videntes fluuii magnitudinem cursu velocissimo permeare timuerunt per ipsum incedere ne catenis opprimerentur se magno pondere frangerent. Audens autem eos alexander dubitare precepit custodibus qui ducebant animalia ut primum transiit exercerent. deinde omnis exercitus sequeretur. Milites vero adhuc titubabant. Alexander vero roboratus est valde. et vocatis principibus suis primum ipse transiit. deinde princeps et omnis exercitus sequebatur. Fluuii duo tygris et eufrates pergunt per mediam et mesopotamiam et babylonem. et sic in nilo incorporantur.

Quo alexander destrui fecit pontem postquam fluuium transiit.

De transitu

set ergo alexander et omnis exercitus castrametatus est. et pontem fecit undique dissipari. Quod videntes illi de exercitu tristant sunt valde. et murmurantes intra se referre ceperunt. Si acciderit ut de plio fugamus non erit nobis transitus super aquas. Intelligens autem alexander murmuraciones. dixit illis. Quid est quod in vos dicis. Si acciderit ut de plio fugamus. non erit nobis transitus super aquas. Pro certo sciatis quid deo feci potius ligamina laxari ut viriliter pugnaremus. aut si fugam magis quam pugnam eligerem omnes unanimiter peream. Victoria est in pugna non his qui fugunt sed qui sequuntur efficaciter. Confortentur itaque corda vestra. et quasi ludum pugne fortitudinem existimemus. quod certissime scitote quod nullo modo videbitis macedoniam. quibusque omnes barbaros

deprimemus. Tunc siquidem cum victoria reuertemur.

Quomodo Barius imperator pugnavit cum alexandro macedonense ne et fugit.

Interea Dari

us imperator hostium multitudinem congregata et ordinatis super satrapibus quingentis exercitus castrametatus est super fluuium tygris. Illi itaque die conuenerunt Barius et alexander ceperunt acriter periclitari. Tandem cadere ceperunt plurimi barbarorum. Videntes autem barbari se victos fugere presidium petierunt. In ipsa siquidem pugna fuit vir quidam persarum acer animo et corpore magnus et formosus. Cui sponderat Barius filiam suam dare in uxorem. si alexandrum gladio occidisset. Hic autem indutus veste et armis macedonum intra acies pugnantium mirus stetit post tergum alexandri. et euaginato gladio percussit tam fortiter caput eius ut galea penetrata caput alexandri aliquo qualiter vulneraret. Videntes hoc milites alexandri statim apprehenderunt illum. statuentes eum ante faciem alexandri. Dixit ei Alexander. O strenuissime vir ut quid caput meum vulnerasti gladio. Existimabat autem alexander ipsum esse macedonem. In nomine cognoscebas me esse alexandrum adiutorem et seruum vestrum. Cui persa barbarus respondit. Non me existimes maxime imperator esse macedonem. sed ex gente crudelissima barbarorum. Hec deo feci. quia Barius mihi promisit filiam suam legitime.

si caput tuū suo conspectui p̄sentar
rem. Alexander itaq; cunctis militi
bus suis vocatis ip̄m statuit coras
illis. Et quicquid ex eo factur⁹ erat
implozabant. Milites autem dice
bant vt crucis subiret tormentum.
Alij vt capite priuaret. Quidaz ve
ro voluerūt ip̄m diris ignib⁹ cōcre
mandū. Alexander aut̄ bis audis
respōdit. Quid enim malifecit vir
iste si curauit mandatū domini sui
adimplere. qui enī iudicat illū mor
te dignū seip̄m iudicat in futurum.
Nā si ego iuberem alicui vestrū ne
care. Barium eadez vobis incumbet
ret pena a Bario inferēda. quia iu
stum iudicatis barbarū puniēdū.
Et hec dicens iussit ip̄m ire cū salu
te. cōmendans eū de virtute ⁊ fortu
dine. Audiens itaq; Barius satra
pes suos succubuisse. statim voca
uit multitudinē equitū ⁊ pedum
ascendens in montes silicie. tantum
ibiq; cum toto exercitu sperans ale
xandri fortitudinē superare. Igitur
congressus pugna cū alexandriō Ba
rius victus fugit. Alexander aut̄ p̄
secutus est eū vsq; ad ciuitatē Ba
cerem ⁊ castrametatus est ibi ⁊ dijs
suis vicimas imolauit. Illio vō die
ip̄am ciuitatē acriter expugnauit.
apprehendensq; illā posuit ibi solū
magistratus. ⁊ omnes ciuitates per
circūmū positas sue supposuit do
minationi. In ipsa siquidē ciuitate
inuenit buros innumerabiles cō
gregatos ⁊ matrem Barij et filios
et prorem.

Quomodo vnus ex principib⁹
Barij venit ad Alexandrum p̄mit
tens Barium in manus eius se da
turum.

Qter hec vnus

1 ex principibus milie Barij
imperatoris venit ad alexan
driū dicens. Maxime imperator
vnus ex principibus milie Barij
sum. cui innumera seruina contuli.
nihilq; boni consecutus sum ab eo
Quapropter si cōplacet vestre ma
iestati exhibere mihi decem milia iu
uenum armatorū. Spondeo enim
me Barium ⁊ maximā multitudi
nem milie eius traditurū. Audiēs
hec alexander dixit. Amice non tra
dam tibi extraneos cū tuos cupias
impugnare. Interea quidā ex prin
cipibus Barij scripserunt sibi epi
stolam ita contentem.

Epistola missa Bario a satrap
bus suis.

Egi regū pre

1 claro deo magno Stati ⁊
sphythir satrapes seruuitu
tem. Scripsim⁹ alystēpōib⁹ maie
statū vestre. et nūc vobis scribimus
iterato alexandri macedonis argu
mentū. Ipse enim vt leo ad terras
nostras pueniēs omnes facultates
nostras rapid⁹ exortauit. nostros
milites interfecit. Sicq; sum⁹ tanta
tribulatione oppressi q̄ impetū eius
de cetero sustinere non valemus.
Quapropter deitan vestre supplica
mus q̄ seruuitū nostrā ad memori
am reducendo nobis dignemini ta
liter subuenire. vt hostibus resisten
tes violentiā quā nobis ingerūt re
pellamus. Qua lecta statim scripsit
alexandriō hoc modo epistolā.

Epistola missa Alexandro a
Bario.

Arius rex per

1 sarū ⁊ rex regūz famulo no
stro alexandriō mandamus
Iuper ad aures nostras puenit q̄
paruitates tuā nostre credis celsitu
dini coequare. Sed impossibile est
inertem ⁊ ponderosum a sinū ad si
dera sublimari. cūz alis ⁊ volatuis
careat instrumētis. Non eleuet cor
tuū in supbiā p̄pter victorias quas
fecisti. Audiuim⁹ siquidem q̄ erga
matrē meā ⁊ filios benignitatē ma
ximā ostendisti. Unde p̄ certo scias
q̄ q̄z diu illis benefeceris nō me ha
bebis amicum. ⁊ si male illis feceris
maiores p̄pterea inimicitias nō ha
bebis. Nō pigriteris ergo torquere
eos. q̄ q̄z iras nostre sententia v̄
debis sup tuam arrogantiā pro
mulganda. Alexander itaq; rece
pta epistola legit eā subridēs. Et re
spondit Bario tali modo.

Responso Alexander dedit
Bario.

Alexander si

1 lius Iphiliptz olimpiere
gine Bario regi per sarūz
dicendo mādā. Supbiā elano
nem ⁊ vanā gloriā diu odio habue
runt. Sicq; mortales puniūt cū si
bi nomē immortalitatis assumūt. Tu
quoq; non cessas quousq; poteris
deos blasphemare. Ex eo vō q̄ nos
redarguis p̄pter benignitatē quā p̄
geneci tue ostendim⁹ inep̄te cogita
tionis tue moueris. Quomā illud
nec tue cause captā de beniuolentia
nec gratie sequēde pegim⁹. Sed p̄
cessit solūmodo de nostri cordis ele
gantia ⁊ viute. De victorijs demiq;

quas nobis diuina p̄uidencia ero
gauit nullaten⁹ extollimur. Dij enī
nos adiuuant quos tu quondie v̄
lipendis. Hec itaq; sit tibi epistola
nunc tibi trāsmissa. Caue igitur tibi
q̄ certissime contra te venio festinā
ter. Hanc epistolam dedit alexander
nuncijs Barij ⁊ dona optima. ⁊ di
misit eos. Deinde scripsit epistolā
alexander principibus suis tali mo
do.

Alexander fili

1 us Iphiliptz ⁊ Olimpiere
gine p̄ncipib⁹ ⁊ subiectis sa
trapib⁹ nostris habitantib⁹ Syrie.
Capadoce. Beplogione. Arabie.
Ispathalpbie. Laodicie. et alijs
gentib⁹ grana. Barim⁹ vobis firmi
ter in mādāns vt vnusq; vestrum
nobis p̄paret pelles animalū mor
tuoz mille p̄fectas. eosq; alexandriāz
dirigatis. vt nobis ⁊ nostris militi
bus tā indumēta q̄ calciamēta p̄
parent. ⁊ q̄ camelos nostros quos
habem⁹ alexandriē vsq; ad eufrā
tē fluuiz dirigatis. Inter hec itaq;
q̄ vn⁹ ex p̄ncipib⁹ Barij noīe no
stodi scripsit epistolā Bario ita con
tinentem.

Epistola missa Bario ab Ana
staldo p̄mate suo. q̄ alexander euz
expugnauit.

Ario preclaro

1 deo magno Hostodi seruū
tatem. Non decebit me talia
vestre mittere maiestati. Sed iū
facio hec ⁊ coact⁹. Sciat itaq; v̄
sublimitas manifeste q̄ duo magni
nostri in p̄lio q̄ cū alexandriō cō
milimus diem vltimam clausurūt.
Ego autē vulneratus grauissime

ausugi. plurimi etiā vestri potē-
tissimi & preclarissimi milites vestri
imperium denegantes se exercitui
alexandri iunxerunt. qui eos bono-
rificerecepit. illisq; regales prouinci-
as erogauit.

Bespana Barij.

Eccepit itaq;

Rarius epistolā scripsit
Hlostodi principi suo vt
multum exercitus prepararet & gen-
ti Macedonum cōtrastaret. Scri-
psit & aliam litteram ad Indorum re-
gem indoꝝ. vt sibi dignaretur au-
xilium impartire. Indorus vero re-
spondit Bario hoc modo.

Epistola missa Bario per Indo-
rum regem Indorum.

Quis indo-

Prum rex Bario regi per-
sarum salutem. Quā-
rerogastis nos vt in vestrum auxi-
lium veniremus. Parati sumus
fuumus semper in vestri adiutorii
aduenire. Sed impedit nos infirmi-
tas qua tenemur. Nobis enim mo-
lestū est valde de iniuria quā graui-
ter sustinens. Unde sciens nos cum
decem milibus legionibus in vestri
adiutorii in primo accessurū.

Quomodo Rodoga mater Ba-
rij scripsit sibi vt pacem alexandri pe-
teret. & cum ipso iterum nullo modo
pugnaret.

Quam audisset

Rodoga mater darij im-
peratoris q̄ prepararet se

Baris cum exercitu. vt alia; pugna
committeret cum alexandro. tristis
effecta est valde. Que statim scripsit
ei epistolam continentem ita. Regi
perfarum Bario dulcissimo filio
suo Rodoga mater dirigit gaudi-
um. Audiuimus quod tuum populū
congregatus es et alias plurimas
gentes. vt cum alexandro rursus pu-
gnares. Sed nil tibi valet. Nam si
omnes habitantes in seculo congre-
gares. sibi minime posses resistere.
cum diuina prouidentia ipm foue-
at & sustentet. Dimitte igitur sensus
altitudinis & declina paululū a glo-
ria tua fauens magnitudini alexan-
dra. Melius est enim tibi relinquere
que retinere non potes. vt que tene-
ri possunt pacifice fruantur. ne dum
velis omnibus imperare. & iuste ab
omnibus excriminaria. Relata da-
rio epistola turbatus est. & fleuit val-
de venientibus sibi parentib; in me-
moria.

Quomodo Alexander iuit ad
Barium psonaliter in figura mer-
curij.

Quare alexā

Alexander amoto exercitu appro-
pinquauit se ciuitati perfes
in qua Barius consistebat. Ita vt
sublimia loca montium que erāt su-
pra ipsam ciuitatem conspiciebat.
Alexander autem precepit milib;
suis vt inciderent ramos arborū et
berbas euellerent. easq; inferrerēt
eorum pedibus. & miloꝝum quōs vi-
dentes perfes ab excellis montibus
stupebant. Et veniens iuxta ciuita-
tes perfes in qua erat Barius iue-
re dierū triū. Et castrametatus est
ibi. Et conuocans principibus suis

ait. Aditam? nūcū Bario dicētes
illi vt pugnet nobiscū. aut se subijci-
at potēte pugnatōꝝ. Eadē vero no-
cte apparuit alexandro mercuri; por-
rans clamidē ac vestē macedonica; &
dicēsq; illi. Fili alexander cū opus
tibi fuerit semp; adiutorio tibi asta-
bo. Vide igit ne mittas Bario nū-
cū quē dixisti. volo enim vt induas fi-
gurā meam & pergas illuc. quōis sit
periculosus regi accedere p legato.
Noli mē expauescere. qz ego in adiu-
torii sum tibi. nullāq; angustia; su-
stinebis. Exurgens aut alexander a
somno magno gaudio est repletus
& cōuocatis amicis suis illis somni-
um suū quō viderat recitauit. Et illi
consuluerūt ei vt ita faceret quē ad-
modū p somniū ei reuelatum fuit.
Alexander itaq; vocauit vnū de p̄n-
cipib; militie sue cui nomē erat eu-
mulus. Erat enī vir fortis audax et
fidelissimus alexandro. & eum iussit
equū ascendere vt sequeretur eum.
Factūq; est ita. Et cū prexissent am-
bo ad fluuiū qui dicit grancus. qui
stagna lingua perfica nuncupatur
inuenērūt illū coagulatiū. Indor ale-
xander mutato habitu in p̄ncipem
militie sue cū duobus equis eum di-
misit. & cū illo in quo sedebat transi-
ens ipm fluuiū. cepit contra ciuita-
tem Barij p̄ficisci. Indor cepit vo-
gabatur eum dicens. Indorime impe-
rator; transire tecū fluuium me per-
mitte. ne forte tibi aliqua angustia
euenerit. Cui alexander dixit. Expe-
cta me hic quomā mibi adiutor; erit
quem fui in somno contemplatus.
Iste enim fluuius quē superius di-
ximus hyemali & vernali tempe to-
ta nocte coagulat; exilit. Indor ve-
ro cū calet sol dissoluitur. et cursu suū

rapido fluit. vt si quis ingressus fue-
rit velocitate fluuij rapiatur. Est au-
tem latitudo eius stadiū vnū. Cum
autem venisset alexander ad portā
ciuitatis. audientes eum per se non
modicum in figura eius obstupue-
rūt. existimātes illū deum esse. Sta-
timq; interrogauerūt eum dicētes.
Quis es tu. Ille respondit. Ego sū
apocrifarius alexandri. Bari; im-
perator; intendens p montana. & ag-
gregato multitudinē exercitū vt ali-
am pugnam cū alexandro cōmitte-
ret. Qui cū venisset ad portā cui-
tatis & inuenisset alexandri loquen-
tem per se. miratus est valde i figu-
ra eius. sperans ipm esse apollines
qui descendisset de celis. Statimq;
adorauit eum dicens. Quis es tu.
Cui ille dixit. Adsit merer alexan-
der ad te vt tibi dicere. Quid morā;
facis vt timidus. Egredere itaq; cū
amicis tuis & pugnare. aut subeas
iugum victoris. Audiēs hec Bari-
us dixit ei. An tu es alexander. q̄ tan-
to furore sermonem tuū pmulgas.
Quia vt video. non vt nūcū sed vt
rex superba promittis. Est tamen sci-
as q̄ per dicitis tuis minime turbor.
Discumbe mecum in cena hodie. &
hec dicens tetendit manū suam. ap-
prehendit eum per dexterā. ipm q;
in palacium introduxit. Alexander
autem intra se coguans cepit dice-
re. Bonū signū fecit in me iste bar-
bar;. me per dexterā in palacium in-
troduxit dicēs. qz dijs adiuuantib;
meū erit in primo palacium. Et in-
gressus Barius vnacum alexandro
in triclinium. in qua erat cena deli-
catissima pparata discubuit. Et p̄n-
ceps militie Barij alexandrum fa-
cie ad faciem cōsiderabat. Erat au-

tem ipsum trichinium vndiq; auro purissimo ornatum. Per se vero videntes formam Alexandri. Sapientiam, audaciam et fortitudines, que in tali corpulculo latebat penitus ignorantes. Parabides sicut demer mense et scamna erant ex auro purissimo fabricata. Idcirco verò pocula in vasis aureis et gemmis preciosissimis deferebant. Cuius autem porrectum esset poculum Alexandro in sinu suo illud recedebat. Illatum est et aliud vas, et de ipso idem fecit. licet tertio fecit. Illatores vasculorum cum hoc vidissent imperatori Bario retulerunt. Audiens hec Barius erexit se et dixit. Amice quod est hoc quod facis, quia vasa in sinu tuo recondis. Cum Alexander. In conuiuio nostri regis talis consuetudo tenetur ut conuiuantibus sive lint tollant vascula quibus bibunt. Sed quoniam hec consuetudo vobis indigna videtur ea vobis indigna restitui sine mora. Et hec dicens reddidit pincernis. Per se vero qui sedebant in conuiuio ad inuicem dicebant. Ista consuetudo laudabilis et bona est. Quidam etiam principes laudabant istam consuetudinem et multum commendabant. Quidam autem princeps Barium cui nomen erat Anapulus, sedens in conuiuio intuebatur faciem Alexandri. Uiderat enim eum quando iussu Barium ierarat Macedonia, ut iussu ipso tolleretur census a philippo. Hic intelligens vocem eius et figuram eius contemplanus intra se cogitare et dicere cepit. Nonne hic est alexander. Et statim erigens se accessit propinquus ad Barium dicens. Barium imperator. Annuncius ille quem vides

alexander filius philippi macedonis est. Alexander autem videns eos inter se mutuo loqui, intellexit quod loquebantur de cognitione eius. Statimque se erigens de loco suo extra trichinium exiit. Et accipiens flammeam faculam de manu cuiusdam per se ascendit equum suum, quem inuenit ante palacium Barium alligatum et cursu velocissimo fugiebat. Per se vero videntes hec omnes armati cum strepitu maximo ascenderunt equos, et secuti sunt velociter alexandrum. Sed cum nox esset obscura ceperunt errare, alij se debant facies suas per ramos arborum, alij foueas incedebant. Alexander autem faculam flammeam portans in manu, recto tramite incedebat. Sed et autem in throno suo Bario et cogitante quantum fecerit audaciam alexander, aspexit stauas auream Herlen per sarum regis que sedebat sub tribunali trichinio. Statimque ipsa staua corruit, et partes plurimas est comminuta. Videns hec Barium statim dolore nimio est commotus, cepitque acriter flere et dicere. Hoc signum desolationis vite mee est, et totum imperium per sarum detrimentum. Alexander autem veniens ad fluvium granicum, inuenitque eum coagulum et transiit. Sed antequam exiret dissolutus est fluvius, et equus eius absorbitur, et ipse cum difficultate maxima exiit, et conuictus est equumulo principi suo. Sicque ad exercitum suum remeavit, narrans quod gesserat cum Bario, et quomodo fugerat cum facula.

Quomodo Alexander confortabat exercitum suum.

Lia vero die

congregato exercitu peruenit ad numerum ducentorum viginti milium hominum armatorum. Et ascendens in eminentiore locum confortabat exercitum suum dicens. Non equabitur multitudo persarum plenitudini grecorum, plures enim sumus quam illi. Attamen si plures nobis fuerit non erinde cor vestrum paucescat, quia multitudo multo pauciorum nullam inferet lesionem vel spem paucitatem. Audiens hec omnes exercitus omnes una et viua voce laudabant prudentiam suam et commendauerunt.

Quomodo Barium pugnavit iterum cum Alexandro et deuictus fugi profugus.

Barium itaque

amotus exercitu suo venit ad fluvium granicum et castrametatus est ibi. Erat autem exercitus Barium magnus et fortis valde. Habebatque currus falcatos decem milia. Illius vero die peruenit in campum vterque exercitus. Alexander vero ascendens equum suum, quem buccifallus dicebat nomen eius, et ante oculos exercitus consistebat. Quem videntes persae timebant valde, eo quod aspectus eius terribilis videbatur valde. Sonuerunt tandem tubae et buccinae, et faciente alexandro impetu super eos statim mixta est utraque acies, et ceperunt acriter periclitari. Cadebant autem ex utraque parte milites vulnerati. Erat autem sagittariorum multitudo tam maxima quod totus aer repletus sagittis tanquam ex nubibus spissabatur. Eratque in eis plangens et tribulatio non tam magna ut totus campus ex semivivis et mortuis vestiret. Inchoa-

tu est autem pluvium ab ortu solis usque ad occasum perduravit. Per se itaque cedere ceperunt. Videns itaque Barium suos deficere milites tergiversus au fugit. Erat autem iam obscura nox, unde multitudo currum falcatorum fugientium per as innumerabiles occidebat. Cadebantque pedestres homines ante currus sicut messis in campo, quia ab equorum multitudine calcabantur. Clemens autem Barium ad fluvium inuenit eum congelatum, et transientes per se ab una ripa usque ad aliam pleuerunt fluvium. Statimque rupta glacie quae inuenti sunt in superficie fluminis perierunt. Alii vero venientes ad ipsum fluvium et nequenter fugere et fluvium transire ab insequentibus hostibus sunt interfecti. In hoc siquidem plerique mortui sunt ex plerisque trecenta milia hominum, exceptis his quos profunditas fluminis suffocavit.

Quomodo Barium fugiens ab impetu alexandri intrauit civitatem susis, et grauer lamentebatur.

Veniens autem

tem Barium ingressus est civitatem susis, et ascendens palacium suum intro super faciem suam se prosternit, et ex profundo pectore alta suspiria trahens plorando dicebat. Heu mihi misero, heu mihi infelici, quia celestis tribulatio me decessit. Ego enim usque ad sidera exaltatus fueram, modo usque ad terram miserabiliter sus depressus sum. Hunc fugitum et subiectum factus sum. Barium qui omnes orientales in servitute sibi redegerat nunc subiectus. Si cognitum esset hostium misero, quod accidere sibi debeat in futuro, illud in presentium cogitaret. In presentium enim vni-

Dicitur enim quod homines usque ad nubes exaltat fortuna, et sublimes usque ad tenebras demergit in profundum. Et hoc dicens reuersus est sensus eius in eum, et erexit se de terra. Statimque scripsit epistolam Barius ad Alexandrum continentem ita.

Epistola missa alexandro per Barium.

Dominatori

o suo Alexandro Barius rex persarum gaudium dirigit. Tanta est sapientia qua amamus vester nitescit quod peritorum presentium et futurorum mysteria contemplantes irreprehensibiliter omnia negocia vestra pertractans. Cognoscat igitur de mensura vestra quod et vos homo estis sicut et nos de muliere carnea procreati. Non igitur cor vestrum ad tam sublimia eleuetur quin semper vestra nouissima cogitans. Cui autem a primis solent pluma discrepare. Non enim sufficit homini bella gerenti sicut victoria consequatur. Recordamini xerxes regis fortissimi a quo duximus originem quam innumerabiles victorias exercuit, et omni prosperitate fulgebat. Sed quod ultra modum mentem suam ad sublimia eleuauit, omnes suas victorias in elлада consummavit. Reminiscamini quod ex diuina providentia hanc victoriam accepistis. Probis igitur supplicantiis vestram misericordiam impendans. Concedite nobis matrem, filios et proximum, et dabimus vobis thesauros quos habemus in alydem et susis et bairam, quos parentes nostri thesaurizantes sub terre istantibus condiderunt. Dabimus vobis medorum et persarum regiam dignitate ut victoria ponamus

iniquam prestare iupiter summus vobis.

Quomodo nunci Barii obtulerunt epistolam alexandro, et de responsione eius.

Erientes ita

o quod nunci Barii ad alexandrum sibi epistolam obtulerunt, quam mox alexander iussit coram omnibus legi. Audientes milites gauisi sunt valde. Tunc primum ex principibus milite alexandri cui nomen erat Harmion dixit alexandro. Maxime imperator tolle omnes diuitias quas tibi spondet Barius, et redde sibi proximum matrem et filios. Audiens hoc alexander vocauit ad se nuncios Barii, et coram omnibus dixit eis. Dicitur imperatori vestro miramur primo si matrem filios et proximum credidit de manibus nostris trahere. Si vicus est Barius nobis premium non promittat. Sed se subiiciens iugo nostro omnes dignitates sue et diuitie maiestatis nostro culmini exponant. Si vicus non est Barius iterum nobiscum pugnam committat. Et his dicitis dedit eis dona optima, et dimisit eos. Deinde precepit militibus ut colligerent corpora mortuorum, ipsaque reconderent in sepulchris, vulneratus quoque inferrent medicinam.

Quo alexander castrametatus est iuxta fluum Brancum.

Et inde amoto

o exercitus castrametatus est iuxta fluum Brancum, et aliquid diebus hiemauit, ibique dies

immolauit victimas. Erantque circa ipsum fluum palatia pulcherrima summis aribus eleuata, que construxerat Xerxes rex persarum, que videns Alexander, fecit succendi. Et post paululum penitentia ductus precepit ut ea nullus omnino combureret, resumeret. Erat ipso in loco etiam ager pulcherrimus et maximus, in quo antiqui reges et iudices persarum mortui condebant. In quo fodientes macedones in ipsis sepulchris vascula gemma cooperiebant. Inuenerunt ibi sepulchrum Ham regis assyriorum et persarum ex vno lapide amensio concavatum, habens foras sculptas palmas, et aues ex omni genere factas. Et tam lucidus erat amensio, ut etiam a foras integrum corpus hominis appareret. Erat quoque in ipso loco turris angustiosa et pessima, in qua multi homines consistebant. Alii truncis pedibus, alii tibus contractis, alii manibus mutilatis, alii oculis indigentibus. Hi audientes strepitum armatorum clamauerunt omnes ad alexandrum. Audiens autem alexander clamorem eorum iussit illos extrahi, et videns illos misericordia motus doluit atque plorauit, et mandauit illis dari primum quicquid auri dragmas decem milia, et iussit illis proprietates suas in integrum restitui. Hos enim tenebat Barius in carcere, eo quod fuerant nobilissima progenie nati, et vniuersas possessiones suas erogabat seruis suis. Interea reuertentes nunci Barii ab alexandro narrauerunt sibi omnia que dixit alexander. Barius itaque hoc audiens iterum cepit preparare se ut cum alexandro pugnaret. Scripsit et aliam epistolam ad Indorum regem In-

dozum continentem ita.

Epistola missa a Bario Indorum regi Indorum.

Indorum rex per

o sarum Indorum Indorum regi gaudium dirigit. Super vobis supplicauimus, et iterum supplicamus, ut in nostrum adiutorium contra illos qui conati sunt dissipare nostrum palatium veniretis. Indorum certo scientes quod simile vobis euentus et detrimentum, si principatum nostrum dimiseritis vobis videntibus dissipari. Nam et ipse alexander qui sic pugnat indomum habet animum et ferocem, qui sicut leo non sumit, et tanquam mare cum a ventis validissimis commouetur. Ceterum licet inuicem tamen gentes congregauimus in finibus, et cum eo usque ad mortem proposuimus pugnare. Melius enim nobis est subito in bello deficere quam destructionem gentis nostre videre. Longis temporibus viuere cum dolore. Quapropter vos humiliter deprecamur quod preces nostras inter archana viscerum vestrorum admittentes nobis in angustia posito succurratis. Spondemus vobis quod vnicuique vestro milia in nostrum subsidium venient aureorum solidos decem. Melius vero quicquid sine interpellatione aliqua impendamus. Et ubicumque ipsorum exercitus castrametatus fuerit erogabimus eis centum octoginta iuueniles ornamenta aureis ornatas. Equum vero buccinatum et toni ornatum. Alexandri et spolia omnium que capti fuerint vobis et vestro exercitui tribuemus.

Quo puenit ad Alexandrum q
Barus parauit se ad pugnam.

Post hec fugi

Ientibus quibusdam ex prin
cipibus Barij ad Alexan
dum narrauerunt ei quemadmo
dum Barus prepararet se ad pu
gnam ut iteru pugnaret cu eo. et di
regerat ad Indorum regem Indoz
ut in suu adiutorium veniret.

Qualiter Barus imperator
peremptus est a duobus prin
cipibus suis.

Uinqz audi

Cuisset alexander statim a
moto exercitu suo cepit co
tra Barum proficisci. statuens in
corde suo q nomē imperatoris nul
lo modo assumeret nisi pmo regnū
Barij imperatoris obtineret. Bar
rus autem et Perses cum eo audi
entes aduentum alexandri perterr
ti sunt valde. Quidā vero ex prin
cipibus milite Barij. vn^o videlicet no
mine Biffex. Alius Enebalantes.
morū audierunt aduentum alex
driferunt inter se coniurationem
ut Barum occiderent. acceptabile
remuneraciones ab alexandrio reci
pere cogitantes. Nec inter se firmā
tes ascenderunt palacium. et an da
rium euaginatis gladijs accesserūt
Quos videns Barus dixit. O ca
rissimi mei hucusqz vos appellau
seruos. nunc autem dominos ap
pello. Cur nre vulnis interficere. No
ne mibi interiora tormēta sufficiūt

que ipsa viscera mea ut gladius vi
brant. Si occideritis me latenter. et
Alexander inuenerit vos. de vobis
sumet plus qz de latronibus vltionē
Illi vero nequa qz pietate moti ce
perunt eum ferire. Barus verobras
chio preparato cecidit vulneratus.
et dimiserunt eum in palacio semi
uiuum.

Quomodo Alexander au
diuit interitum Barij et tran
siuit flumen.

Volens igi

Atur Alexander interitus
Barij transiuit flumen

Brancum cum exercitu suo velo
citer. et intrauit ciuitatem Sulis.
Perses autem videntes eum aperu
erunt ei portas ciuitatis. et cu hono
rifice receperunt. Cum autē vidis
sent ingressus alexandri qui Ba
rium percusserat absconderūt se vo
luntarie. volentes intelligere alexan
dri super his que gesserant cōtra
regem. Alexander itaqz ascendens
palacium et deambulans per illud
in edificatione illius non modicum
ammirabatur. Construxerat enim
illud Cyrus rex persarū. Et erant
pauimenta eius ex lapidib⁹ varijs
et candidis exornata. Parietes ve
ro ex auro et gemmis et stellis fulgē
tibus fabricate. et colonne auree cō
tinentes illud. Que omnia videns
Alexander mirabatur valde. Et de
ambulans per palacium ingressus
est ad cubiculum vbiacebat Bari
us semiuiuus. Et videns illum ale
xander misericordia mot⁹ exiit cla
midem imperiale et cooperuit eum

Et amplexat⁹ est eū. vulnera ei⁹ ces
pit varijs fletibus enarrare. Sicqz
consolabatur eum dicens.

Infortare do

Cmine Barie et surge. Et sicut
nuper tuū imperiū tenuisti
ita nunc Persarum recipe dyade
ma. sisqz potens ut hactenus fuisti
et gloriosus. Iuro enim tibi per po
tentissimos deos meos qz veraciter
tibi totū imperiū renuncio. Opto
enim tecum abarijs frui ut cu suo
genitore filius. Nemo enim potens
dignitate gaudere debz miseris ea
dem dignitate fungente. cum ab eo
fortuna et prosperitas immutetur.
Indica mihi interfectores tuos ut
vltione gladij vltimum suppliciu pa
tiantur. Nec plorando cum dixisset
Barus man⁹ suas extendit et am
plexatus est Alexandrum. Idectus
collum et manus eius osculabatur
et dixit ei.

Ili alexander

Et plenius sapientia tua no
uitor⁹ mūdus in corruptio
ne posit⁹ est. Diuina namqz sapien
tia omnia psciens et cogitāōes ho
minū scrutans. sic illū a principio fa
bicauit ut nihil esset pstant aut fir
mū. Sed absentia sui omnia tran
seuntia in suū contrariū verterent.
Si enim fecisset deus omnia pspe
ra super homines immutabile ha
bundare. tanta esset supbia et vana
gloria hominū. q non dijs sed virtu
u proprie assignaret. Et sic hoies re
cederent a suo cōditore. Si vero di
uini culminis celsitudo. sic munda:

nam machinā condidisset. ut omnia
mala et infelicitates sup homines si
ne reuocatōne boni essent inducta.
tante essent fragilitates hominū q
naturā psequuntur humana. q om
nes in desperationis laqueū trabe
rentur. ita ut a deo nullā haberem⁹
fiduciam bonitatis. Sic itaqz volu
it de⁹ omnia permutari. ut cu aliqz
felicitate plenus ob supbiam suam
non cognouerit creatorem suū. de
alitudine superbie i humilitatis fo
ueam demergatur. ut quod per ela
tionem felicitatis de deo fuerit obli
tus. per depressionem miserie recor
detur. Idcirco in me vidisti quā tan
ta fueram multitudine in crassatus
ppter multas diuitias quas habe
bam. ut nō dei creaturā. s; dei sociū
me esse credere et putares. Et q tūc p
cecatate supbie nō videbā. nūc p hu
militatis acumen video et agnosco.
Cū aut fuerit aliqz nimia infelicitas
te circūdat⁹. et de diuina gratia spes
rans auxiliū postulet. subleuat illū
deus ad beatitudinē pspereoz. et q
misera obstante de deo contempla
ri non poterat. felicitatis augmento
se parer et cognoscat. Et quez depri
mit exaltare potest. Et quez exaltat
hoiem potest sternere in profundū.
No eleuetur itaqz fili mi mensura
in superbia ppter victorias tibi do
datis. Et si operat⁹ fueris q dii ope
rantur. māb⁹ tuis celūqz tetigeris.
semp nouissima tua recordare. qnē
am mortalis es et mortē tuā quot
die oculis tuis intueris. Nonne in
spicias quia vni solū octonium ob
tinem⁹ de mūdo. et vna nostra ara
nearūz artificio comparat. siue tele
arance. q quodam ope subalissimo
videt inserta. aduenire aut impulz

sione venti modici rumpitur. et ad
nihilum deducit. Inuere itaque me
et vide qualis besterna die fui et qua
lis suus hodie qui miserime usque ad
pulverem declinaui. Et qui omnem pes
ne orbem terrarum tenebam manu mea
Nunc autem meimet non habeo po
testatem. Sepeliant me obsecro te
manus tue benignissime. Veniant
in obsequium meum Persae. Ma
cedoni et Graeci. et a modo regnum
persarum et macedonum inuicem fru
antur. Matrem meam rodogonem
tibi multipliciter recomendo. et insu
per super uxorem meam mouearis.
Roxanam filiam meam tibi accipe
uxorem. Decet enim ex nobilibus no
bile germen oriri. Nec eo dicente in
manibus alexandri expirauit. Secum
itaque morem imperialem composuit
alexander corpus eius. et cum magno
illud portabat obsequio. anteceden
tibus sibi armatis Macedonibus
atque Persis. Supponensque collum
suis amarissime flendo ibat. Plora
bant autem Persae non tantum pro
more Darii. quod pro pietate alexandri
et sepelierunt eum. Reuersus est itaque
alexander ad regale palacium
Darii.

Quomodo alexander mortuo
Dario sedit in throno ex preciosis
lapidibus constructo per Cyrus re
gem Persarum corona aurea coro
natus.

Illo itaque die

a sedit alexander in throno au
reo quem Cyrus rex Persarum
quondam construxerat. Et
congregatis Macedonibus atque
Persis imposuit sibi coronam Da

rii que tam preciosa erat ut ab omni
bus incomparabilis probaretur. Ful
gebat enim totum palacium ex claritate
gemmarum. Erat enim totus thronus
ex auro purissimo septem cubitis sup
alta sedilia eleuatus. Et per septem gra
dus ascendebant reges ad thronum.
Erantque ipsi gradus mirifico ope
re constructi. Primum videlicet gra
dus erat ex amantio. Secundus ex
smaragdo. Tertius ex Topasio.
Quartus ex granato. Quintus ex
adamante. Sextus ex auro purissi
mo. Septimus ex luto compositus
Et non sine causa erant taliter orna
ti et ordinati. Primum enim qui ex
amantio stabat tale mysterium conti
nebat. Amantius enim reperit for
titudine et fumositate vinum. Nec sunt
aliquae gerentes de sua memoria im
mutari. Ita enim oportet esse per
sensum quemlibet volentem ascendere
ad regiam dignitatem ut nequaquam in
dat ratione impericie in sinistris. Se
cundus autem gradus ex smaragdo qui
visum portantis clarificat et confer
uat. Et ita regem oportet visum cordis
habere acutum. ut que videnda sunt
videat sagaciter et discernat. Ter
tius gradus ex topasio qui tante clar
itatis existit. ut si aliquis figuram
imaginaretur in eo caput suum videat in
terra fixum. pedes autem videat visus a
erem eleuatos. Sic enim regem oportet
sua nouissima repleari. Neput topa
sio ostendit caput eius. hoc est digni
tas ipsius ex altitudine usque ad pul
verem deprimatur. Quartus gradus
ex granato. Granatus enim omnes
lampades sua claritate precellit. et
omnes lapides rubore precellit. Ita re
gem oportet esse purum lucidum et
peregundia rubicundum. ut licet non

transcendat illicita impune obmit
tendo. Quintus gradus ex adamante.
Adamans autem tante duricie est ut
nec a ferro nec a lapide potest colli
di. nisi sanguine fuerit hircino perfu
sus. Sic itaque rex debet esse tante con
stantie ut nullo pericamini interuentu
a iusticie tramite vacillet. Sextus gra
dus ex auro purissimo. Aurum siqui
dem omnia metalla pulchritudine et
preciositate superat et excedit. Ita et
rex omnibus hominibus debet esse moribus
adornatus et preciosis virtutibus pre
pollere. ut omnes suo imperio vultu
ter gubernentur subiecti. Septimus
gradus est testa lutea. Hic hac de cau
sa compositus erat. ut cum homo ad
regalem fuerit celsitudine sublima
tus recordaretur se extrema mate
ria procreatum. et in terrenam substans
tam reuersurum. Super hunc siqui
dem thronum alexander regali dya
demate coronatus. amictus impe
rialibus vestimentis. et regans ma
cedonibus atque persis iussit scribi per
omnes prouincias isto modo.

Epistola missa ab imperatore
Alexandro omnibus de regno per
sarum. et qualiter arma repomina
dauit.

Ex regum et

dominus dominantium
Alexander filius dei Amo
nis et regine Olumpie vniuersis prin
cipibus ducibus et satrapibus ma
gistratibus dignitatibus et populis
ciuitatum per vniuersum regnum
Persarum constituens granam su
am. Postquam diis placuit ut super
celsum thronum Darii sederemus.
gaudere debemus non modicum et les

tari. Mandamus itaque vobis ut in
vna quaque ciuitate rectores et princi
pes sint sicut in tempore Darii con
sistebant. quibus iubemus ut iusti
ciam faciant rationabiliter inter quos
libet et conseruent. Quorum precepta
a subiectis omnibus sine contradi
ctione aliqua obseruent. Et vnusquis
que proprietates suas in pace posside
at et gubernet. Et rima vero in domi
bus regalibus recondant. et ea nul
lus audeat accipere et portare. Pre
cipimus quoque ut ab hac ciuitate per
sarum usque ad macedoniam iter sit
publicum et apertum. ut cunctes et re
deuntes sine turbatione aliqua tra
seant cum eorum negociis confidenter.

Qualiter Alexander inuentus in
terfectores Darii ipsos puniri ma
dauit.

Et de prece

dit omnibus silentium et
dixit. Qui ex vobis fue
runt interfectores Darii mei inimici
et cedant coram me. et meritis recipiant
condignum. Iuro enim per potentissimos
deos meos et per dilectam matrem meam
Olumpiam quod dignum illis premis
um erogabo. Cum taliter iurasset
alexander. omnis populus persarum
fleuit amarissime. Iniquissimi enim
homicide Byffer et Anarbasontes
astiterunt voluntarie coram alexan
dro. et dixerunt ei. Maxime impera
tor. nos Darium propriis manibus
interfecimus. Videns eos alexan
der mox precepit militibus suis ut eos
caperent et ligarent. et ligatos duce
rent ad sepulchrum Darii. et ibi capi
tibus prouarentur. Illi autem cla
mare ceperunt. Maxime imperator

Nonne p potētissimos deos iurasti.
p salutē matris tue quibilibet iniurie
pateremur. Quib⁹ alexāder rēdit.
Nonne pmisi vobis q dignū pmu⁹
vobis erogares. ⁊ manifestatio vrā
nullaten⁹ esset nisi iuramēto taliter
affirmassem. Cogitatio vero animi
mei talis fuit ab initio. vt scelere fa-
cto homicide caput⁹ puarēt. Hec
dicente alexandro ceperūt perse eus
laudare tāq⁹ deū. Homicidas at il-
los pcepit decollari. Totamq⁹ pro-
vinciam illā in pace pstituenti om-
nibus locis rectores ⁊ satrapas or-
dinavit.

Quomodo alexander impator
ad supplicationē populi pstituit du-
cem persarū noie Duriciū.

Idem siqui

dem tempore homo qui-
dam senex cui nomē erat
Duricius auunculus Barū impe-
ratoris. qui plurimū a persis ama-
batur. Hic ad penionē tot⁹ popu-
li ab alexandro dux in perside est cō-
stitutus.

Quomodo alexāder duxit pro-
rem Roxanam filiam Barū impe-
ratoris.

Ha vero die

alexander sedit p tribuna-
lum throno aureo corona-
tus. ⁊ iuxta pceptū Barū impato-
ris iussit Roxanā filiā ei⁹ ante psen-
tiam suā aduenire. Coronā aureā ⁊
ex lapidib⁹ pciosis ornatā in capite
deferentē. ipam iuxta morē persarū
accipiens in vxorē. Fecitq⁹ eā secus
in throno aureo residere. Et pcepit
vt regina ab oib⁹ coleret. Vidētes
autem hoc perse gauisi sunt valde.

Statimq⁹ leuauerunt deos suos ⁊
adduxerūt eos ad alexandriū. ⁊ cepe-
runt alexandriū tanq⁹ deū adorare
dicentes. Time de⁹ es. ⁊ q dijs pla-
cent operaris. Alexander aut hoc vi-
dens turbat⁹ est. ⁊ tremens dixit eis
Nolite me colere tanq⁹ deus. q⁹ ho-
mo sum sicut vos corruptibil⁹ ⁊ mor-
talis. Deinde scripsit eplā molum-
pie matri sue. ⁊ aristoteli pceptorū
suo de innumerabilib⁹ prelijs ⁊ an-
gustijs q in pldia passus fuerat. et
de multis diuitijs quas inuenerat in
eadem regione. Item scripsit vt per
otio dies coleret nuptias p Roxa-
na filia Barū quā acceperat in vxorē.

Quomodo alexāder arma mo-
uit contra Indorū regē Indorū.

Hec vero

gregato exercitu alexāder
tam ad acedonū q⁹ persaz
pcepit vt extra regem Indorū ar-
ma leuarentur. Et ingressus Indi-
am cepit ire p terrā desertā ⁊ spacio-
sam ⁊ iniquosam ⁊ valles cauerno-
sas. Fatigatusq⁹ est ipse ⁊ milites ei⁹
ita vt in eorū animis ex angustia va-
cillarent. Unde omnes de exercitu
murmurantes inter se mutuo refe-
rebant. Sufficere debuerat nobis
q impugnauim⁹ persam. ⁊ Bari-
um obtinuimus q nobis censum ⁊
tributa tollebat. Quid ampl⁹ dese-
cimus qrendo Indiā in q bestie ha-
bitant. ⁊ obliuiscamur terre nostre
qua nob omnia bona supabāt. Alex-
ander aut iste nihil optat nisi vt in-
uersus mūdū debellādo sibi subici-
at. Idelia ei ⁊ ptenōdes nutriūt cor-
pus suū. Ita vt si modico tempore

in pace quiesceret sicut hō sine cibo
deficeret. Hos itaq⁹ dimittam⁹ illū
⁊ ad terrā nostrā domesticā reuer-
tamur. Ipse vero cū persis quicunq⁹
placere accedit. Alexander aut hoc
audiens iussit totū exercitū qescere.
Ipse vō ascendit in eminentē locū et
dixit. Ideser p vnā partē ⁊ macedo-
nes ⁊ greci in alā separent. Et mit-
tens alexander macedones ⁊ grecos
aut eis. Cōmilitones mei formidissimi
macedones vba mea pacifice audi-
ana. Ideser vsq⁹ nūc rebelles existe-
tes iuga nostraz vtrūq⁹ subiecerunt.
Nunc autem me vultis dimittere ⁊
post tergū in patriam vestrā remea-
re. Hostis q turbabant animes ves-
tre de verbis Barū. Confortabaz
vos piliando ⁊ confortabantur anie
vestre. Itē quando venim⁹ in cam-
pum cū inimicis nostris ante omē
astu ego solus. ⁊ preliū pmo aggre-
diebar. Nonne p salute vestra abij-
missus ad Bariū. ⁊ tradidi me ipm
pro vobis in multis periculis ⁊ tor-
mentis. Scitote p certo q sicut huc
vsq⁹ vici. sic de cetero dijs adiuuan-
tibus victoriam obtinebo. Si autē
macedoniā solivolueris obtinere
ego nullo modo redibo. Hec dicen-
te alexandro. omēs principes mace-
dones erubuerūt. ⁊ veniā postulan-
tes dicebant. Adaxime impator vi-
ta nostra in manib⁹ vestris posita
est. quocūq⁹ ueritis maiestates ves-
tram sequamur. etiā si omēs mori
debem⁹ vos nullaten⁹ relinquim⁹.
Et exinde amoro exercitu venit in-
diam fassatam. Adense vō nili ob-
mauerūt sibi nuncij pōi regis eidez
talem literā afferentes.

Epistola missa alexandro p po-
rum regem Indorū.

Dux rex in

dux latroni alexandro
qui latrocinādo obinet
civitates picipiendo mandam⁹. Cū
sis mortalis contra immortales des-
um agere credis. Stulticia rapuit
mentem tuā. cū tuiple oculos habe-
as ⁊ non videas. Credis forte q per-
sis similes existamus quos tuo do-
minio subiugasti. Cū mollib⁹ liqui-
dem pugnasti. ⁊ quia viciisti eos. cre-
dis celsitudinē nostrā tue supponere
paruitati. qd vnq⁹ fiet si dij homi-
nib⁹ supponant. ⁊ etiā si terra altitu-
dim celoz pponet. Victoriosi enim
sum⁹ nos vt nō solū boies. verū etiā
am dij nomini nostro famulentur.
En nescis q olim diomius bachus
quilibet pater dicit⁹ est intravit In-
diam pugnaturus. Sed terga ver-
tens ante indos aufugit. Nō valēs
resistere illoz fortitudini. Ante siqui-
dem q⁹ Herfes regnaret in persida
indis censuz macedones erogabāt.
Sed quoniā inutilis erat eoz terra
regiq⁹ displicens dedignati sūt illaz
indi. Quilibet enim sapiens magis
largissima q⁹ stricta dōsiderat. Qua
propter tibi precipimus vt ad terrā
redeas. ⁊ vbi dominari nequueris.
nūi desiderū nō apponas.

Qualiter alexāder confortabat
milites suos.

Im hec ad

alexandriū epistola p-
uenisset iussit illam coraz
oibus explicari. Ad huc enim au-
diētes epistolam tristā sunt valde.
Quibus alexander. Ciri cōmilito

nes maiusculum animi vestri ex vobis epistole. Nonnullatenus conturbentur. Nonne recordamini qualiter cum supbia loquebatur. Veritate dico vobis. Omnes barbari communione habent cum bestijs cum quibus in habitant. scilicet tigribus, pardis et reliquis bestijs. quia cum viro ab hominibus occiduntur in agresti virtute sua confidunt. Et his dictis iussit scribi epistolam ita continentem.

Responsiva alexandri imperatoris directa Indoro regi Indorum.

Ex regum et

dominus dominantium alexander filius Hamonis et regine Olumpie. Indoro mandamus. Elucisti sensus nostros et pugnant contra nos nobis audaciam perhibisti. Quoniam dixisti macedoniam sterilem omnium habundantia esse. et india omnium dulcedine fertiliter affluentes. Unde tecum toto mentis conamine preliabimur. ut terram tuam quas digni largifluam acquiramus. Verum quia dixisti non solum hominibus peruenias dijs altissimis imperare. ad tenon ut tecum ut cum deo sed ut cum homine barbaro supbia et vana gloria pleno venimus pugnaturi.

Quomodo Indorus rex Indorum cum curribus militibus et elephanti- bus suis venit ad pugnandum cum alexandro.

Elegens ita:

quod epistola Indorus iratus est valde. et congregata

multitudine et elephanti- bus multis cum quibus consueverunt pugnare alexandro obviam exierunt. Erat enim Indorus exercitus magnus valde. Habebat enim quattuordecim milia quadragas omnes falcatas. exceptis equis et pedibus. et quadringentos elephantes. in quorum dorsis turres lignee eleuatae. et per unamquamque turrim triginta homines exstebant. Audientes itaque macedones et perse qui cum alexandro erant multitudines porrepauescentes turbati sunt valde. et mirati sunt non tantum de multitudine hominum quod ferarum. Tamen ex utraque parte ordinatis militibus viriliter consistebat.

Quomodo Alexander pugnavit cum Indoro rege Indorum.

Alexander au-

tem ascendens equum suum buccifallum ante omnes milites suos astabat armatus. Iussitque medos et persas ut pammis pugne periculum attemptarent. Ipse vero cum macedonibus et grecis stabat in occursum solite paratus. Perse vero ab elephanti- bus ledebatur quoniam nullatenus audebant hostibus appropinquare. Cum igitur alexander de elephanti- bus sapiens cogitasset. fecit statuas ereas fabricari. et in eas fecit ignem mitti ut feruorem redderent. et implevit eas carbonibus ignitis. ne earum calor illo modo tepesceret. Fecitque currum ferreum fabricari qui sustineret eas. et ante elephantes eas deferri cepit. Has cum vidissent elephantes existimantes eas hostes esse extendebant promiscue suas

ut eos more solito occuparet. Statimque ex calore nimio urebant. Venientesque retro nullo modo veniunt ad pugnam. Et cum videbant hostes armatos fugiebant ne uincerent eorum promiscue prout statue faciebant. Videns itaque porus turbatus est valde. Perse vero cum sagittis et compis facientes impetu super indos prosternebant eos. Itaque per continuos viginti dies pugna duravit. In quo prelio medi et perse angustia nimia succubebant. Videns autem alexander illos deficere iratus est valde. Sed et super equum suum buccifallum ingressus pugnam cepit viriliter pugnare. Greci et macedones indos fortissime impugnant. Statimque ceperunt indos deficere. quos Indorus communi videns tergiversus aufugit. Indi vero qui remanserant similiter fugiebant.

Quomodo Alexander intrauit per civitatem.

Alexander ve-

ro castrametatus est ibi. fecitque dijs suis victimas. et precepit tam indos et persas quam macedones sepeliri. Altera autem die ex pugnavit ipsam civitatem pora et apprehendit eam. Ingressus alexander palacium pora inuenit ibi que incredibilia humanis sensibus videntur. scilicet quadringentas columnas aureas cum capitellis aureis preparatas. Et inter istas columnas vinee auree cum folijs aureis dependebant. Erantque racemi in ipsa vinea crystallini. Alii vero de margaritis et alijs de smaragdis et alijs omnibus gemis

naturaliter videret ibi esse. Parietes vero ipsius palacii erant de laminis aureis cooperiti. que incidentes macedones ad instar unius digiti inureiebant. et attrahabant. Erantque ipsi parietes ornati ex margaritis unius modis. Carbunculis. Smaragdis et amantissis. Parietes in portis et portibus ipsius palacii erant eburnee. laquearia ebena. Et camere de lignis compressis erant constitute. Et in aula ipsius palacii erant statue auree constitute iter quas stabant platani aurei. in quarum ramis multa avium consistebant genera. Et unaqueque avium secundum proprium suum colorem depicta erat. Bestia vero et ungula ex auro purissimo erant. He itaque aves quoniam volebat porus melodis cantantes secundum artem magicam concinebant. Et inuenit in ipso palacio vasa aurea gemea et crystallina omnigenere facta. Pauca vero argentea comperiebant. Et inde amoto exercitu venit ad portas Caspiae. et ibi castrametatus est. Erat autem ipsa terra valde bona. Sed in ea multa genera serpentum consistebant. Unde scripsit epistolam ad Talisridam reginam Amazonum. contententem ita.

Ex regum et

dominus dominantium alexander filius dei Hamonis et regine Olumpie. Talisride regine Amazonum gaudium. Pugnas quas cum deo dario fecimus. et qualiter pugnavimus omnia regna eius non credimus vos ignorare. Pugnavimus etiam cum Indoro rege Indorum. et alijs gen-

tribus innumerabilibus. et nullatenus nobis resistere poterunt. Quia propter precipimus vobis ut si vultis terram vestram de manibus nostris liberare. censum et tributa solvatis.

Responsiva missa per Caliridam reginam Amazonum contententem ita etc.

Ex regum et

dominus dominantium Alexander filius dei Hamonis et Olimpie regine qualiter nobis scripsit bene intellexim. Calirida regina amazonum cum ceteris amazonibus potentissimis ac fortioribus omnibus militibus qui sub celo sunt. Alexandro macedoni gaudium. Et laudimus quod animus tuus sapientia floreat et consilietur. et preterita recolis. presentia quod disponis. habens nunciam futurorum. Idcirco deas igitur et attendas ante quam fines ingrediaris que tibi possent tribulationes et angustie evenire. Nemo enim contra nos arma levavit quam cum summo dedecore non redierit. Unde deas igitur novissima tua. Biddisiosum est enim sapientiam cum pindiscretionem maris incidit in profundum. Et quia forte conversationem nostram et habitationem scire desideras tibi per has literas declaramus. Habitatio siquidem nostra est insula quam tangit fluvius qui non habet inuivum neque finem. Sed ex una parte angustissimum habet introitum. Et summe numero ducentarum quatuordecim milia feminarum. Viri non habitant nobiscum habi-

tatione communi. sed vltra fluvium aduersa parte consistunt. Et inuicem tamen celebramus festiuitates nostras. ut cum viris nostris diebus triginta morantes. Delectationes venereas exerceamus. Si vero mulier concipiens peperit masculum. seruat eum usque ad annos septem. Deinde ipsum ad patrem transmittit. Si autem femina fuerit. nostris moribus nutritur. Quando ergo contra inimicos nostros exierim decies centena milia super sompedes amictu armis bellicis coputamur. Relique vero remanent ut insulas custodiant et defendant. Cum autem cum victoria redimus a nostris vnicum adoramus. Itaque si contra nos veneris viriliter proposuimus preliari. Quod si tu nos viceris nullam laudem penitus consequeris. quia feminas obunabis. Quapropter significauimus tibi ut contra nos nullatenus violeris. quia multa tibi possent aduersa contingere que nullatenus mediuaueris. Relatam ergo coram alexandro epistolam cepit eas dederit. Scripsitque statim vnam epistolam ita contententem.

Responsiva ab alexandro ad reginam.

Ex regum et

dominus dominantium Alexander filius dei Hamonis et Olimpie regine Calirida de Amazonum Regine et ceteris amazonibus gaudium. Tres partes mundi subiugauimus Asiam. affricam et europam. et nostris viribus repugnare minime valuerunt.

Si autem nobiscum pugnaueritis quid vobis eueniet premeditate. sed quia conuersationem vestram diligimus in consilium vobis damus. ut de vestra insula exeuntes vna cum viris vestris veniant ad nostram presentiam. Juramus enim vobis per Hamonem patrem nostrum et iunonem et mineruam deas nostras quod a nobis nullam iniuriam nec angustiam patiemini. Censum enim et equites ex vestris amazonibus exhibete. sicque vos pacifice dimittimus. Ille vero cogitantes polleros decem indomitos direxerunt. quorum similes non reperiebantur. et equos albos indomitos et optimos decem et censum multum. Et regina presentiauit se coram alexandro. et facta pace rediit gratulante.

Quomodo alexander cum magnis periculis et angustiis iuit contra Indorum regem Indorum.

Idem autem

tempore nunciatus est alexandro. Quod Indus rex Indorum qui de prelio fugerat. erat in bacricen. et congregabat exercitum ut aliam pugnam cum eo committeret. Quo audito alexander movit contra eum exercitum et electos centum sexaginta duo milia militum. de mense augusti ceperunt per soles ardentissimum proficisci. Ibat enim per loca arenosa et inaquosa ubi multitudo serpentium et ferarum erat. Idcirco precepitque ut omnis exercitus armatus incederet. fulgebat enim totus exercitus sicut stelle. eo quod arma eorum erant deaurata. Et ambulantes

diebus plurimis aquam minime inuenerunt. Tunc quidam miles ex macedonibus cui nomen erat zephir inuenit in vno cauato lapide parum liquoris qui ex rore celi erat ibi collectus. et implens galeam suam obtulit alexandro. Videns autem alexander ipsam aquam sapienter est locutus. Si aquam istam in stomacho meo recipiam. recipient ne sustentationem et nutrimentum omnia membra macedonum et persarum. An ego solus nutriar sine illis. Respondit zephir. Tu solus confortaberis domine. Alexander ait. Et si omnes peribunt ut quid ego solus vixero cum dolore. Videns moxiam tam Macedonia quam Persarum. continuo iussit aquam ante omnes effundi. Videntes hoc milites eius confortati sunt valde. Deinde ceperunt ire. Illa namque die penerunt ad fluvium cuius ripae plene erant de calamis grossis. ut punit sexaginta pedibus exercebat. Tunc precepit alexander exhaurire aquam ipsam. quibus bibentes Macedoniae dissolutione ventris et dissenterie interibant. Erat enim ipsa aqua amara nimis. et acuta ut elleborus. In gustabatur itaque alexander et omnis exercitus. non tantum pro seipsis quantum pro iumentis et bestis que peribant. Habebat enim elephantes mille alexander qui aurum et porcum tabant. et quadringentas quadrigas omnes facultas. et mille ducenas bis gas. equites trecenta milia. camelos. mulos. dromedarios innumerabilem multitudinem. qui annonam et alia necessaria exercitui deferabant. Boves autem vaccas et pecora et porcos in innumerabili multitudine

ne conducebant. Tantis siquidem diuinis Macedones habundabat qd vix poterant auri copiam depoztare. Pecora vero pre sui nimia deperibant. Multum vero ei alijungebant fenum. alij bibebant oleum. alij ad tantam necessitatem deueniant qd vinam propriam lungebant. Insuper propter nimiam serpentium multitudinem eos armatos incedere oportebat. quod maximum erat illis timentum et angustia.

Quomodo alexander sequedo ripam fluminis supradicti inuenit castrum inexpugnabile et bestias et yppotauros et alias bestias deuotas suos milites multos.

Alexander ita

q3 ripam prenommati fluminis subsecutus circa octauam horam diei peruenit cum suo exercitu ad castellum quoderat in medio fluminis constructum. et ab utraq3 parte fluminis maria pars fluminis decurrebat. Erat enim ex calamis predictis constructus. Cuius fluminis latitudo erat stadiorum quattuor. Et in ipso castro homines apparebant. Tunc iussit eos alexander indica lingua interrogari ubi possent aquam dulcem et potabilem recipere. Illi autem continuo se abscondebant. Statim precepit alexander vt in ipsum castrum sagitte mitterentur. Illi vero se plurimum abscondebant. Videns autem alexander qd sibi nullatenus responderent. precepit vt aliqui transnantes fluuium ipsum castellum ascenderent. Facti est us. et ingressi

fluuium quidam audaces nudi et uaginati gladijs numero triginta septem. Et cum iam quartam partem fluminis transnataissent. insurrexerunt ipsi fluminis yppotami eos continuo deuotauerunt. Recesserunt igitur inde et ambulauerunt tota die sic maxima et intolerabili angustia fatigati. Occurrebant eis leones. pardi et alii. rinocerontes. tigres. dracones. et eos fortiter impugnabant.

Quomodo alexander venit ad stagnum ubi pugnauit cum draconibus et bestiis.

Trantes au

tem ipsum fluuium circa horam undecimam inuenerunt stagnum mellifluum et suaue. Et castrametatus est ibi. Alexander autem iussit siluam per latitudinem ad tria miliaria truncari. Que silua in circuitu predicti stagni ex prenomnatis calamis est iuncta. Erat autem spaciosum ipsum stagnum per stadia quattuor. Precepit Alexander plurimos focos accendi. ubi q3 proposuit diebus plurimis commorari. Cumq3 luna inciperet lucere. subito inceperunt in ipsum stagnum scorpiones mire magnitudinis aduenire. deinde dracones et serpentes ceperunt ex diuersis coloribus festinare. tota q3 ipsa terra eorum sibilis resonabat. Excuntes enim ex ipsis montibus cum impetu ueniebant ad bibendum de illo stagno. Ipsi vero dracones habebant erecta. et ferebant ora aperta. flatus

moralis erat. et de oculis eorum flammam feruentissime scintillabant. Videns eos ipse exercitus timore perterritus est. omnes enim ab ipsis deuotari estimabant.

Quomodo alexander confortabat milites suos.

Hinc alexan

der cepit confortare eos dicens. Comilitones mei fortissimi nolite de aliquo turbari. sed sicut uideris me facere. ita vos facians. Et hec dicens statim apprehendit venabulum et scutum. et cepit pugnare cum draconibus et serpentibus. qui contra eos fortiter ueniebant. Quos uidentes milites eius confortati sunt. et apprehendentes arma ceperunt eos uiriliter preliari. de quibus viginti milites et triginta serui a draconibus perierunt. Deinde ex ipso arundineto cancri mire magnitudinis exierunt. bites dorosa duriora cocodrillus. Et du3 iactarent super eos lanceas. nullatenus ledebantur. Verum multos ex eis interfecerunt. Alij intrauerunt stagnum. Cum autem esset secundum gilia noctis. subito uenerunt super eos leones albi minores cancri cum magno rugitu et murmuratone concutientes ceruices suas. et facto impetu super eos recipientes illos uenabulis innumerabiles occiderunt.

Hic hec uene

runi porci mire magnitudinis. quorum dentes pro cubito

longi erant. et illis homines a grege masculi scilicet et femine commixti erant. habentes per singulos manus et una cum porcis super homines similiter currebant. Multos uero recipientes eos inuenabulis suis ab eorum impetibus euadebant. Singustabatur plurimum alexander et eius exercitus. statimq3 precepit accendi focos plurimos extra exercitum circa stagnum. Deinde uenit super eos mire magnitudinis bestia fortior elephante. et erat similis equo. caput quoq3 eius erat nigrum. et in fronte eius tria cornua armata. Nominabatur autem secundum indicam linguam Onocentibaurus. et anteq3 de ipsa aqua biberet fecit impetum super illos. Alexander autem buculicq3 discurrens suos milites confortabat. Occidit autem ipsa bestia uiginti octo milites. et quadraginta ex eis vulnerauit. tandem succubus et a percussoribus armatorum. Deinde exierunt de dicto arundineto mures maiores talpis. qui comedebant mortuorum corpora. qui cum alia animalia mordebant. continuo interibant. Porcos tamen ipsorum hominibus nullam inferebant lesionem. Ceperunt enim uolare uespertilioes ut columbe. quorum dentes erant ut dentes hominum. et ferebant facies hominum. et eas comminuebant. Alijs nasos tollebant. alijs aures mordaciter vulnerantes. Appropinquante uero luce uenerunt aues magne. colorem rubicundum habentes pedes uero et rostra nigra. neq3 nocuerunt eis. Sed impleuerunt ripam ipsius stagni. et extrahabant inde pisces et anguillas quas coras eis comedebant.

Quomodo alexander venit ad
portas latruncarias dimissis locis
periculosis.

Einde amo

eto exercitu dimiserunt lo-
ca periculosa. et venerunt
in partibus latruncarijs que auro ⁊
diuitijs affluabant. Homines vero
illius terre benigne receperunt eus.
multaq; commoda sibi contulerunt.
Steteruntq; ibi per triginta dies.
Erantq; ibi gentes que nominan-
tur serones. ⁊ arbores folia vt lana
habentes. que gentes ipse collige-
bant. ⁊ ex ea vestimenta faciebant.
Milites vero alexandri duplo erat
animosiores ex victorijs quas fue-
rant contra bestias consecuti.

Quomodo alexander iterum
cum Isidoro rege indo:um pugna-
uit ⁊ vicit.

Einde amo

dto exercitu venit ad locu
vbi Isidorus cum exercitu
collecto residebat. Alexander autez
ordinatis cateris stetit super equu
suum qui buccifallus dicebatur. ⁊ fa-
cto impetu inter omnes et pulsans
tubis bellicis. cepit virriter p̄liari.
Et indi cadebant totaliter in p̄lio.
Cum autem videret Isidorus in bel-
lo suos deficere stetit ante omnes. et
elevatora voce clamabat et dicebat.
Alexander non decet imperatorem
sic inuacuum perdere suum popu-
lum. sed per seipsum terminet pu-
gnam ⁊ decidat. Stet ergo popul⁹
tuus ex vna parte. ⁊ meus ex altera

resideat. Hos autem soli videntib⁹
omnib⁹ p̄liabimur. **Q**ui si me des-
uiceris populus meus subiugabitur
tibi. Si vero tu in manib⁹ meis
defeceris. populus tuus meo domi-
nio subiugabitur. Hoc ideo porus
dixit. quia despiciebat alexandru p̄-
pter corporis quantitatem parua. ⁊
sed tamen ignorabat audacia. que
in alexandri corpulculo latitabat.
Quoniam statura corporis ei⁹ cu-
bitis tribus erat longa. Confidebat
igitur porus in altitudine corporis
sui. que in quinq; cubitorum altitu-
dine videbatur. Et statim quiescen-
tibus aciebus viriq; reges inter se
solūmodo pugnauerunt. Milites
vero porus altis vocibus vociferaue-
runt. audiens itaq; Isidorus clamo-
rem quem suus exercitus faciebat.
faciem suam versus eos voluit. Sta-
timq; alexander faciens impetu su-
per eum plicans brachijs percussit
gladio caput ei⁹. ipsumq; continuo
interfecit. Et dentes indi ceperunt
cum macedonibus p̄liari. Quib⁹
alexander dixit. Eisset impugnatio
vestra. vt cum libertate vestra ad la-
res proprias redeatis. Nulla siquid-
em iniuriam patemini. eo q; vir-
liter dimicastis. Indi statim audien-
tes sermones alexandri. electis ar-
mis ceperunt alexandrum tanq; de-
um glorificare. Alexander vero cas-
strametatus est ibi. dijsq; suis victis
mas immolauit. ⁊ precepit vt corpo-
ra hominum reconderentur in ses-
pulchris. Isidorum enim regem hoz
nonifice sepeliuit.

Quomodo alexander inuenit
Eudracas. qui dicuntur Simnoso-
phiste.

Einde amo

eto exercitu venit eudracas
Eudracas siquidem hoz
mines sunt. in quorum membris
nulla superbia dominatur. vocan-
tur itaq; gymnosophiste. Non pu-
gnant nec altricantur. et nudiam-
bulant. Ciuitates nō habent. sed in
tugurijs et in speluncis montu cō-
morantur. Cuiq; audisset rex bu-
ius gentis aduentum alexandri. mi-
sit sibi epistolam ita continentem.

Drupabili

cles gymnosophiste ho-
mini. alexandro scribi-
mus. Audiuimus q; super nos ve-
nis pugnaturus. de quo miramur
non modicum. quia nihil a nob⁹ po-
teris extorquere. Nam cū nihil ha-
bemus vnde corpora nostra susten-
tantur. quid a nobis eripies. **Q**ui si
nobiscum pugnare volueris simpli-
citatem nostram nullatenus dimi-
temus.

Qualiter alexander scripsit gym-
nosophistis.

Electa igitur

pur alexander epla. mi-
sit illis dicens q; ad eos
eius pace alacriter venit. et ingressus
est ad eos. Alexander autem inuis-
ens illos nudos ambulare ⁊ habita-
re in abditijs tugurijs ⁊ speluncis. si-
lios vero ⁊ vxores separatos cū am-
malibus ambulantes interrogauit
eos dicens. Non sunt sepulchra vo-
bis. At illi ostenderunt tuguria ⁊ spe-

luncas in quibus habitabant. et di-
xerunt. Hic per dies singulos req̄-
scimus. Deinde dixit Alexander.
Quid vultis petere dabo vobis. Illi
autem dixerunt. Da nobis immor-
talitatem. quia nihil aliud peropta-
mus. Quibus alexander respōdit.
Mortalis cum sum. immortalitatē
neq;o erubere. At illi dixerunt. M̄-
ser si mortalis es. quare bucet illic
discurre. tot ⁊ tanta facinora com-
mutando. Hec omnia nisi a summa
pudentia gubernantur. Alexander
itaq; respondit eis. et dixit. Hescius
q; mare nullatenus conturbatur.
nisi cum a ventis validissimis com-
mouetur. Vellem siquidem in pa-
ce consistere. sed habeo in me spiri-
tum qui meo sensui tam fortiter do-
minatur. q; nullo modo hoc facere
me permittit. Et hec dicens dimisit
eos illesos.

Ilio itaq; die

aamoto exercitu puenit ad
locū vbi erant stante quas
hercules exerat. Una siquidem
erat aurea. alia vero argentea. eratq;
q; longitudo earum duodecim cu-
bitorum. latitudo vero duobus cu-
bitis videbatur. Has videns Ale-
xander iussit eas perforari. probas
si essent fusiles. Cuiq; perforate fu-
issent. et vidisset alexander eas fusis
esse. precepit vt earum foramina
clauderent. et in eis mille multa q̄-
gentos aureos immittit.

Einde amo

eto exercitu ingressus est

locum desertum frigidum et obscu-
rum. ita ut inter se milites vix nosce-
rentur. Deinde ambulantes iun-
te quinquaginta dierum venerunt
ad flumen calidum. et inuenerunt
mulieres ultra ipsum flumen spec-
iosas. Erantque cum vestimentis hor-
ridissimis circumdate. sedentes in e-
quis. et tenentes arma argentea. eo
quod ferrum aut es in earum finibus
inueniri non poterat. Viri etiam in-
ter eas nullatenus habitabant. Cum-
que voluisset exercitus ipsum fluuium
transire minime potuerunt. Erat au-
tem latitudo fluuii magna. Erat au-
tem fluuius plenus draconibus et
alijs bestiis venenosis. Deinde gir-
rantes in sinistram partem indie in-
gressi sunt quandam paludem sic-
cam arundinibus plenam. Isdem qua-
cum transire voluissent exiit conti-
nuo bestia similis ypotauri habens
pectus ut cocodrilli. dorsum ut fer-
ra. dentes vero ipsius ut gladii acu-
ti videbantur. In accessu vero ipsi
ustarda erat ut testudo. Hec siqui-
dem duos milites interfecit. quam
non valentes transire cum lah-
ceis. eam milites cum malleis ferre-
is occiderunt.

Quomodo alexander peruenit
ad plimas silvas indie vbi inuenit
elephantes quos fugauit.

Et inde amoto

De exercitu ambulantes per
dies triginta venerunt ad
plimas silvas indie. et castrametati
sunt ibi iuxta flumen Tamar.
Circa vero undecimam diei horam
cepit de siluis exire copia innumera

bilis elephantum. et irruerunt for-
ter contra viros. Ador itaque alexan-
der ascendens equum suum buccin-
as cepit contra eos accedere. Et
precepit macedonibus secum tolle-
re porcos ut ipsum contra elephan-
tum impetum sequerentur. Videntes
autem illos elephantes tendebant
promiscuas suas ut eos caperent.
Macedones vero timore perterriti
nullatenus contra elephantes ac-
cedebant. Quibus alexander dixit.
Viri comilitones formidissimi nolite
conturbari. quia cum porcorum stru-
doibus fugabimur elephantes. Igitur
cum audissent elephantes strido-
res porcorum et sonitus buccinarum
irremeabiliter fugiebant. Macedo-
nes vero insequenteseos cum sagi-
tis et venabulis crudeliter sauciabant.
cecaueruntque ex eis multi. et accipien-
tes dentes et corna recedebant.

Quomodo Alexander inuenit
mulieres barbatae.

Alio itaque die

Amoto exercitu ceperunt ire
per ipsas silvas. ibique inue-
nerunt mulieres habentes barbas
usque ad mammas. et capita plana. et
pellibus operiebantur. quas in-
quentes apprehenderunt ex eis ali-
quantas. Quas cum vidisset Alex-
ander iussit eas secundum Indicas lin-
guam interrogari qualiter in siluis
viverent. cum in ipsis nulla homi-
num habitudo permaneret. Ille au-
tem dixerunt. ex venatione ferarum
quas in siluis capimus enurimur.

Quomodo Alexander inuenit
homines et mulieres nudos ambu-
lantes.

Et inde amoto

De exercitu euntes in campo in-
uenerunt locum unde supra
dictus fluuius egrediebatur. inue-
nitque homines et mulieres ambula-
tes nudos. habentes corpora pilosa
sicut bestie. Quibus consuetudo erat
in flumine sicut in terra consistere. Cum
ergo isti viderunt exercitum alexandra-
rum se in ipsum fluuium dimesse-
runt. Et inde euntes per dies quinde-
cim intra uerit silvas riuocephalis
plenas. quos ut viderunt riuocephali
fecerunt impetum in eos. Alexander
vero et milites eius ipsos cum conus ve-
nabulis et sagittis interfecerunt. Et
inde ambulantes per dies quadragin-
ta venerunt ad campos desertos in
quibus nulla videbatur altitudo. nec
poterant montes ex aliqua parte vi-
deri. Statimque iuxta undecimam ho-
ram tanta virtus euri flare cepit. quod
omnia tentoria et palatones ipsius
exercitus laceravit. Circumfereban-
tur etiam scintille ignee ex quibus totus
exercitus tribulatione maxima erat
afflictus. Tunc milites murmurantes
inter se dicebant. Ira deorum des-
cendit super nos. ex eo quod ultra modum
quesiimus ortum solis. Alexander
autem cepit eos confortare dicens. Viri
comilitones mei formidissimi nolite
terri. Non irruit super vos ira deo-
rum. sed propter autumnale equi-
nocium hoc contingit. Cum autem re-
quiesceret ventus. milites continuo
omnia que ventus dispererat colle-
gerunt. Et amoto exercitu venerunt

per dies viginti quinque in quondam
maximam vallem. et castrametati sunt
ibi. Tunc precepit alexander ut accen-
derent focos plurimos. Cepit enim
intolerabile frigus oriri. cadebantque
niues magne ut lana. Itaque timens
alexander ne cresceret precepit militibus
suis ut eam pedibus conculcarent.
Adiuuantes autem eos multum focus ac-
census. Eripse tamen niue morui
sunt milites quingenti. quos alexan-
der iussit in sepulchro recondi. De-
inde venit pluuia maxima et obscu-
ra nebula. que intantum aerem obden-
savit quod in tribus diebus soles nullo
modo viderunt. Ceperuntque de celo
cadere ardentis faule. ita ut omnia
vicerentur. Statimque alexander cepit
vicinas inolare dijs suis. et oran-
te eo aer fuit omni caligine depur-
gatus.

Quomodo alexander venit ad
fluuium Brahamorum vbi habi-
tabant ypotami. cocodrilli et sco-
piones.

Et inde amoto

De exercitu venit ad fluuium bra-
hamorum magnum vocatum
gagai. et castrametati sunt ibi. Et re-
spicientes ultra flumen viderunt tres
homines quos iussit alexander in-
dica lingua inquiri qui essent. Et il-
li dixerunt. Brahami sumus. Be-
siderabat autem alexander cum eis
loqui. sed ipsam latitudinem flumi-
nis nemo poterat pretereire. eo quod erant
ibi ypotami multi et sco-
piones agrestes et cocodrilli qui per ipsum fluuium om-
ni tempore discurrebant. excepto men-
se iulii et augusti. Cumque vidisset
Alexander quod nullo modo poterat

ipsum fluuiū transiret tristabat val
de. Statimq; iussit vt nauicula; de
vimbibus fabricarent & vestiret eā
de comis animalū vt ipsum fluui
um transirent. Factum est et mira
uit in eam vnus miles cui dedit ale
xander litteras vt portaret eas didi
mo regi Bragmanorū punētes ita.

Ex regum et

R domin⁹ dominantū alex
xander filius dei Hamo
nis & regine Olimpie. Didimo re
gi Bragmanorū gaudiū. Postq;
ad tantā etatem puenim⁹ qm̄e bo
num & malū potuim⁹ discernere q;
litera; q; desiderauimus repellere
ignorantiā & replere sapientia men
tem nostrā. quia vt nostrorū philo
sophorū doctrina declarat. Elo
quentia sine sapientia nocere valet
potius q; pdesse. Hunc est q ad au
res nostras relatione plurū perue
nit q mores vestri a ceterorū nostro
rū morib⁹ sunt diuisi. ita q nec i ter
ra nec in mari aliquod auxiliū req;
ratis. Etiam doctrinā quā a nost. il
doctozib⁹ didicimus obseruantes.
Quapropter attenta⁹ deprecamur
q; vnīuersam doctrinā vestrā & sa
pientā nobis in vestris litteris int
metis. Idoterim⁹ quoq; ex vestris
manib⁹ cōprehendere bonitatem.
Hec vestra sapientia in aliquo mi
nuetur. Talis enim ē solitudo sa
pientie. qualis natura accense facu
le cōprobatur. a qua cū plures facu
le ignem recipiant. nihilomin⁹ ipsa
candet que facit alios conūscare.

Responsum regis Bragmano
rū missa alexandro.

Joimus bra

D gmanorū didascalus Alex
xandro Salutes. Idertua
rum tenore cognouimus litterarū
q animus tuus cupit vera sciētia et
sapientia pfecta informari q omni re
gno meliores existit. & nequeūt pre
cio cōputari. de quo discretione tuā
non modicū cōmendam⁹ Impera
tor enim qui sapientā ignorat non
imperat subiectis. Sed subiecti suo
dominant imperio. Scripsisti siq;
dem vt vitā moresq; nostros indica
remus tibi pliteras seriatim. quod
impossibile reputamus. Et sibi de
vita nostra aliqd scriberem⁹. nulla
tenus in mens tua enucleare posset
saporē. eo q mentē tuā; cause bellice
obtenebrarunt. Sed ne credas q in
india moueamur. quāti poterim⁹
tibi de morib⁹ nostris duxim⁹ indi
candū. Nos siquidē bragmani sim
plicem & purā vitā deducim⁹ pecca
ta nō cōmittim⁹. nec vltra volum⁹
habere q; ratio nature req;rit. Om
nia patimur & omnia sustinemus.
Id apud nos dicimus optimū qd
supfluum non probat. Terras no
stras nō aramus. & ipis semina nō
immittim⁹. Boues curru nō iun
gimus. Venia in maria cōpreben
dendū; pisces non ponim⁹. Venia
nones aliquas quadrupedum aut
auū non facimus. Nihil etiam ad
manducandū querim⁹ nisi qd ter
ra sine labore hominū pducit. His
etiā cibis nō implemur. q; illicita est
nobis. Nihil apud nos ventres p
ducit. Ideo absq; morbo sum⁹. Et
dum viuimus semper fruimur cor
porū sanitate. Nullā facim⁹ nobis
medicinas. Nullū etiā adiutorium

querim⁹ p nostrorū corporū sanita
te. Et vno termino moris vita no
stra cludit. q; plus altero vn⁹ non
viuit. sed fm̄ ordine; naturitatis cu
i subbet moris termin⁹ superuenit.
Idigne p afflictōe frigoris nō sede
mus. Nullū estū corpora nostra senti
unt. semp nudis corporib⁹ ambula
mus. corporis desideria nō facimus.
Omnia p patientia; supportamus.
Omnes inimicos nostros interio
res occidim⁹. vt exteriores nullate
nus timeam⁹. Leuius enī capit ci
uitas qn̄ ab interiorib⁹ & exteriorib⁹
impugnāt. Tu aut imperator cum
exteriorib⁹ pugnas vt quidem nūc
porcos demones nutrias & conser
ues. Securi semp viuimus in ma
ri in ira nullū adiutorū postulam⁹
Corpora nostra frondib⁹ arborū;
quarū fructib⁹ vescimur sunt oper
ta. Aquam te baltani fluminis sem
per bibim⁹ & gustam⁹. Vnū solum
deū alissimū colim⁹. sibiq; assidue
laudes predicam⁹. Vita; vcturi se
culi cōcupiscim⁹. Rem aliquā que
vilitati nō paret nullaten⁹ audire
affectamus. Nō multū loquimur.
& cū ad loquelā puocamur dicim⁹
veritatē. & ipam p̄tinue pdicamus.
Diuitias nō amamus. Inter nos
nullus luoz; nullaq; inuidia domi
natur. Nullus etiā inter nos alioz
vltorio; reperit. Ex paupertate quā
habem⁹ diuites sum⁹. quā cōmuni
ter omnes supportam⁹. Quē nō fa
cimus. nec arma corporalia occupa
mus. Idacem semp ex consuetudie
retinemus. Iudicia nō habemus.
quia mala non facim⁹ vnde ad iu
diciū vocemur. Vna vestra lex est
praria nostre. q; misericordiā nul
lam facim⁹. eo q nulla mala cōmit

timus quib⁹ misericordiam psequi me
reamur. Nullū labore qui auaricie
pneat sustinem⁹. mēbra nostra li
bidini nō tradimus. Adulteriū nō
cōmittimus. nec aliquod viciū faci
mus vnde ad penitentiam retraba
mur. De defecib⁹ nō querimus. q;
quod rectū est omēs facimus et tra
ctamus. Subitanēā mortē nō faci
mus. q; p sordida facta aerem non
sordidam⁹. Aer noster nullatenus
est corupt⁹. Nullū colore; nostris
vestimētis tradim⁹. Femine nostre
nō ornant vt placeant. cū ipsis non
causa libidinis sed causa pcreande
sobolis cōmiscem⁹. Ipse aut nullus
ornamentū querūt nisi qd eis diui
na pudentia concessit. Et q; aude
ret diuinū opus mutare. Si q; aut
naturā mutare voluerit criminale
reputam⁹. Balnea non facimus vt
corpa nostra sanem⁹. Solis ardo;
re calem⁹. et aeris rore pfundimur.
Nullā cogitationē habem⁹ nec ho
minib⁹ nec aialib⁹ dominabimur.
Crudele dicim⁹ hominē ad seruitū
im premere. q; diuina dispositio sic
nos liberos liberauit & creauit. La
pides in calcē non resoluim⁹. vt no
bis domos et palacia fabricemus.
Vascula de terra nō facimus. In
fossis sine solitudine aliq; repausa
mus. Nos enī tales domos habe
mus in qb⁹ dū viuim⁹ habitamus.
& dū morimur in ipis sepelimur.
Id negociandū maria nō nauiga
mus. Ariē bui⁹ loquendi non disci
mus. s; simplicitate q fruimur que
nos mentiri nō sinit. oia enarram⁹.
Id philosophorū scolas nō frequen
tamus quorū doctrina discors est.
nihilq; certum aut stabile. sed super
mendacia discurrunt. Ludos non

amam⁹. Bū vero ludica volum⁹
exercere. nos nostra et nostrorum fidei
cessorum facta plegum⁹. et cum debere
mus ridere plangim⁹ et turbamur.
Alia vero videm⁹ quibus corda no-
stra letant. Eadem⁹ liquidē celum
stellis innumerabilibus coruscantes.
solē rubicundū. cuius claritate tot⁹
mūdus splendet et calet. Ad mare pur-
pureum semp videmus. Et quā tem-
pestate mouetur nō dissipat vicinā
terrā sicut accidit in partibus vestris
Illud ut fororē amplectimur et con-
girat. et ibi varia genera piscium pre-
plamur. Delectamur etiam videre
flougeros capos. ex quibus in nostras
nares sua uisum⁹ odor uirat. Dele-
ctamur etiam in opumis locis siluarū
et fontium. in quibus iocundissimas auis-
um audim⁹ canilenas. Istas siquidē
dem naturas et consuetudines obine-
mus. quas si tenere uolueris tibi vi-
detur asperū et amarū. Si autē eas
obtinere nolueris et imitari. nobis ali-
am imponere non ualebis. quia si me
nostrae epistole ac⁹ nostros et do-
ctrinā tibi presentem munim⁹. Tu
lum⁹ aut tibi de tua natura paulu-
lū enarrare. quia vita tua nobis dura
esse uidet. Tu a syam affricā et euro-
pam paruo tempore te dicis conclu-
dere. Tu lumen solis facis deficere
dū cursus sui terminos armatorum
rabie postulas. Tu pactoli et heri-
ni fluuios splendentes auro aren-
tes et absque colore et paupes reddidi-
sti. Tu bibendo nilū fluuiū minui-
sti. Tu monstrasti ut horribile ma-
re nauigaretur. Tu tartareū custo-
dē. id canē cerberū supra posse p̄cio
confirmasti. Tu in sacrificio tuo si-
lios occidisti tuos. Tu inter homines
humiles semp discordias seminas.

Suades hominibus ut nequaquam spacia
terrarū sufficiant. sed celorum querere
habitacula preparata. Ipsi dies tuos
multa committis ut illi faciunt et fecer-
unt. Ipsi testimonium potest accipi a
ioue deo tuo et per serpina dea tua quae
colis. Jupiter enim multas adultera-
tus est feminas. Ipsi per serpina non mul-
tos fecit sui adulterij pucipes. Ipsi
serrime ergo colis deos tuos et ad-
uersos et adulteros. Ipsi committis ho-
mines in sua uiuere libertate. sed il-
los in seruitute redigis et reuocques
Becca iudicia minime iudicas. Le-
ges iudicis commutari. Bona dicis
ipsa nullatenus imitari. nec opera-
ris. Ipsi enim reputas sapientes nisi
loquedi habeat facultatē. Omnē sen-
sum in lingua tua habes. et tota sa-
piencia in ore tuo consistit. Aurum dilu-
gis. domos maris destruis. et habe-
re populas copiam seruitorum. Infantium
manducas et bibis quod stomachus ni-
mia perturbatione percussus in varias
egritudines commutat. et sic ante tem-
pus mortis periculum sustinas. Om-
nia vis tenere. deinde omnia tenent te
ut seruum. Sola Bragmanorum scien-
tia uniuersae sapientiae tuae dominatur
Quia si bene consideram⁹ illa mater
te genuit que lapides et arbores pro-
creauit. Tu omnes sepulchra tua. et
in uasa gemma puluerem tuum corporis
collocas et recedis. Quid peius esse
potest quam ossa quae terra recipere debet.
non sumis ipsam terram de corpore recipere
alimentum. Ipsi autem in honore de-
orum pecudes non occidimus. templa
non construimus ubi statuas aureas
uel argenteas erigamus. Tu sola les-
gem habeas ut de omnibus homi-
nibus tuis imolationem facias ut exaudi-
ant preces tuas. Ipsi nonne intelligis quod

deus non precio nec sanguine uitulo
rū nec arietis aut hirci. sed propter bo-
na opera et orationis eloquium moueat.
Ex eo audit deus hominem propter uerbum.
quia ex uerbo deo similes efficiuntur.
deus uerbum est. et ex hoc uerbo omnia
uiuunt permanent et consistunt. Ipsi
hoc uerbum semper amamus. et hoc
enim ueneramur. Quapropter repu-
tamus te nummum infelicem. quia cre-
dis naturam deorum. uel cum dijs com-
municationem habere. cum ad deum for-
nicatione et idolorum seruitute quoti-
die sordides. Cum haec facis haec amas
et post mortem inde tormenta innume-
rabilia sustinebis. Ipsi uero pira-
ria facimus et amamus. ut post mor-
tem diuina gloria possidemur. Tu non
seruis unum deum qui regnat in celo. sed
plurimis dijs. Toti deos colis qui in
tuo corpore membra portas. Ipsi ho-
minem dicis paruum mundum. et sicut
corpus hominis habet multa membra.
ita et in celo dicis multos deos exister-
e. Junonem credis esse deum cordis.
eo quod iracundia nimia mouebatur.
Marte uero deum pectoris esse dicis
eo quod princeps extitit preliorum. Mer-
curium deum linguae uocas. ex eo quod plu-
rimum loquebar. Hercule deum crur-
is brachiorum. eo quod duodecim uirtu-
tes exercuit plando. Bacchum deum
gutturis esse putas. eo quod ebrietatem
primus inuenit. Cupidinem esse deum
dicis. eo quod fornicarij extitit. tenere
dicis faciem ardentem cum qua libidines
excitat et accendit. et ipsam deam ieco-
ris esse dicis. et uenerem eo quod fuit ma-
ter luxurie deam genitalium membrorum
esse profers. Totum liquidem corpus
hominis in deos diuidis nullam in
te particulam reseruando. Ipsi credis

quod unus deus qui est in celo corpus tuum
um creauerit. Deos colis alienos
qui te in seruitute redigunt. et ipsis of-
fers tributa. Marti enim offers apertum
Baccho hircum. Junoni pauonem.
Ioui thaurum. Apollini agnum. Ve-
neri columbam. Minerve noctuam
Cereris farra. Mercurio mella. Al-
taria herculi ex frondibus arborum
plurimum coronata. Templi cupidi-
nis rosas et floribus siue frondibus or-
nas. Totam potestatem tuam ponis in il-
lis. et non est in corpore tuo membrum quod
illis non attribuas. Reuera non de-
os quos uocas adiutores sed carni-
fices sunt uocandi. quoniam membra
tua diuersis tormentis affligunt. De-
potest enim ut tot tormenta subeas
quot deos seu deorum culturas agis
Unus deus instruit te fornicari. al-
ter bibere. alter iugare. Omnes tibi
imperant. et omnibus obedis. quia ma-
la facis. et non uis a malis ullatenus
resipiscere. Igitur talibus dijs seruis
qui mala facere hortantur. Si exau-
dierint te dii tui. mala tibi euentur.
quia de malo rogas eos. Si uero non
exaudierint te. tuis desiderijs obuia-
bunt. Ergo si te exaudierint uel non
semp tibi inferunt detrimentum Tales
sunt deae tuae que furie nuncupantur.
que et peccata hominum pro furoribus pro
mortem uindicant. Haec sunt tormen-
ta tua que tibi doctores tui dixerunt.
que te uelut mortuum cruciant et tor-
mentant. Quod si uis recte considera-
re nil peius quam sustinere ualet quam tu
sustines. Quaecumque enim signa do-
ctores tui apud inferos esse dixerunt.
certissime cognoscunt pene tuae in-
ferno. Tu enim uigilans penas parum
utpote furta. fornicationes et adulte-
ria que committis. Dicunt enim quod

inferno semp sicut habitantes. et mi-
nime possunt satiari. Et tu tanta ba-
bes cupidine acqrendi ut nunquam pos-
sis diuinis recreari. Deinde omnia
que in inferno esse dixerunt. in te sine
dubio commorantur. Heu tibi misero
quod debes post mortem tuam innumera-
bilia tormeta sustinere. Relata epi-
stola alexandri iratior est valde pro-
pter deorum iniurias. et continuo scri-
psit ei hoc modo.

Responsiva alexandri ad regem
Bragmanorum.

Ex regum et

Responsum dñi alexander fi-
lius dei hamonis regni
olimpie didimo salutem. Si omnia
in vobis reperuntur que nobis ve-
stris litteris inuastis. soli potestis
hominem nuncupari. quod ut dicitur nulla
facinora perpetratis. Sed pro certo
scitis quod homini vitam non ex virtute sed
ex consuetudine obuenit. quia secundum
consuetudinem aut dicitur vos deos
esse. aut invidia mouemini contra nos.
Vixistis siquidem. Non aratis. non
funditis semina. et non scinditis vites
aut arbores plantatis. Edificia fa-
bricare non vultis. Manifesta ratio
est. quod ferramenta quibus laborare pos-
setis penitus indigetis. Unde labora-
re. nauigare. construere et seminare
nobis omnimode denegat. Non pas-
centes herbas oportet vos ut peco-
ra vitam ducere aridam et agrestem. quod fru-
menta nec carnes nec pisces habere
potestis. Nonne lupi hoc faciunt quod
cum nequeunt carnibus saturari deter-
re penuria saturabunt. Quod si liceret
vobis ingredi terram nostram non reci-
peremus sapientiam de vestra penur-
ia quam habentis. sed ipsa fames in

suis sinibus remaneret. Si vero in
fines vestros nostra tabernacula fi-
geremus paupertate sicut vos potire-
mur. Non enim est laudandum vir qui
semper in angustia vivit. sed qui tempe-
rate diuinis proficitur. Quod si laudan-
di essent viri in angustia positi. ceci-
claudi et leprosi deberent super ceteros
homines commendari. Vixistis etiam
quod femine vestre non ornantur. et cui-
usmodi ornamenta portabunt. quia
non habent et nullatenus possunt ha-
bere. Item quod adulteria non committitis.
sed semper in castitate manetis. quod
fornicabunt qui non comedunt. Libi-
do enim non procedit nisi ex calore epas-
tis et ciborum. Vos autem non comedi-
tis nisi herbas sicut porci. et famem non
expellitis. et ideo nullum potestis habe-
re stimulum luxurie et coeundi. Stu-
dium non habetis discendi nec miser-
cordiam queritis. et hec omnia cum
bestiis communiter reuertitis. quia si-
cut a natura non habent ut aliquod
bonum faciant. ita nec i bono aliquo
delectantur. Non vobis autem rationabilibus
qui liberum habemus arbitrium in ipsa
natura multe blandicie sunt conces-
se. Impossibile enim est ut maxima
trundi machina possit absque mobi-
litate consistere. ut post iustitiam non
succedat leticia. Humana siquidem vo-
luntas variabilis est quod cum celi muta-
tione mutatur. quoniam si sincerus dies
sinceram mentes reddit hominis et
gaudentem. Tenebrosa autem dies tris-
tem reddit sensus hominis et obscu-
rus. Et per diuersas etates similiter
variatur. Infantia siquidem in simpli-
citate letatur. iuuentus presumptiose
necius stabilitate commode gratula-
tur. Multa delectabilia visui nostro
occurrunt quod vobis penitus denegantur.

Alia pro visum contemplantur. alia pro
cupimus pro auditum. alia attrahimus pro
odorem. alia sentimus pro tactum. et per
gustum alia saporamus. De terra
etiam omnes fructus attrahimus. De ma-
ri pisces. De aere volucres et avium de-
linis gratulamur. Si autem ab his no-
lueritis abstinere. aut supbia veste-
nebit. aut invidia contra nos torquetur.
humili. eo quod nobis et non vobis ista
sunt donata. Ego autem secundum opinionem
meam iudico quod mores vestri ad stulti-
ciam magis quam ad sapientiam retrahun-
tur. Recepta epistola didimi legitur et
statim alexandri secundo modo scri-
psit hoc modo.

Idemus bra

Responsum dñi alexander
dico salutem. Non habitamus
in hoc seculo perpetuo moraturus. sed
sicut peregrinantes. quod morte superven-
ente progresumus ad alias regiones vel ma-
siones. nec manemus in perpetua ta-
bernaculis in hoc mundo. Nullum fur-
tum facimus. et pro nostra conscientia ut
publici erimus. Non reputamus
nos esse deos. nec contra deum invidia
conciamur. Deus qui omnia creavit
in mundo multas rerum varietates
constituit. qui dedit homini liberum
arbitrium ut de omnibus que sunt in
mundo discernat et provideat. Qui
ergo omnia dimiserit et secutus fue-
rit meliora. non deus sed dei amicus
appellatur. De nominibus igitur et con-
tinenter vivimus. cur dicitur autem di-
sumus. aut contra ipsos conciamur in-
vidia. Hec siquidem suspitio quod a
de nobis habentis vos tangit. Non ex
multis prosperantibus quas habentis
multa supbia iurgidant estis. Cor-
pora vestra gloriosis vestibus orna-

ta et immittitis in digitis vestris au-
rea instrumenta. Sed quod vobis hoc
prodest. Ex auro enim anime vestre nul-
latenus salvefiunt. nec humana cor-
pora sanantur. Hos vero qui vultus
tem novimus et ipsi auri naturam di-
scernimus quando sumimus progresumus ad
fluvium ut bibamus. Ipsum etiam au-
rum si reperimus pedibus calcamus.
Aurum enim famem non tollit nec
sitim reprimunt. nec potest egrotantes
ab humanis corporibus variare. Si si-
tires homo et aurum biberet sitis non
reprimeretur. Si esuriret cibo pro-
fecto ex auro refectus fuerit fames non
repellit. Si autem aurum esset homini na-
ture. et acciperet illud homo cupiditatis
puniretur vitium. Quid ergo proficit
aurum. non purgat. non reprimunt.
non satiat. non sustentat. nullam cor-
di humano confert sanitatem nec uti-
litatem. Quid inde vasa aurea con-
ponunt. Nonne vasa lutea tantum de-
proficiunt nisi quod mentes vestre ma-
gis propter splendorem auri in supbia
elevantur. Multum siquidem aurum
est. quia quanto maiora quantitate
habetur. tanto magis illud habendi
cupiditate augmentatur.

Responsiva alexandri didimo
regi Bragmanorum.

Ex regum et

Responsum dñi alexander fi-
lius dei hamonis regni
olimpie didimo dicendo man-
damus. Quoniam in talis mundi per-
icula vestra sedes est ab initio constitu-
ta quod extranei intrare non possunt. nec
vos ad eos ullatenus potestis pervenire.
Idcirco vestram observationem lau-
datis. et dicitur vos esse beatos. quia

taliter estis inclusi vt si exire velletis.
et alioꝝ consuetudinibꝰ vni minime li-
ceret. et ita volentes aut nolentes vestra
consuetudines approbatis. Itaq; sicut
doctrina vestra vita illoꝝ q; in carce-
ribꝰ includunt debet non modicum
laudari. q; q; vita penale vsq; ad
extremum patunt. Et bona q; habere di-
cuntur cruciantur illoꝝ qui recludunt
in carceribꝰ assimilant. Et quicquid
de malis hominibꝰ lex nostra iudi-
cat vniuersi naturaliter sustinent. Et
deficit vt qui a vobis sapiens dicitur
apud nos iudicio reus appellatur.
Clere itaq; non beantudine sed mis-
eria potest vita vestra decorari. Sed
per deos immortales iuro q; si ad vos
ingredi possemꝰ vestra miseria de-
relicta faceremꝰ vos armis et equis
militaribus decorari.

Qualiter alexander fecit erigi co-
lumnas marmoreas in signum vi-
ctorie.

De re a precepit

i alexander vt in eodem loco colu-
na marmorea mire magnitudi-
nis fieret. et iussit in ea hunc titulum lu-
teris grecis latinis et indiciis conscri-
bi. Ego alexander philippi macedo-
nis post obitum dary vsq; ad hunc
locum expugnando viriliter militavi.

Quomodo alexander inuenit
homines magnos vt gigantes.

Deinde amodo

o exercitum puenit in caput
qui dicit adzeas. et castra
metat est ibi. Erat autem in circuitu il-
lius silua densa ex arboribus fructu-
feris ex quibus nutrebant homines agre-

stes habitantes in eadem silua. quorum cor-
pora erant maxima vt gigantes et
indura pelliceis vestimentis. Hi cum
viderent exercitum alexandri mirati sunt
valde. Et subito precepit alexander vt
omnes alius vocibus conclamarent.
Statimq; vt ceperunt vociferare ho-
mines illi agrestes formidabiliter timue-
runt. eo quod non erant soliti humanas au-
dire nec intelligere voces. Statimq;
omnes dispersi per siluam fugere cepe-
runt. Alexander autem et milites eius se-
quentes eos ex eis sexcentos et tri-
ginta quatuor gladio occiderunt.
Sed ex milibus alexandri mortui
sunt centum triginta septem. Steterunt
q; illis tribus diebus poma eorum come-
dendo.

Quomodo alexander inuenit ho-
minem agrestem pilosum. et vocem
habentem vt porcus.

Deinde amodo

o exercitum venit ad quen-
dam fluuium. et castrametatus
est ibi. Hora vero incubente nona
venit super eos quidam homo agrestis
corpore magno et pilosus vt porcus. et
vox illius tanquam porci. et non loquebatur
sed semper tanquam stridebat. Que cum
vidisset alexander precepit suis mili-
tibus vt ipsum apprehenderent et statu-
erent eum coram eo. Cum igitur milites face-
rent impetum contra ipsum ipse nullatenus
timuit neque fugit. sed coram omnibus mire
pidus permanebat. Videns hoc alexan-
der precepit ad se adduci puellam. et iussit
eam nudam spoliarum. et ante illud aial pre-
sentari. Ille vero impetum faciens per pu-
ellam comprehendit eam. et alia parte consistens
cepit vociferare alta voce et dentibus
stridere. Statimq; alexander iussit
puellam auferri ab eo. ille vero vt fera

crudelissima rugit. Tandem cum an-
gustia maria eum capientes statuerunt
ipsum ante presentiam alexandri. Que cum
vidisset alexander miratus est in figu-
ra eius. et precepit eum ligari et ignibus con-
cremari.

Quomodo alexander inuenit arbo-
res que nascebantur cum sole.

De amoto exer-

citu deuenit ad alium caput in quo arbo-
res consistebant mire magnitudinis. q;
cum sole oriebantur et cum sole occidebant.
Et prima siquidem hora diei egrediebantur
de sub terra. et vsq; ad horam sextam
crescebant altissime. Et sexta vero hora
vsq; ad occasum solis intantum descen-
debant vt nullatenus super terras vide-
rentur. et quod die fructus amenissimos
producebant. Has cum vidisset alexan-
der precepit curam militum vt sibi de ipsis
frondibus portaret. Ille vero dum dnm
sui mandatum vellet implere. morbo
cussit eum spiritus malignus. et presentibus
omnibus expirauit. Et audierunt vocem
in aere dicentem. Quicquid istis arbo-
ribus propinquum accesserit. morte ve-
locissima morietur. Erant autem in ipso
campo aues multissime super volantes.
et cum aliquis tangere vellet eas. co-
tinuo eribat ex eis ignis. et cum cru-
deliter incendebat.

Qualiter alexander puenit ad
vallem obscuram. et ibi inuenit bali-
liscum.

Deinde amodo

o exercitum venit ad montem que-
dam qui tante erat altitudi-
nis vt per septem dies continuos in ascen-
su illius montis existerent. Subito
puenit draconum serpentium et leonum

multitudo que eos maxima angustia
angustauerunt. Tandem ab eoꝝ picu-
lis euaserunt. Et descendentes de monte
venerunt in valle obscuram. ita vt vix
vni alium posset aspicere. Erat et in ipsa
valle tanta depressissima nebula vt ea ma-
nibus palparet. Erantq; in ipsa valle
innumerabiles arbores quarum fructi-
bus vivebant. et folia formidabiliter gu-
stum habebant. et riuuli clarissimi dis-
currebant. Et per octo siquidem dies conti-
nuos sol radios non viderunt. Et comple-
tis etiam octo diebus puenit ad radi-
cem vniuersi montis. Intantum autem erat
exercitus ex attractioe aeris spissus pre-
grauatus q; fere suffocari videbatur.
Cum autem super ora montis ascenderet. in-
uenerunt aere subtiliore. et splendor di-
e illius lucebat. Sicq; impetum sum-
muat illius montis undecim diebus co-
tinuis laborauerunt. Tuncq; montis
ascendissent cacumina viderunt ex alia
parte diem lucidissimum et clarum. et cum
descendissent de monte inuenerunt pla-
nicie maximas cuius terra erat valde
rubicunda. Erantq; in ipsa planicie
arbores infinite. que ultra mensuram cu-
biti non crescebant. quarum fructus et fo-
lia suavissima vt ficus. Et inuenerunt
riuos aquarum plurimos que tanquam lac-
gerebant aquam. Corpora etiam albi-
sima sine cibariis alijs nutrebantur.
Et ambulantes per ipsam planicem die-
bus centum septuaginta puenit
ad altissima montana. quorum cacume-
na celum tangere videbantur. Erantq;
ipsi montes ex assis vt paries. ita vt nul-
lus posset ascensum facere ad cacu-
men. Inuenerunt tamen duos transi-
tus per medios montes diuisos. Vnus
siquidem transitus per septentrionale pla-
gum patebat. alter vero versus orientis sol-
circulum predebatur. Cum autem alexander

cogitaret qualiter montes isti diuini
essent. nō manu hoīs sed inūdatōe
diluuī indicauit illos esse decissos.
Et dū p̄ mediū transitū orientis in-
traret ambulauit p̄ dies octo p̄ illud
acutissimū iter. octauo v̄o die iuene-
runt basiliscū horribilē & diēū anti-
quissimū & feudiū. qui tante veneno-
sitas erat vt nō solū ex fetore. verū
etiā ex visu suo q̄ntūz intueri posset
aerem corripēbat. Trāseuntes ita-
q; macedones & perse solo visu ser-
pentis illi⁹ examines cadebāt. Multi-
tes vero cernētes tam maximū peri-
culū imminere nō ampli⁹ procedē-
bant dicētes. Deozū virt⁹ ante nos
in itinere cōsistit q̄ nobis ampli⁹ p̄-
transire nō demonstrat. Tūc ince-
pit alexander solus p̄ superiorē par-
tem montis ascendere. ita vt alon-
ge posset causam tante p̄ualentie vide-
re. Tūq; in sup̄iori pte montis con-
sisteret. vidit ipm basiliscū in medio
tramite consistētē. & dormiebat cō-
tinue. Cum autē sentiebat hoīem vel
animal ap̄propinquare sibi. aperie-
bat oculos. et quotq̄ aspicebat ille
co moriebant. Qd̄ cū vidisset alexā-
der descendit de monte. & constituit
terminos quos null⁹ ire p̄sumebat
Et fecit fieri clipeum magnū et lon-
gum cubitis septē. & latū cubitis q̄t-
tuor. et ab exteriori parte in sup̄ficie
clipei fecit speculū maximum fieri.
Fecitq; sibi subalares lineos. Ce-
pit contra basiliscū opposito sibi cli-
peo incedere. ita vt nec caput nec la-
tera nec pedes poterāt vllaten⁹ vide-
ri. Et p̄cepit vniuersis milib⁹ suis
vt nullus terminos accedere attem-
ptaret. Cū autē iam p̄p̄inquius esset
basilisco. aperuit basiliscus oculos
suos & irato animo inspiciēs specu-

lum. semetipm̄ inspiciens in specu-
lo ilico est extinct⁹. Alexander itaq;
sentiens ipm̄ mortuūz ascendit super
eum. Et cōuocans milib⁹ suis ait.
Venite & videte occisorem nostrūz.
Et illi festinantes viderūt basiliscūz
mortuū. Et continuo iussu alexāder
macedones cōcremauerūt eū. lau-
dabantq; inuicem omnes prudē-
tiam alexandri.

Quomodo alexander non po-
tuit vltra ire.

T inde amo

to exercitu venerūt ad ex-
tremā partē vni⁹ montis
ita q̄ ampli⁹ accedere nō valebant.
Erāt ipi mōtes oppositi. & rupes ex
alto pendentēs. & viso tramite vene-
rūt p̄ planitiē nominatāz. & p̄posuit
p̄ tramites recto itinere septentrionis
accedere. Et arripēs iter p̄ dies q̄n-
decim ambulauit. & relinquens uer-
acceptū cepit versus dextrū lat⁹ di-
rigere gressus suos. Et ambulās p̄
dies nonaginta puenit ad quēdā
montē adamantinū. in cui⁹ ripa au-
ree carbene dependebāt. Habebatq;
q; ipse mons grad⁹ ex lapidibus sa-
phireis mille q̄ngētos q̄b⁹ erat ascē-
sus. & castrametati sunt ibi.

Quomodo alexander ascendit
in montem.

Illo itaq; die

a fecit alexāder vicinas dijs
suis. Et assūptis. xij. p̄ncipi-
b⁹ suis ḡdāum sup̄iora mōns ascē-
dit. & iuenit ibi palaciū mirabilē spe-
tiosū h̄ns portas. xij. & fenestras. lxx.
& erāt porte luminare et fenestre ex
purissimo auro p̄structe. & vocabat
ipm̄ palaciū dom⁹ solis. Erātq; ibi

templū totū aureūz. ante cui⁹ fores
erat vinea ferens botros ex vni⁹
bus & caruunculis & innumerabilib⁹
bus margarinis. Et ingressus alexā-
der cū principibus suis palaciūz in-
uenerunt hominē iacentē i lecto au-
reo pallio terillorū ornatō. Erātq;
ipse homo magn⁹ corpore nimis et
speciosissimus. cui⁹ caput et barba
tāq; purissima lana videbat. Quē
cum vidisset alexander et principes
eius p̄nuo ipsūz genus fletis ad-
orabant. Quibus ait sener. Alexan-
der tu videbis que carneus hō non
videt. & audies que nūq; homo ter-
renus audiuit. Cui alexāder respō-
dit. Et quomodo beatissime me no-
uisti. Et ille dixit. Id̄ uisq; vnda de
luuī operiret terram. tua fata co-
gnoui. Nonne vultis videre sacra-
tissimas arbores solis & lune q̄ futu-
ra annūciāt & predicant. Quo au-
dito alexander replet⁹ maximo gau-
dio r̄ndū. Etā dñe. Affectamus vi-
dere illas. Tūc ille respondit. Sy-
mundi estis hodie a cōmūione fe-
minea licet vobis intrare in ipm̄ lo-
cū qui sedes dei est. Alexander respō-
dit. Abundi sumus. Statimq; eri-
gens se ipse sener dixit. Depōite ani-
los vestros & calciamēta vestra & se-
quimini me. alexander autē p̄ncipes
suos stare iussit. & depositis anulis &
calciamentis vni⁹ cū Tholomeo et
antiocho & perdicā incedebat. Ce-
perūtq; ambulare p̄ ipam siluāz q̄
erat in summitate predicti montis.
et erat inclusa in terra magna aula
& maius edificū. Erantq; ipse arbo-
res alte pedib⁹ centū. & lauris erant
similes & oliue ex quib⁹ thūs & balsa-
mus largissime effluēbant. Deinde
ambulantes per ipam siluam vide-

runt vni⁹ arborem nimis excelsāz. et
sedebat super eam avis magna. ipa
enim arbor nec folia nec fructus ha-
bebat. Et avis gerebat in capite cri-
stā similem pauoni. & fauces cristā-
tas. & circa collū circuli aureūz ful-
gentes. Id̄ ostrema vero parte pur-
purea erat. Extra caudam vero ros-
eis pennis in quib⁹ ceruleus color
erat. Cūq; videret alexander in figu-
ra eius mirabat valde. Et dixit ei se-
nex. Hec avis quā vides sener est.

Qualiter alexander peruenit ad
arbores solis & lune.

Einde ambu-

lantes p̄ ipam siluāz vene-
rūt ad arbores solis & lune
& tūc dixit eis sener. Sursum aspici-
te & de quocūq; scire volueritis in
corde vestro reuoluetis. Sed palaz
nolite aliqd̄ enarrare. Erāt autē ipse
arbores excelsē valde. Et arbor solis
habebat folia vt argentū. Dixit ale-
xander. Qua lingua mihi respōsūz
dabit. Cui respondit sener. Arbor
solis indico sermone incipit respon-
sum. greco sermone diffinit. Arbor
vero lune greco sermone incipit. et
indica lingua determinat. Tūc ale-
xander osculat⁹ est arbores. & in cor-
de suo cogitare cepit. Si cū trium-
pho macedoniā remearet. Tūc
arbor solis indico sermone respōdit.
Tu de victoribus dñs simul & p̄s-
ter extas. Sed patrum regnūz per
tempora nulla videbis. Anno com-
pleto & mensibus octo viues. De q̄
confidis tibi mortis pocula dabit.
Tūc incepit alexāder i mēte sua di-
cere. Dic mihi sacratissima arbor

quod me debet occidere. Arbor inquit.
Sibi panderet vir qui tua fata re-
soluit. illum fringeres. et sic mea car-
mina falleret. Interea dicit ille senex
quod ducebat alexandrum. Noli amplius
molestare has arbores interrogati-
onibus futurorum. Sed post tergum re-
uertamur. Itaque reuersus alexan-
der post tergum plorabat amarissimè
me propter breue spacium vite sue. et pro-
cipies cum eo plorabat. Cumque venisset
ad ipsum palacium ait senex alexandro.
Post tergum reuertere. quod tibi vltimum
transire non est accessus. Si autem volue-
ris septentrionalis plage iter acce-
dere poteris. Sed non pro longa spacia
terrarum transire. Et his dictis intrauit
senex in palacium. Alexander autem et pro-
cipies sui ad castra per gradus.

Illo itaque die

amato exercitu cepit alexan-
der redire. et puenit de die in
diem ad ipsum introitum ubi ipsa plani-
cies maxima finiebat. et castrametata
tus est ibi. et continuo fecit alexander in
eodem loco inter vtriusque vias du-
as columnas marmoreas erigi et in
medio earum assidè marmoream astituit
in qua grecis indicis hebraicis et la-
tinis verbis erat scriptum. Ego alexan-
der philippi macedonis hunc assidens
erexi post confusionem darii regis per-
saru. et post regis indorum. Quicumque
vult vltimum transire manu sinistra
tendat. qui autem manu dextra processerit.
multa inueniet obstacula quae impedi-
ent gressum suum.

Et inde anno

to exercitum castris cepit per
latitudinem transire non per tra-
mites ipsos in de uenerat. sed per septem

trionale latius. ex qua parte citius mace-
doniam remearet. Et venit in iram quae
dicitur bethsacha. et castrametatus est ibi.
Iudaei autem illi terre audientes adue-
ntum alexandri encenia sibi plurima con-
tulerunt. videlicet pelles ex piscibus ha-
bentes figuram pardum et leonum et pelles
morenarum quae per longum septem cubitis
tendebant. Eratque in illis paribus ci-
uitas in monte ex preciosis lapidibus
sine calce constructa. in qua primatus
quedam mulier vidua obtinebat. quae
Candacis nomine vocabatur. Habebat
que tres filios. Primumque nomine Can-
deolum. secundum Darsipum. et tertium
nomine carra corinus dicebatur. Stas-
timque alexander direxit ei epistolam
ita contentam.

Epistola missa ab alexandro filio dei
hamonis regine Candacis.

Ex regum et

dominantium Alexander fili-
us dei hamonis et regine
olimpie Candaci regine gaudium.
Ecceteplum et statuas dei ex auro pu-
rissimo destinamus. Veni igitur ad
montes et deo hamoni sacrificia. et sa-
crificia propter offeramus. Cum autem cada-
cis regina legisset epistolam. statim dire-
xit nuncios suos deferentes alexandro
encenia et tributa. et epistolam conti-
nentem ita.

Alexandro regi

reginae Candacis regina mero-
rum obediens. Salam quae a deo
extitit tibi reuelatus ut tu pugnares
egyptum. persidam. indiam et medam.
vniuersasque gentes alias tuo impe-
rio subiugares. Et quae gessisti non solum
ab homine peruenias ab omnibus dijs

tuis tibi extitit reuelatum. Nobis etiam
claras et lucidas habentes animas non
est opus ad sacrificandum deo. Almo-
num in montibus proficisci. Sed quod no-
lo maiestatem tuam penitus obviare diri-
go Almoni deo tuo. Bipedes centum
Alues spiraciones ducentas cathe-
nas aureas insertas lapidibus preci-
osis in quibus erant decem dependentes
plena auribus supra dictis. Et ceneras
aureas triginta. Vectes hebenos
mille quingentos. Bunceros octogin-
ta. Idantheras tria milia. Idelles
pardum et leonum quingentos. Rogamus
itaque celsitudinem vestram. ut sitotum
mundum subiugastis nobis. vestris
litteris intumens.

Post ipsos liqui-

dem missos quos alexandro ipsa reg-
na direxit. misit pictorem peritissimum
quod diligenter consideraret formam alexan-
dri et eam depingeret. eamque picturam sibi
deferret. quod factum est. Alexander autem
recepit donis nuncios multipliciter
honorauit. Redentes itaque missi re-
gine candacis obtulerunt ei figuram
alexandri depictam in membrana. Quam
cum vidisset candacis regina gau-
sa est valde. quia figuram eius videre
affectu desiderabat magno.

Hec unus

per de filiis regine candacis no-
mine Candaeolus exiit cum
uxore et paucis suis milibus ut eorum
animi gaulerent. Statimque occur-
rit ei rex hebraicorum sciens pulchritu-
dinem uxoris eius. veniens cum maxima
hostium multitudine. et ex eis plurimos
interfecit. Et uxorem candaeoli rapuit
violenter. Ille vero cum paucis reme-

ans ad castra alexandri abiit ipsum
rogare ut sibi dignaretur contra regem
hebraicorum iuuamiam impartire. Cum
stodes vero castrorum capientes illum coram
Abolomeo quod secundus ab alexandro
erat direxerunt. Cui Abolomeus
ait. Quis es tu. Et ille respondit. Filius
sum regine candacis. Cui Abolo-
meus ait. Quare huc venisti. Ille
dixit quod literis reprehensus fuerat a rege
hebraicorum. et etiam recitauit quod literis sibi
rapuerit uxorem seriatum. Cumque audi-
uisset Abolomeus iussit ipsum iuue-
nem deueniri. Et extens de tabernacu-
culo suo abiit ad locum ubi iacebat
alexander. Erat itaque iam nox obscura.
Et ingressus Abolomeus excitauit
alexandrum. et ei cuncta quae Candaeolus
dixerat recitauit. Quo audito alex-
ander dixit. Reuertere ad taberna-
culum tuum. et impone capiti tuo coro-
nam et sede regaliter. et te alexandrum
denuncia. et precipias ut coram tua pre-
sentia veniat Antiochus. et mitte
per me. Ego autem in specie antiochi
ad te festinabo. et cum ante tuam presentiam
venero coram eo quod tibi retulit declara-
bis. Deinde interrogabis me sub per-
sona antiochi. ut quod exinde facere
debeas consulendo declares. Abiit
itaque Abolomeus et cuncta quae sibi alex-
ander dixerat adimpleuit. Et inter-
rogatus alexander quod inde faceret.
Respondit alexander astante Candaeo-
lo. Darsie impator si complaceat maie-
stati vestre ideo cum iuvene isto ex par-
te vestra et iungam regi hebraicorum ut
sibi uxorem suam restituat sine mora.
Quod si non fecerit ciuitates suam
sine mora incendem. Audiens au-
tem Candaeolus statim adorauit eum
et dixit. O sapientissime Antioche
fungi regali dyademate te deceret.

Et enes inde cū candeolo hora no-
ctis ciuitate regis irauit. Et vigilā-
tes homines ipsi q̄ sint interrogant.
Alexander r̄dit. Candeolus est. et
antiochus est. Imperat enim vobis
alexander vt vxorē faciatis. Cande-
olo restitui. Simaūt vestrā ciuitatez
incendem⁹ si expectaueris impetū
armatorū. Hodies autē ciuitatis hec
audiētes statim frugerūt portas pa-
laci regis. et extrahētes inde vxores
Candeoli. eā sibi continuo reddide-
runt. Tūc Candeol⁹ dixit ei. Opti-
me antioche mi carissime. Vgo
te vt mecū venias corā plenā ma-
tris mee. vt de honore a te mihi col-
lato te remuneret gratulāter. Quo
audito gauisus ē alexāder. eo q̄ desi-
derabat videre reginā et ciuitatē ei⁹
et dixit. eam⁹ ad imperatorē alexan-
drū. et postula me illi. sicq; oēm tuaz
faciā voluntatē. Factūq; est. Et ac-
cepta licentia iuit cū candeolo alexā-
der. Et cū simul p̄ viā incederent. ve-
nerūt ad altos montes p̄tingentes
vsq; ad nubes. et in eis dē montib⁹ vi-
derunt arbores excelsas nimis. sum-
les cedris poma grandia deferētes.
Quas cū vidisset alexander mira-
tus est valde. Videbāt etiā vites ha-
bentes vuarū botros maximos q̄s
vnus homo portare non potuisset.
Et nuces ferentes marīos fructus
vt pepones. Et in eis dē locis symee
innumerabiles habitabant.

Et de ambu-

lantes venerūt ad ciuitatē
candacis regine. Audiens
igit candacis regina q̄ Candeolus
incolumis v̄siebat cū vxore sua.
et q̄lit nūci⁹ alexandrū cū eo venerat
gauisus ē valde. Statimq; induit se

regalib⁹ vestimētis. et imposuit capi-
ti suo coronā aureā et lapidib⁹ p̄cio-
sis. et vnacū suis magnanib⁹ ei vsq;
ad gradū palaci obuiauit. Erat ei
regina formosa nimis. Cūq; vidis-
set eā alexander visum ē ei ac si figu-
raz cōspiceret Plumpie matris sue.
Palaciū vero ei⁹ erat valde precio-
sum. et tectuz ipsius auro et gemmis
coruscabat.

Quō regina candacis introdu-
xit alexandrū in tricliniuz. et ei⁹ figu-
rā sibi oñdit depictā in mēbrana.

Ascendit ale-

xander vnacūz candeolo in
tricliniū. in quo erant lecti ex
auro purissimo struci. et erat ipm
tricliniū ex auro et lapidibus omibi-
nis. Adense vero et scāna erant ex la-
pidibus preciosis smaragdinis et a-
madistinis. Colūne ipsius palaci et
triclinij erant ex lapide porphurico.
et habebat currus falcatos et elephā-
tes et sculptos homines cum pedibus
conculcantes. Sub ipso vero pala-
cio decurrebat fluuius dulcissim⁹.
cui⁹ claritas vt cristallus erat. In ipa
liquidem die epulabatur alexander
cum regina et filiis suis. Illa vō die
apprehendit regina alexandrū. et du-
xit eū per dexterā solū in cubiculum
quod totū erat auro et lapidib⁹ p̄ci-
osis coopertum. Deinde ingressa
est cū eo in aliud cubiculū struciū
ex lignis ebensbullinis et cypressi-
nis. Et illud tricliniū erat positū per
artem magicā sup̄ rotas. et a vigin-
ti elephantibus v̄siebatur. Cū au-
tem intrasset alexander cubiculum
cum regina. continuo ipm cubicu-
lum est cōmotuz et cepit ambulare.
Alexander vero multuz stupefcere

et mirari cepit et dixit regie. Si apud
nos tanta mirabilia viderent digna
et p̄ciosissima p̄barent. R̄ndit regi-
na. Bene dicis alexāder. Plus enī
apud grecos q̄ apud indos digna
fuisent. Statim vt audiuit alexan-
der nomē suū turbat⁹ est valde. et fa-
cies ei⁹ pallore mutata est. Cui regi-
na dixit. eo q̄ vocauit te nomine faci-
estua mutata est. Alexander respō-
dit. Domina. A trigonus est mihi
non alexander. Cui regina. Verius
tibi alexander. Et hec dicens appre-
hendit eum p̄ dexterā. introducēsq;
eum in aliud cubiculū ostendit sibi
imaginem suam in membrana de-
pictam. et dixit illi. alexāder agnoscis
hanc imaginem. Cūq; vidisset eū
alexander pallescere et timescere ce-
pit. Cui regina dixit. Quare muta-
tus est color tuus destructor orbis.
destructor per s̄de et indie. Superas
partes medos et barbos. Adodo
sine occasione hominū et absq; alit-
catione in manus. Candacis regi-
ne succumbis. Scias itaq; q̄ nulla
tenus debet homo vel cor hois exal-
tari. Quia cū omnis p̄spertus ho-
minū est concessa ilico eidem adue-
ritas preparatur. Audiens hec ale-
xander stridere dentib⁹ et caput eius
reuoluere cepit omni parte. Cui re-
gina dixit. Et quid inter temetipuz
irascaris et turbaris. Quid nūc tua
virt⁹ potest et imperialis glia exerce-
re et p̄ficere. Alexander r̄ndit. Ideo
irascor regina. q̄ gladio careo. Re-
gina dixit. Et si tu gladium haberes
q̄d facere posses. Alexander r̄ndit.
Eo q̄ sponte iradiū sum te p̄us oc-
cisam meipm occidere nō tardarez.
Regina respondit. vt sapiens impe-
rator dixisti. Attamen nō contriste-

ris. quia bonū seruitium laudabile
meritum p̄stolatur. Quia sicut li-
berasti vxorem candeoli de manib⁹
regis ebzicorum. ita te eruaz de ma-
nibus barbarozū. Quia si eis nos⁹
fuerit aduentus tuus occiderent te.
eo q̄ porum regem indozū proprijs
manib⁹ occidisti. Itā vxor filij mei
karotber⁹ filia fuit porū regis indozū
rum. Et his dictis apprehendit eum
per dexteram et introduxit eū in tri-
clinū. et ait filijs suis. Boni filij mei
hunc militi alexandrū amozē dome-
sticum ostendans. Quoniam ipse in
vobis amicitia exercuit. Respondit
karotberus minor filius. et ait. P̄pa-
ter mea verū est q̄ alexander dixerit
illum ad nos. et vxorem fratris mei
de manibus inimicorum liberauit.
sed vxor mea hunc antiochum oc-
cidere me compellit. Volebat enim
exinde multimode alexander. Can-
dacis regina respondit. Et quod no-
men inde acquireremus si ipm sub
tanta perditione occideremus. Au-
diens hec candeol⁹ dixit ei. Iste me
saluauit et vxorem meam restituit.
saluū ipm vsq; ad imperatoris sui
castra restituiam. Cui karotber⁹ di-
xit. Quid est hoc quod dicis. Vt vt
i hoc loco vicissim vsq; gladijs mo-
riamur. Candeolus ait. Nolo. S; si
vobis hoc facere sum parat⁹. Vidē-
q; candacis q̄ ad inuicem interfice-
re se volebant filij sui. tristis effecta
est nimis. Et apprehendit alexandrū
per dextram et ducens eum in secre-
tum locuz. ait ei. Quid in hoc facto
sapientiam tuaz non ostendis ne fi-
li mei ad inuicē se occidant. Cui ale-
xander ait. Dimitte me loqui cū eis
Et illa statim dimisit eum. Abijt er-
go alexander et dixit karotbero. Si

me occideres nlla udis acquireres
Habet imperator multos principes
maiores. et ideo de morte et interitu
meo nullum dolorem concipiet. Cre
dis ne quod carus si fuisset alexander
quod me solum in manibus tuis desti
nasset. Et si vis ut alexander occi
sorem tradam tibi. iura mihi ut quod
postulauero erogabis. Ego autem
tibi promitto quod alexander in ma
nibus tuis presentabo. Et uides hec
karoberus gauisus est valde. et cre
didit et pacificati sunt inter se fratres
et promiserunt ei quicquid posceret
se daturus. Iterum vocauit canba
cis alexander. et dixit ei. Beata es
sem si quondam pre meis oculis te ui
derem. quia tecum omnium inimico
rum meorum uictoriam reportarem.
Et his dictis derulit ei coronam au
ream ornata ex lapidibus preciosis.
et dyamanino et claudem imperi
alem auro contextam ornata lap
idibus preciosis. et oscula prebes ei ius
sillum abire.

Qualiter alexander uenit ad spe
luncam in qua erant dii qui sibi lo
cunfuerunt.

Exiens inde ale

Exiens inde alexander cum Candeo lo pfecti
sunt iter diei unius et uenerunt
ad quandam speluncam magnam. et
hospitauerunt ibi. Erantque candeo lo
Omnes dii conciliu in ista spelunca
concelebrant. Cum hoc audisset ale
xander statim fecit uicinas dijs su
is. Et ingressus est speluncam solus
vidit ibi caligines. mariaque nubes
stellasque lucentes. et inter ipsas stellas
quendam deum maximum rutilantem

tem. et habebat oculos lucetes sicut
stellas. quem cum uidisset alexander
timore pteritus quasi factus est in
extasi. Et dixit illi maximus deus. Huc
alexander. Et alexander respondit.
Quis es tu domine. Et ille respon
dit. Ego sum thimibisus regni mundi
tenens. et mundus subiugatus qui
uniuersos mundanos tue supposui
maiestati. Fabricasti nomini tuo ci
uitatem. et nomini meo non constru
xisti templum. Alexander respondit.
Obsecro domine. Si permiseris me
in macedoniam remeare ordinabo
templum nomini tuo. cui simile non
reperitur in orbe. Thimibisus respon
dit. Imperator macedoniam non
uidebis tamen ingredi amplius.
Et ingressus alexander uidit altam
caliginem nubis. et alium deum rega
li solio residentem. Et dixit illi. Quis
es tu domine. Et ille respondit. Ego
sum omnium deorum origo qui ui
de te intrare libiam. et nunc hic esse ui
deris. Serapis uocor. Cui alexan
der dixit. Rogo te serapis ut indices
mihi quomodo me debet occidere. Cui sera
pis. Dixit tibi alia uice. Si est homi
ni nota causa mortis dolore intole
rabili moueretur. Fabricasti ciuita
tem gloriosam nomini tuo. quam im
peratores plurimi expugnabunt. ibi
fabricabitur sepulchrum tuum. ibique
reliquis corporis tui recedentur. Et
exiens inde alexander dicens. Vale
candeole. reuersus est ad suos. Altera
autem die amoto exercitu iuit ad
quandam ualle que plena erat ma
gnis serpentibus habentibus in capi
te quasi smaragdinas coronas. ipsi
vero serpentes uiuebant de lafore et
pipere que uallis ipsa gignebat. et sin
gulis annis pugnantibus inter se mul

ter ipsis moriebantur.

Exinde amoto

Exercitu uenit in quendam
locom in quo erat
bestie que habebant ungulas ut porci.
Erantque ipse ungule late pedibus
tribus. cum quibus milites alexan
der feriebant. Similiter ipse bestie ha
bebant capita ut porci. Et uide uo
erant ut caude leonis. Adhuc autem
erant inter eos griffones qui facies
milium uelocitate maxima feriebant.
Erant tamen fortitudinis ut equum
cum milite deportarent. Alexander
autem timens et discurrens hinc et
inde milites confortabat. et sagittis
et contibus illos uiriliter expugna
bant. Adhuc sunt ex ipso certami
ne milites ducenti et octo.

Exinde amoto

Exercitu uenit ad quendam
fluum magnam ualde. cui
us latitudo erat stadiorum uigin
ti. Erantque ipsa ripa plena arundini
bus altitudine et grossitudine maxi
ma. Quas cum uidisset alexander
precepit milibus suis ut faceret na
uiculas ex ipsis arundinibus et co
rysaposis ut ansimarent.

Omnes au

tem terre audientes adue
tum alexander obtulerunt
ei munera scilicet spongas al
bas et purpureas mire magnitudi
nis et condas maximas. per singulas
duos uel tres sextarios continentes.
Hecnon et tunicas de vitellis mari

mus confectas. Et uermes quos de
ipso fluuio attraherant. quorum gros
situdine erat maior coram hominis. et
eorum gustus erat dulcis ut piscis.
Attulerunt etiam focas rubicundas
et maximas ualde. et morenas quas
ex oceano eis vicino tollebat. Adhuc
autem de unaquaque morena
erat ducentarum quinquaginta li
brarum. Erantque in eodem flumi
ne mulieres speciosissime habentes
capillos pulchros usque ad talos de
pendentes. Iste liquidem mulieres
extraneos homines nantes per ipsum
fluum attraherant ad eas infini
tos. et in arundinum ducebant. et
faciebant secum concumbere quos
usque moriebantur. Et insequentes eas
macedones apprehenderunt ex ipsis
duas que sicut in nitore candebant.
Statura autem illarum decem pe
dibus alte. et dentes habebant ut can
ines.

Quomodo alexander deicit
duodecim reges.

Est hec abijt

alexander. et induxit duode
cim reges cum eorum exer
cibus. qui et tartarum dicebant. id est
gog et magog. Agatan. magebon.
alegibor. Appelmari. lumub. Junij.
Botbe. Bedem. cemarre. cabellea.
camarciant. Carbomi. amarde. ge
timadi. Anafag. Candorem. Rino
cephali. Thirbei. Alonis accimej.
Thilonis. Satramei et soltani.

Exinde amoto

Exercitu deuenit ad fines ter
re ad mare oceanum. Erat
que in ipso mari insula in qua audie
f 2

bant homines lingua greca loque-
tes. Statimq; iussit alexander aliq; s
milites nudos ingredi aquam. vñ
q; ad insulam transire. Tunc
quidam ex macedonibus exuentes
vestimenta sua ingressi sunt mare.
Et continuo cancri de profundo ve-
nientes ipsos in profundu; submer-
serunt.

Qualiter alexander fecit se p grif-
fones in aere leuari.

De amo

to exercitu secutus est lit-
toza maris oceanam cōtra
solstitium brumale. et ambulantes
per dies quadraginta venerūt vsq;
ad mare rubrum. et castrametatus
est ibi. Eratq; ibi mons excelsus val-
de. In quem cum ascendisset alexan-
der visum erat ei vt fere celo propin-
quius esset. Tunc cogitavit in coz-
de suo tale ingenium machinari q;
modo possent eum griffones ad su-
perius emisperiū subleuare. Et cō-
tinuo de ipso monte descendēs ius-
sit architectos ad se venire. et pcepit
currum mirabilem fabricari et colli-
gari carbemis ferreis vt posset ibi se-
curius residere. Deinde fecit venire
griffones et cum carbemis ferreis fir-
mioribus fecit eos ligari currui. et in
summitate ipsius currus eorum ci-
baria preparari. Tantam siquidem
altitudinem ascenderunt griffones
q; videbatur alexandro orbis terra-
rum sicut area in qua fruges tritu-
rantur et conduntur. Ad mare vero vt
draco torquosus in circūtu videba-
tur. Tunc siquidem virtus diuina
obumbravit griffones. vt dum cre-
derent alta petere ad terram infimā
descenderunt in loco campestris lon-

ge ab exercitu suo itinere quidecimi
dierum. ipsi nullamq; in ipsis cancellis
ferreis sustinuit lesionem. Et sic
cum angustia maxima ad exercitū
peruenit.

Quomodo alexander petiit pro-
funda maris.

De ascen-

dit in coz alexandra vt maris
profunda quereret. et omni-
um piscium genera scrutaret. Sta-
timq; iussit vitrarios ante se venire.
et pcepit eis vt facerent dolum ex
viro clarissimo et splendidissimo vt
possent a foris omnia clarissime cō-
spici. Factumq; est ita. Deinde ius-
sit eum carbemis ferreis religari. et a
fortissimis militib; teneri. Et ille in-
trans ipsius dolum clausa porta ex
pice composita descendit in profun-
dum maris. Et viditq; ibi diuersas
figuras piscium. et diuersos colores
habentes imagines bestiarū terre.
et per terram in pfundo maris tan-
q; bestie pedibus ambulantes et coz-
medebant fructus arborum que in
profundo maris nascebantur. Ipse
autem belue veniebant vsq; ad eū.
postea fugiebant. Viditq; alia mi-
rabilia que nemum poluit enarrare
eo q; hominibus incredibilia viderentur.
Tempus vero mansionis
sue in aquis quod militibus suis p-
dit alexander completū erat. et tras-
serunt eum milites ad superiora.

De amo

to exercitu secutus est littoza ma-
ris rubri. et castrametatus est
ibi in loco vbi inuenerunt animata

que habebant in capite ossa serrata
et acuta vt gladius quib; feriebant
milites alexandri. et eozū clipeos tras-
forabant. et vocabantur vnicornes.
Occiderunt tamē eis octo milia
quingentos et quinquaginta.

De amoto exer-

citu venerunt ad loca deserta in ma-
rerubrum et arabiam. in quib; mul-
tudo serpentū consistebat. Erantq;
q; ibi mire magnitudinis serpentes
habentes in capite cornua sicut arie-
tes. quibus occidebant milites ale-
xandri. Et tamen ipsi milites occide-
runt maximā multitudinem serpen-
tum.

Quomodo Alexander pugna-
uit cum Rinocephalis.

De amo

to exercitu castrametatus
in loco vbi erant Rinoce-
phali multi habentes ceruices simi-
les equis. et cornua maxima dentesq;
q; immēsos. et ex ore flāmas durissi-
mas emittebant. Cūq; vidissent ex-
ercitū fecerūt impetū sup illos. Alex-
ander autē; buc et illuc discurrens
pfortabat milites suos ne in tali cer-
tamine deperirent. Tamen mortui
sunt ex ipsis militibus alexandri plu-
rimi. et ab eis mortui et interfecti mul-
ti rinocephali in maxima multitu-
dine.

Quomodo equus alexandri bu-
cifallus fuit mortuus.

De amo

to exercitu venerūt in qn-
dam pallem et in campū.

et castrametatus est ibi alexander. et
moratus est in ipso aliquib; diebus
eo q; equus suus infirmitate qua pe-
rijt tenebatur. Cūq; vidisset alexan-
der equū mortuū angustis ductus
plorabat eo q; equus ille eū a durissi-
mis periculis liberauerat. Et conti-
nuo statuit ei sepulchrum mire ma-
gnitudinis. vñ; vñ; ei obdixit quas
in ei; memoriā notauit bucifallam.

Quomodo alexander venit ad
fluum tyrum.

De amoto

exercitu venit ad flumen
qui dicitur tyru. Et obui-
auerunt sibi homines illius terre fe-
rentes et elephantum quinq; milia.
et currus falcatos centum milia.

De amo

to exercitu venit ad pala-
cium xerxes regis persarū
Et in ipso palatio inuenit cubacula
mira. Erantq; ibi aues albe q; de in-
firmo vtrum mori debeat vel viue-
re pcedebant. Si enim conspice-
bant faciem egroti pualescebat. Si
autem nolebāt aspicere sine dubio
moriebatur.

De amoto ex-

ercitu venit in babylonem
quā suo iperito coartauit.
Et occiso rege babylonis. et nabu-
zardon prefecto sub ibidem statuto
vsq; ad diem obitus sui ibidez p se-
ptem menses in pace moratus. Sta-
timq; scripsit epistolā Olimpie ma-

tri sue et Aristoteli preceptorum suo de
preliis et angustiis quas in india p
pessus est. Necnon et de multis cer
taminiibus que cum bestiis et mon
stris exercuit. Aristoteles itaque re
scripsit ei epistolam uia uenientem.

Egit regum

R magno et domino do
minantibus Alexandro
aristoteles seruitute. Cum epistole
vestre certamina perlegissem obstu
pescatus extui. Unde cogitavi quoniam
te habeas aliquam particulam deitatis
quia uidisti et temptasti ea que ho
mo carnis non presumptus. Quapro
pter immensas gratias refero munda
ne machine aduon. Omnia uicisti.
nullus potuit tui resistere maiestati
Beati itaque sunt principes tui qui te
in tot maximis periculis sustentarunt.

Post hec siqui

Idem alexander fecit in baby
lone thronum aureum fabricari
cuius similis non reperiebatur in orbe
Tantum enim aurum ex india et persida
deuenerunt greci quod illud abhominabile
reputabant. Fecit illi thronum duo
decim cubitorum elevatum. et per duode
cim gradus marmoreos ascende
bant ad ipsum. Erat itaque thronus ille
mirifico opere constructus super duode
cim statuas aureas que ipse duode
cim statue manubstantium tenebant.
Erantque in ipsis scripta nomina duode
cim principum alexandra. Sedes autem
throni erat ex smaragdo. Parietes
vero ex topasio et per uniuersos gra
dus erant preciosi lapides cuiusque
generis infert. Erat etiam in summa
te ipsius lapis rubicundus que tam in no
cte quam in die lucebat. Et in ipso throno

no etiam imagines undique constitute in
quibus erat usus scripti grecis litteris
et latinis nomina omnium principum que serui
ebant Alexandro.

Hec fecit

P alexander coronam auream fa
briari ex omni genere pretio
sorum lapidum ornata. fecitque in eam titulum
hominum litteris grecis et latinis apponi
Quod et occasus aquilo mihi fuit et
auster.

Im itaque ale

C Alexander in babilone esset pepit
quodam mulier filium que a capite us
que ad umbilicum hominis similitudine bre
uidebat. et erat mortuus a capite usque
ad umbilicum. Ab umbilico usque ad
pedes diuersas gerebat similitudines be
stiarum. et erat uiuus. Et illa mulier statim
coepit puerum et secreta attulit alexan
dro. que cum uidisset alexander miratus
est valde. Statimque iussit ariolum ad se
uenire et sibi demonstrauit. Ariolus autem
cum uidisset monstrum cum gemitu et suspi
rio enarrauit. Alexander imperator uen
it ipse ut ab hoc secundo debeas migra
re. Cum alexander. Sic mihi quoniam. Ari
olus rindit. Alexander imperator. Alexander
etas corporis hominis similitudine hominis mor
tui. quam uidisti significat te que mortis
debes periculum sustinere. Illa uero
medietas sicut bestiis que uiua est. reges
que per te uenturi sunt demonstrat. Sicque
illi omnes nobiles erunt ad comparationem tue al
titudinis et altissime tue maiestatis.
Alexander hec audies tristis effectus est
valde. et ploras amarissime dixit.

Uterque altissi

I me ut quod dies meos tribu
issimo termino conclusisti.
decebat me amplius uiuere ut posses

adimplere magna que in me
cogitauit. Sicque tibi non placet ut ea
perficias. Rogo te ut me suscipias in
subiectum.

Quillo siquidem

Tpe erat quodam in macedonia nomine An
tipater filius isonias. que cum multis ho
mibus iuramentum fecerat ut occideret
alexandrum. Sicque inuenit perire
Olympia igitur matrem alexandri plures
eidem antipater dixit ut sibi cauere a
magnitudine alexandri. Et exinde olim
pia angustia magis mouebat. Antipa
ter autem cogitauerat quodammodo per uene
num posset occidere alexandrum.

Quod Antipater emittit uenenum et
misit illud filio suo.

Uterque igitur an

Antipater ad medicum pitissimum et
emittit ab eo portionem ueneno
saz quam nullus potest uasculum sustinere.
Sicque in carrellam ferream collocauit. De
ditque cassandro filio suo. illumque ad
uicium alexandri destinauit. Dixitque ut
loqueretur fratri suo Robo. Et cogita
ret quodammodo portionem illam ad bibendum alexan
dro offerret. Erat autem iste roboas si
ue ut alij dicunt Jobas etate adole
scens que alexander tenerrie diligebat.
Accidit autem tpe illo ut eum alexander in
capite percuteret sine culpa. Cuius rei
causa roboas dolore commotus eius
mortem consensit.

Alexander itaque

A fecit conuiuium maximum. et illud
statuit in babilonia celebrari
Et omnes principes fecit undique conuo
cari. Et dum alexander die statuto in con
uiuio sederet cum suis principibus. et illud
cum maria leticia exercebat. Roboas
que coram alexandro iacebat grauiter a

cassandro fratre suo per interitum regis po
tionem sumpsit. Idemque sub ungue
pollicis sui. et in uino miscuit. Alexander
itaque magis ac magis letando pocu
lum postulauit. Roboas itaque alexan
dro uas aureum protulit. Cuius bibi
set alexander poculum ueneno mixtum
subito alta uoce clamauit dicens.
Succurrite. succurrite. Et inclinans
se in dextram suam corpus uisus est que par
tium gladio esse perforatum. Et tunc prius
paululum sustinuit dolore et surrexit a
conuiuio dicens principibus et militibus
suis. Rogo uos ut comedentes lete
mini et bibatis. Ipsi uero nihil turbu
bant sicut ualde et surrexerunt a mensa et
steterunt firmi secum ut uideret finem.

Alexander ue

Aro turbatus ingressus est cum
biculum et quasi uentum pennam
ut mittens eam in guttur suum supra uen
ena repelleret. Cassander uero ca
pit tantum mali penam et dedit eodem uene
no lunita. Ipse uero mittens in guttur suum
um ut uomeret. Sicque magis ac magis
cepit eum uenenum supra coartare. Tunc
iussit cuidam ut appret per portas pala
cie que erat super descensum fluminis eufrate.
totaque nocte illam duxit in somnum
Alexander uero nocte exegit se de lecto
suo in que iacebat et cadela by quod ante
ipsum lucebat extinxit. Et quoniam non uale
bat erectus ire manibus et pedibus per fra
gredere descendum fluminis cepit ut
mergeret in eum. et ut affluxu et fluminis
impetu rapere incedebat. Et ecce ro
xana uxor eius cum cursu velocissimo
sequatur. et appropinquans eiecit se super
eum. et amplectens eum amarissime flere
cepit et dicere. Tu miseram me di
mitis domine alexander et uadis te
ipsum interficere. Dixitque Alexander

Rogoroxana cara mea ut nesciat quis finem meum. Laudem reduxit eum roxana in cubiculum. et amplexans collum eius osculabatur eum. et plorabat amarissime dicens Si finis tuus venit dispone p[ro]p[ter] nos. Statim alexander vocato simone notario suo fecit in cenaculum se adduci. Et congregatis vniuersis principibus suis iussit hoc scribere testamentum.

Testamentum Alexandri.

Ugamus te

aristoteles carissime magister noster ut ex thesauro nostro regali distribuas inter sacerdotes egypti qui t[em]plis deseruiunt auri talenta mille. Et quia in vita mea cogitavi. quare rectius esset post mortem meam. custodis corporis nostri et gubernator vestri ptolomeus existat. Testamentum meum semper p[ro] oculis habeatis. Item dico vobis ut si Roxana genuerit masculum nostro fungatur imperio. et nomen eius quodcumque volueritis imponatis. Si vero femina genuerit eligant sibi macedones regem. et sit ipse rex et ipsa regina. Et vxor mea semper meis facultatibus dominetur. Ptolomeus egyptum teneat. et cleopatram quam pater meus nupsit accipiat in vxorem. et super omnes principes orientis usque ad baptra teneat principatum. et super regnum perside dominetur. Cleother. et byopu domino ponatur Antiochus syrie presit usque ad iherosolimam et magog. Artaxerxes teneat peloponnesum iura. Aristus india teneat et gubernet. Artachanus seleucis dicitur. Item teneat

at eleponti. m. Psmachus yngarie imperator dominetur. Ithaulus armeniam possideat. Lyochus dalmacia et siciliam regat. Simon notarius meus capadocia et pelagone imperet. Elissander et Roboas teneant usque ad fluvium qui dicitur sol. Antipater genitor eorum cilicie sit dominus.

Quando hoc

testamentum scribebat coram Alexandro subito facta sunt tonitrua fulgura et terremotus magni. et tremuit tota babilonia. Tunc per vniuersam terram perculgatus est interitus alexander. Statimque exierunt omnes macedones et venerunt ad aulam palatii alexandri. et ceperunt clamare dicentes. Scitote quia si non ostendens nobis imperatorem nostrum omnes vos gladio occidemus. Tunc dicens igitur alexander rumorem perculi ait. Quid est hoc. Principes respondunt. Congregati sunt omnes macedones cum armis et dicunt quod si non viderint vos. nos omnes gladio peribimus de manibus illorum. Cumque hoc audisset alexander precepit militibus suis. ut eius elevantes in consistorium ponerent. Factumque est. Post hec aperuerunt ianuas. et precepit ut omnes macedones venirent ante illum. Quod et factum est. Tunc cepit alexander ammonere ut omnes pacifice morarentur. Macedones vero clamabant cum lachrymis ad alexandrum. Adarime imperator dispone nobis quod post tuum obitum debeat nobis imperare. Quibus alexander respondit. Vri macedones quemcumque volueritis regem illum confirmo. Et illi respondit vna voce et predicat p[ro]sules

perierunt. Tunc iussit a coram imperatore dicam coram se venire. sibi. Tunc regnum macedonum commisit. et tradidit sibi Roxanam vxorem suam et omnes milites suos reconduxit ad illi.

Unde cepit

omnes macedones per singulos osculari. et suspirans flebat amare. Erat autem in eodem loco ploratus tam maximus ut quasi tonitura viderent. Eruditur quod non solum homines plorauerunt pro tam magno imperatore. Solem eclipsim passum fuisse. et elementa omnia penitus conturbata.

Quidam homo

macedonem cui nomen erat Solencius stabat prope lectum alexandri. et cum gemitu et ploratu maximo ait Adarime imperator quid post obitum tuum faciemus. Pbilippus pater tuus bene tenuit regnum. Sed largas res tuas quis estimabit. Tunc alexander erexit se in lecto et sedit. et sibi metum alapam dedit. et cepit amarissime flere. et in lingua macedonica ita proferre. Heu heu me miserum. Alexander mortuus et macedonia minuitur. Tunc omnes macedones ceperunt alta voce clamare ploratum facere et dicere. Adarus esset nobis omnibus mortuus quod videre te coram nostra presentia deperire. Scimus enim quod post mortem tuam regnum nostrum dissipabitur. Venobis miseris vbi dimittimus dominum nostrum alexandrum. O alexander sine macedonibus tuis recedis. Alexander sepius plorans

et suspirans ait. O macedones carissimi amodo nomen vestrum super barbaros nequaquam dominabitur. Tunc ceperunt macedones ei clamare. Domine alexander tu durasti nos in persidam. arabiam. indiam et usque ad orientem solis. et modo absque nobis recedis. quare nunc fugis a nobis. Duc nos domine tecum quocumque meas.

Unde direxit

alexander athenas coronam auream in templum apollinis. et palpenam auream et induit mentum preciosum et auream sedem. Similiter et omnibus templis precepit deferri melodinosam terram et mirram terram treglodicie. et iussit ut post mortem eius corpus suum vingeretur. Dicunt enim quod bis duabus rebus corpora humana illesa seruantur. Deinde precepit ptolomeo ut in alexandria sibi sepulchrum aureum construeret. Et statim suis vidensibus expiravit.

Unde obijt

set alexander principes levauerunt corpus eius. et ipsum vestimentis regalibus induerunt. et imponentes coronam auream capiti suo posuerunt eum in curru imperiali quem principes suis pectoribus a babilonia usque ad alexandriam conducerunt. Ptolomeus autem alta voce clamavit dicens. Heu mihi alexander vir fortissime in quantum in vita tua permisisti quod nunc post mortem occidis. Multas vero alexandri plorabant et sequebantur eum usque in alexandriam. Sepultus est itaque alexander in sepulchro altissimo et mirifico opere constructo.

De vita Alexandri et eius statu:
ra.

Vit aut alexā

f der stature mediocris. ceru-
cis longe. oculorū illustrius.
genarum ad gratiam erubescens.
um. Reliqua vero membra non si-
ne quadam erant venustate deco-
ra. Fuerunt autem anni vite alexādi
triginta duo et mēses septem. ab octa-
uodecimo anno natiuitatis sue in-
cepit cōmittere bellum. Et in duode-
cimo acriter pugnavit. In septem
liquidem annis subiugavit sibi om-
nes barbaros. Mar. vii. kalendas
Januarij. Obiit vero quarto ka-
len. aprilis. Fabricavit autē alexan-
der ciuitates duodecim. que omēs
fuerunt hactenus habitate.

Nomina ciuitatum quas con-
struxit alexander.

Prima alexan

p dina que dicitur ypusitas.
Secunda alexā. yepiperū.
Tertia alex. dicitur Subia. Quar-
ta alexā. dicitur erculstria. Quinta
alex. dicitur ymiteon. Sexta alexā.
dicitur Bucifalon sub fluuio Silo-
nis. Septima alexā. dicitur sub flu-
uio nigris. Octaua alex. dicitur ba-
bylon. Nonā alexan. dicitur apud
troadam. Decima alex. dicitur Al-
sageras. Undecima alexan. dicitur
yprexiaton. Duodecima alex. dicitur
Egyptus.

De sepultura Alexandri.

Agimus ale

l xandri sepulturam esse

auram. quoniam plurimi philoso-
phi. cenerunt. Quorum vnus
ait. Alexander ex auro fecit thesau-
rum alius. Heri totus mundus nō
sufficerebatur. hodie quattuor sole v-
ne sufficiunt. Alius. Heri populo
imperauit. hodie populus illi. ali-
us. Heri multos potuit de morte libera-
re. hodie nec eius anima potuit. ali-
us. Heri ducebat exercitum de ciui-
tate. hodie ab illis ducitur sepul-
re. Alius. Heri terrā premebat. ho-
die eadem terra premit ipsum. Ali-
us. Heri eum gentes timebant. ho-
die eum vilem deputant. Ali-
us. Heri habuit amicos et inimicos. hodie
habet omnes equales.

Historia Alexandri magni fuit
feliciter Impressa Argentine Ani-
no domini. M. D. cccc. xliiij. Finita al-
tera die Urbani.

